

การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปรีชญา แฉ่มนีนวล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤษภาคม 2548

ISBN 974-502-448-1

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ปรีชญา เข้มนิ่มนวล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

..... ประธาน

(ดร.มณฑิยา ชมคอกไม้)

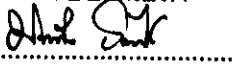
..... กรรมการ

(ดร.ปรีชญา ทองสอน)

..... กรรมการ

(ดร.อาพันธ์ชนิต เจนจิต)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

(ดร.มณฑิยา ชมคอกไม้)

..... กรรมการ

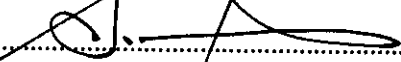
(ดร.ปรีชญา ทองสอน)

..... กรรมการ

(ดร.อาพันธ์ชนิต เจนจิต)

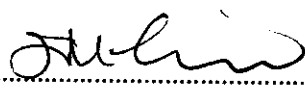
..... กรรมการ

(ดร.สุชาดา รัตนวณิชช์พันธ์)

..... กรรมการ

(ดร.จิรา จันทร์กระจ่าง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

วันที่ ๕๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ขอกราบขอบพระคุณ ดร.มณฑิธร ชมดอกไม้
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.ปริญญา ทองสอน และดร.อาพันธ์ชนิต เจนจิต กรรมการที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.จิรา จันทร์กระจ่าง และดร. สุชาดา รัตนวณิชย์พันธ์ คณะกรรมการ
สอบปากเปล่า ที่กรุณาตรวจสอบรายงานวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งได้ให้ข้อคิดและเสนอแนะให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและกรุณาให้
คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัยนี้

ขอขอบพระคุณคณะครู และนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน และตลอดจนทุกท่าน
ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณปัญญา คุณสมพิศ คุณการะเกตุ และคุณทวี จงมีสุข ที่ให้
คำแนะนำ สนับสนุน และให้กำลังใจในการทำวิจัยตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในการสนับสนุน และให้กำลังใจจาก คุณพ่อจำลอง
และคุณแม่คำปราณี เข้มนิ่มนวล ญาติพี่น้องทุกคน และเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนในสาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง

ปรีชญา เข้มนิ่มนวล

45910625: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร/ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว/ หัวหิน/ ประจวบคีรีขันธ์

ปรัชญา แยมน์ีมนวนล: การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (THE DEVELOPMENT OF ENGLISH FOR TOURISM CURRICULUM AT HUA-HIN DISTRICT IN PRACHUAP KHIRI KHAN PROVINCE FOR MATTHAYOMSUKSA III STUDENTS) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์: มณฑิเร ชมคอกไม้, ก.ค., ปริญญา ทองสอน, ศษ.ค., อาพันธ์ชนิด เจนจิต, กศ.ค. 221 หน้า. ปี พ.ศ. 2547 ISBN 974-502-448-1

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน คือ (1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน (2) พัฒนาหลักสูตร (3) ทดลองใช้ หลักสูตร (4) ประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร โดยประเมินคุณภาพหลักสูตรก่อนนำไปใช้ด้วยเทคนิคปิยชองค์ ได้ค่าเฉลี่ยคุณภาพของหลักสูตรเท่ากับ 8.80

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรที่สร้างขึ้นมีคุณภาพระดับปานกลางหรือใช้ได้ มีความสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และองค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องกัน
2. การทดลองใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

45910625: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.Ed. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORD: CURRICULUM DEVELOPMENT/ ENGLISH FOR TOURISM/ HUA-HIN/ PRACHUAP KHIRI KHAN

PREECHAYA YAEMNIMNUAL: THE DEVELOPMENT OF ENGLISH FOR TOURISM CURRICULUM AT HUA-HIN DISTRICT IN PRACHUAP KHIRI KHAN PROVINCE FOR MATTHAYOMSUKSA III STUDENTS. THESIS ADVISORS: MONTEIN CHOMDOKMAI Ph.D., PARINYA THONGSON, Ph.D., APUNCHANIT JANJIT Ed.D. 221 P. 2005. ISBN ISBN 974-502-448-1

The purpose of this research was to develop an English Curriculum for tourism at Hua - Hin District in Prachuap Khiri Khan Province for Matthayomsuka 3 students and to investigate achievement in English listening skill, speaking skill and attitude on English of Matthayomsuka 3 students who were taught through the English Curriculum for tourism at Hua - Hin District in Prachuap Khiri Khan Province.

The curriculum development procedure consisted of four steps as following:

1) studying background data. 2) course development 3) course implementation and 4)course evaluation. The curriculum draft was checked through Puissance Measure and was found of being at moderate level (P.M. = 8.80)

The results were as follows:

1. The curriculum draft was checked through Puissance Measure and was found of being at moderate level (P.M. = 8.80) which was appropriate for community and students. The components were well related and the students could apply it to daily life.

2. The developed English for tourism at Hua - Hin District in Prachuap Khiri Khan Province for Matthayomsuka 3 students was implemented with the purposively sampled group. The purposively sampled group were Matthayomsuksa 3 students form Ban Hua-Hin municipal school. It was found that the sample group's posttest score in achievement test for listening skill, speaking skill and attitude on English were significantly higher than pretest score at .05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การพัฒนาหลักสูตร.....	7
ความหมายของหลักสูตร.....	7
องค์ประกอบของหลักสูตร.....	8
การพัฒนาหลักสูตร.....	9
การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น.....	10
กระบวนการพัฒนาหลักสูตร.....	11
การประเมินหลักสูตร.....	14
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	19
การสอนภาษาอังกฤษ.....	26
จิตวิทยาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	26
หลักการสอนภาษาอังกฤษ.....	28
ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำหลักสูตร.....	43
ความรู้เกี่ยวกับอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	43
ความรู้เกี่ยวกับมัลลเทศก์.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
งานวิจัยในประเทศ.....	48
งานวิจัยต่างประเทศ.....	50
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	52
การพัฒนาหลักสูตร.....	67
การทดลองใช้หลักสูตร.....	69
แบบแผนการทดลอง.....	70
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	72
การดำเนินการทดลองใช้หลักสูตร.....	74
การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร.....	74
4 ผลการวิจัย.....	75
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย.....	75
ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร.....	76
ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้หลักสูตร.....	77
5 อภิปรายและสรุปผล.....	80
สรุปผลการวิจัย.....	81
อภิปรายผล.....	82
ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	93

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	94
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	96
ภาคผนวก ค ตารางแสดงข้อมูล.....	207
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	221

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ข้อมูลพื้นฐานจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน..	55
2 ข้อมูลพื้นฐานจากการสอบถามผู้บริหารกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน.....	58
3 ข้อมูลพื้นฐานจากการสอบถามครูโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน.....	60
4 ข้อมูลพื้นฐานจากการสอบถามกรรมการสถานศึกษา.....	62
5 ข้อมูลพื้นฐานจากการสอบถามนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน.....	64
6 สรุปข้อมูลพื้นฐานจากการสอบถามผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ผู้บริหารกองการศึกษา เทศบาลเมืองหัวหิน ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ครูโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน กรรมการสถานศึกษาและนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน	66
7 ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเทคนิคปฏยของค์ (P.M.).....	76
8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างหลังการทดลองใช้หลักสูตรและก่อนการทดลองใช้หลักสูตร	77
9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการฟังอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างหลังการทดลองใช้หลักสูตรและก่อนการทดลองใช้หลักสูตร.....	78
10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการพูดอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างหลังการทดลองใช้หลักสูตรและก่อนการทดลองใช้หลักสูตร.....	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างหลังการทดลองใช้หลักสูตรและก่อนการทดลองใช้หลักสูตร.....	79
12 แสดงค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ.....	208
13 แสดงค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ..	210
14 แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ..	212
15 แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ.....	214
16 แสดงการหาค่า r เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ.....	216
17 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ.....	217
18 แสดงคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ.....	218
19 แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	219
20 แสดงคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ.....	220

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	การพัฒนาหลักสูตรของ ไทเลอร์.....	12
2	รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ ทาบา.....	13
3	องค์ประกอบของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 3.....	23
4	ผังมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	25
5	กรอบมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	26
6	ขั้นตอนการฟัง.....	38

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศแนวหน้าในด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย จะเป็นรองก็เพียงจีนเท่านั้น การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศเป็นจำนวนกว่า 300,000 ล้านบาทต่อปี จากนักท่องเที่ยวนานาชาติประมาณ 9.5 ล้านคน และเป็นภาคเศรษฐกิจที่สามารถโอบอุ้มและเกื้อหนุนประเทศไทยไว้ได้ในยามเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ ประเทศไทยมีการกำหนดแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (ปี พ.ศ. 2545 – 2549) รัฐบาลไทยเริ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมใน พ.ศ. 2530 โดยได้ประกาศโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ชื่อว่า "ปีท่องเที่ยวไทย" เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ และพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นปีที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามามากถึง 3.48 ล้านคน ทำให้มีอัตราเพิ่มที่สูงมากถึง ร้อยละ 23.59 ก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นเงิน 50,023 ล้านบาท ทั้งยังส่งผลให้ใน พ.ศ. 2531 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากถึง 4.23 ล้านคน โดยเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 21.47 มีรายได้เป็นเงิน 78,859 ล้านบาท สำหรับใน พ.ศ. 2532 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวประมาณ 4.8 ล้านคน และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนเงินถึงประมาณ 96,386 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นใน พ.ศ. 2538 เป็นเงิน 190,765 ล้านบาท ในช่วงปีท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2541- พ.ศ. 2542 หรือ Amazing Thailand 1998-1999 สถิตินักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทย จำนวน 7.76 ล้านคน ในพ.ศ. 2541 เพิ่มขึ้นจากพ.ศ. 2540 ร้อยละ 7.53 รายได้จากการท่องเที่ยว 242,177 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2540 ร้อยละ 9.70 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2546)

จากความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวดังกล่าว ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนไทย โดยจะต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ แต่จากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเท่าที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่าไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากการรายงานผลการประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ปรากฏว่าเมื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาเรียนจบหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลางและ

ยังต้องปรับปรุงความสามารถในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ แต่นักเรียนร้อยละ 61 อยากเรียนเก่งภาษาอังกฤษ อยากฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ และสามารถโต้ตอบกับชาวต่างประเทศได้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องให้ผู้เรียนฝึกฝน ทั้งในเรื่องระบบเสียง การเรียงคำ จนเกิดความชำนาญ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปในชีวิตประจำวัน และในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้ (กรมวิชาการ, 2541, หน้า 3, 24)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ หรือภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes, ESP) เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะซึ่งมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ทันที อย่างเหมาะสม (นงคราญ อนุกุล, 2538, หน้า 7) ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจึงเป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวก็สามารถจัดขึ้นในโรงเรียนได้เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถดำเนินการได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำสาระหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (กรมวิชาการ, 2544 ข, หน้า 2) ดังนั้นสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจึงสามารถจัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวได้ โดยเฉพาะอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อมาตั้งแต่ในอดีต ถือว่าเป็นเมืองชายทะเลที่มีชื่อที่มีชื่อที่สุดในประเทศไทย หัวหินถูกขนานนามว่า นครแห่งธรรมชาติ (The City of Nature) (อรุณ กระแสสินธุ์, 2538, หน้า 17) มีสถานที่ท่องเที่ยวที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวและการพักผ่อน ได้แก่ ชายหาดหัวหิน เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อน อากาศที่มีชื่อเสียงแห่งแรก จุดชมวิวเขาตะเกียบ สวนสนประดิพัทธ์ เป็นชายหาดที่สวยงามทอดยาวขนานกับทิวสน สงบเงียบ อยู่ในความดูแลของกองทัพบก เขาหินเหล็กไฟ จุดชมวิวดำเมือง และอ่าวหัวหินที่สวยงาม น้ำตกป่าละอู พลับพลาสถานียรดไฟ เป็นสถานียรดไฟที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศไทย (เทศบาลตำบลหัวหิน, 2545, หน้า 3) ในปัจจุบันนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถก็ได้ทรงประทับอยู่ ณ พระราชวังไกลกังวล กล่าวได้ว่า อำเภอหัวหิน เป็นอำเภอที่มีความงดงาม และเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยว และอำเภอหัวหินเป็นถิ่นที่มีมนต์ขลัง จากการรายงานข้อมูลการท่องเที่ยว สำนักงานภาคกลาง เขต 2 ปี 2546 รายงานว่า ในปี 2545 มีนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศจำนวน 1,135,024 คน ทำให้มีรายได้มาจากการท่องเที่ยวเข้ามาสู่อำเภอหัวหินจำนวน 1,648.79 ล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2546) ดังนั้น การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญมากในชีวิตประจำวันและการท่องเที่ยวของคนในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากได้พิจารณาแล้วเห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นชั้นที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และนักเรียนส่วนหนึ่งไม่ได้เรียนต่อ แต่ต้องออกไปประกอบอาชีพ จึงเห็นควรจัดทำหลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนักเรียนจะได้สามารถนำความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ โดยจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษาสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่สนองต่อเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีความสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน และคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนก็จะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาอังกฤษประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยเกิดความภาคภูมิใจ รักและหวงแหนท้องถิ่นของตนอีกด้วย (กรมวิชาการ, 2546 ข, หน้า 1)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวไปประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในด้านการท่องเที่ยว
2. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ภาคภูมิใจ และความรักท้องถิ่นของตน
3. ได้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษา และความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการพัฒนาหลักสูตรในรายวิชาอื่น ๆ ตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรได้ตามความเหมาะสม
5. เป็นแนวทางสำหรับครูในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง และสุ่มแบบกลุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการทดลอง

2.1 ตัวแปรอิสระ

การใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.2.2 ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.2.3 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.2.3 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. เนื้อหา แบ่งออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การทักทาย การกล่าวลา การกล่าวขอโทษ การกล่าวขอบคุณ การแนะนำตนเอง และผู้อื่น

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การแนะนำข้อมูลการท่องเที่ยว ได้แก่ ภูมิศาสตร์ของหัวหิน ทิศทางและการเดินทาง การแนะนำโรงแรมและที่พัก การซื้อสินค้าท้องถิ่น อาหารและเครื่องดื่ม ขนบธรรมเนียมประเพณี ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง สถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ หาดหัวหิน สวนสนประดิพัทธ์ และตลาดโต้รุ่ง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ ได้แก่ บทบาทหน้าที่ และจรรยาบรรณ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองใช้หลักสูตร

ใช้ระยะเวลา 20 ชั่วโมง โดยทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว หมายถึง เอกสารที่เป็นแผนหรือแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แนวการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ในด้านการท่องเที่ยวสำหรับผู้เรียนอย่างมีความหมายและสามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในงานวิจัยนี้ หมายถึง คะแนนที่ได้รับจากการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวด้านทักษะการฟัง เช่น การฟังข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นผลมาจากการปฏิบัติจริงในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดให้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยฟังจากแถบบันทึกเสียงที่ให้เสียงโดยอาจารย์เจ้าของภาษาชื่อ Mr. William Scott และ Mrs. Mary Rogers โรงเรียนสมถวิล หัวหิน เครื่องมือที่ใช้วัดทักษะการฟังคือ แบบวัดทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เสียงภาษาพูดของอาจารย์เจ้าของภาษาชื่อ Mr. William Scott และ Mrs. Mary Rogers โรงเรียนสมถวิล หัวหิน

4. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวด้านทักษะการพูด เช่น การแนะนำ และการบรรยายสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นผลมาจากการปฏิบัติจริงในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดให้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบวัดทักษะการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการปฏิบัติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในลักษณะของความพอใจ/ไม่พอใจ การเห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย สนับสนุน/ไม่สนับสนุน เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งในงานวิจัยนี้ หมายถึง คะแนนที่นักเรียนตอบแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้รวบรวม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยแบ่งตามหัวข้อได้ดังนี้ คือ

1. การพัฒนาหลักสูตร
 - 1.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร
 - 1.3 การพัฒนาหลักสูตร
 - 1.4 การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
 - 1.5 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
 - 1.6 การประเมินหลักสูตร
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
3. การสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.1 จิตวิทยาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.2 การสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.3 ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ
4. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำหลักสูตร
 - 4.1 ความรู้เกี่ยวกับอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - 4.2 ความรู้เกี่ยวกับมัลลเทศก์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตร หมายถึง ขอบข่ายของการหาคำตอบต่อข้อสงสัยที่เกี่ยวกับความคิดรวบยอด การวางรูปแบบการศึกษา การนำไปใช้จากประโยชน์จากการศึกษาไปใช้ และจากสภาพของสังคม

และปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม มีส่วนทำให้การพัฒนาหลักสูตรต้องผนวกเรื่องราวของสังคมลงไป
ในหลักสูตร (Charles, 1898, p. 2)

หลักสูตร หมายถึง สิ่งที่ดีจะต้องเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีโรงเรียนเป็นผู้วางแผนและ
กำกับเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษา (Tyler, 1949, p. 3)

หลักสูตร หมายถึง เครื่องมือชี้ทางให้เห็นการศึกษาของผู้เรียน เป็นเหมือนแผนที่ที่มี
เส้นเขียนแบ่งไว้ว่าจะเดินทางให้ถึงที่หมายได้อย่างไร เปรียบได้กับข้อกำหนดของหลักสูตรที่
กำหนดไว้ว่าจะให้ผู้เรียนเป็นอย่างไร และเครื่องมือชี้ขอบข่ายของการศึกษา หมายถึง กรอบที่
กำหนดกฎเกณฑ์บางอย่างไว้ให้อยู่ในขอบข่ายที่จำกัด เพื่อความเหมาะสมในการดำเนินการสอน
เฉพาะเรื่อง (Zais, 1976, p. 3)

หลักสูตร หมายถึง ในความหมายที่ว่าเป็นเอกสารซึ่งกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักการ และ
โครงสร้างโดยสังเขป (สังค อุทรานันท์, 2532, หน้า 4-5)

หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งโรงเรียนหรือสถานศึกษาจัดให้แก่
ผู้เรียน (Wheeler, n.d. อ้างถึงใน ชำรง บัวศรี, 2541, หน้า 4-5)

หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากโปรแกรมการศึกษา ซึ่งจัดขึ้น
เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกรอบทฤษฎีและการวิจัยในอดีตและปัจจุบันเป็น
พื้นฐาน (Glen Hass, n.d. อ้างถึงใน ชำรง บัวศรี, 2541, หน้า 4-5)

หลักสูตร หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหา
กิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้าน
ต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้ (ชำรง บัวศรี, 2541, หน้า 7)

จากความเห็นเกี่ยวกับความหมายของหลักสูตรดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า
หลักสูตร หมายถึง เอกสารหรือแผนซึ่งประกอบด้วยหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา
กิจกรรม และมวลประสบการณ์ ซึ่งเป็นแนวในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตาม
จุดมุ่งหมายที่วางไว้

องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ความหมายหลักสูตรสมบูรณ์และ
เป็นส่วนเสริมให้โครงสร้างของหลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นักการศึกษาแต่ละคนได้แสดง
ทัศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรไว้อย่างหลากหลาย ได้แก่

องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ เอกสารหลักสูตร หนังสือเรียนหรือเอกสาร
ประกอบการเรียน ระบบการประเมินผลการศึกษา แนวการสอน หรือคู่มือการสอนวิชาต่าง ๆ

ครูหรือผู้สอน กิจกรรมและจัดประสบการณ์ และสื่อการสอนหรืออุปกรณ์การสอน (สุนทร บำเรอราช, 2543, หน้า 25 - 26)

องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ วัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร หรือวัตถุประสงค์เฉพาะรายวิชา เนื้อหาวิชา และจำนวนคาบการเรียนการสอนของแต่ละรายวิชา กระบวนการเรียนการสอนหรือ กิจกรรม และการประเมินผลตามวัตถุประสงค์ (Taba, 1962, p. 3)

องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ เหตุผลความจำเป็นของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระและประสบการณ์ การเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และการเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาการในชุมชน (สังค อุทรานันท์, 2532, หน้า 189)

องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ เป้าหมายและนโยบายการศึกษา จุดหมายของหลักสูตร รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา จุดประสงค์ของการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์ การเรียนการสอน การประเมินผล และวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน (ธำรง บัวศรี, 2541, หน้า 8-9)

องค์ประกอบของหลักสูตรของหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ทิศทางและเป้าหมายของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา จุดหมายของหลักสูตรสถานศึกษา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การส่งเสริมการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ และ ปัจจัยสนับสนุนด้านอื่น ๆ (กรมวิชาการ, 2544 ค, หน้า 11)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปองค์ประกอบของหลักสูตรได้ว่า ประกอบด้วย จุดหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหา ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การประเมินผล และเอกสารประกอบหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรในมีความหมาย 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก หมายถึง การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ลักษณะที่ 2 หมายถึง การสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานอยู่เลย (สังค อุทรานันท์, 2532, หน้า 30)

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวางแผนหลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรเป็นการปรับปรุงคุณภาพหลักสูตรให้ดีขึ้นทั้งระบบ ตั้งแต่จุดมุ่งหมายการเรียน

การสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล ผลการสอนของครู ผลการเรียนรู้ของนักเรียน (สันต์ ธรรมบำรุง, 2527, หน้า 19)

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การสร้างหลักสูตร หรือการทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น โดยหลักสูตรใหม่ต้องมีเนื้อหาสาระ โครงสร้าง กระบวนการ และองค์ประกอบต่าง ๆ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจของแต่ละและท้องถิ่น (สมพิศ วงศ์แย้ม, 2535, หน้า 14)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การสร้างหลักสูตร หรือการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรขึ้นมาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมปัจจุบัน โดยมีจุดมุ่งหมาย แนวทาง วิธีการ และเนื้อหาสาระเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและพฤติกรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษา

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง การจัดทำประมวลการสอน โครงการสอน บันทึกการสอน ซึ่งเป็นเอกสารหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรระดับหน่วยงาน ระดับโรงเรียน โดยสามารถขยายและปรับหลักสูตรระดับชาติด้วยการจัดทำโครงการขยายและปรับให้ละเอียดยิ่งขึ้น และมีการจัดทำบันทึกการสอน ที่มีรายละเอียดเน้นการตอบสนองความต้องการความสนใจของผู้เรียน (สุมิตร คุณากร, 2523, หน้า 18)

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง การที่โรงเรียนซึ่งเป็นสถานที่ที่นำหลักสูตรไปใช้โดยตรง การพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นโดยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรแม่บท แล้วนำมาจัดทำแผนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสามารถ ความสนใจและสอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น เป็นการขยายหลักสูตรระดับชาติให้มีความสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น (กาญจนา कुमारภัย, 2535, หน้า 9)

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง การที่กระทรวงศึกษาธิการเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องราวของท้องถิ่นของตน เรียนรู้สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของตนเอง ครอบครัว และท้องถิ่นของตนได้ (กรมวิชาการ, 2544 ข, หน้า 10)

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง การนำเอาหลักสูตรแกนกลางมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของท้องถิ่น โดยปรับรายละเอียดของเนื้อหา

การปรับกิจกรรม การปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ ให้สมบูรณ์ขึ้น และ การสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรอยู่แล้ว (สจัด อุทรานันท์ 2532, หน้า 30)

จากแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง การขยายและปรับหลักสูตรแม่บท หรือสร้าง ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องราวของท้องถิ่นของตน

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการจัดแนวทางการให้การศึกษา เป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวาง และมีหลายขั้นตอนหลายรูปแบบ ซึ่งนักศึกษาด้านหลักสูตรหลายท่านได้เสนอแนะกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นได้ดังนี้

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของสจัด อุทรานันท์ (2532, หน้า 314 -315) ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. จัดตั้งคณะทำงาน
2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
3. กำหนดจุดมุ่งหมายสำหรับหลักสูตรท้องถิ่น
4. พิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรกลางกับสภาพท้องถิ่น
5. ดำเนินการคัดเลือกเนื้อหาสาระของหลักสูตรกลาง และ/หรือจัดสร้างกระบวนการ

วิชาขึ้นมาใหม่

6. ดำเนินการใช้หลักสูตร
7. ประเมินผลการใช้หลักสูตร
8. ทำการปรับปรุงแก้ไข

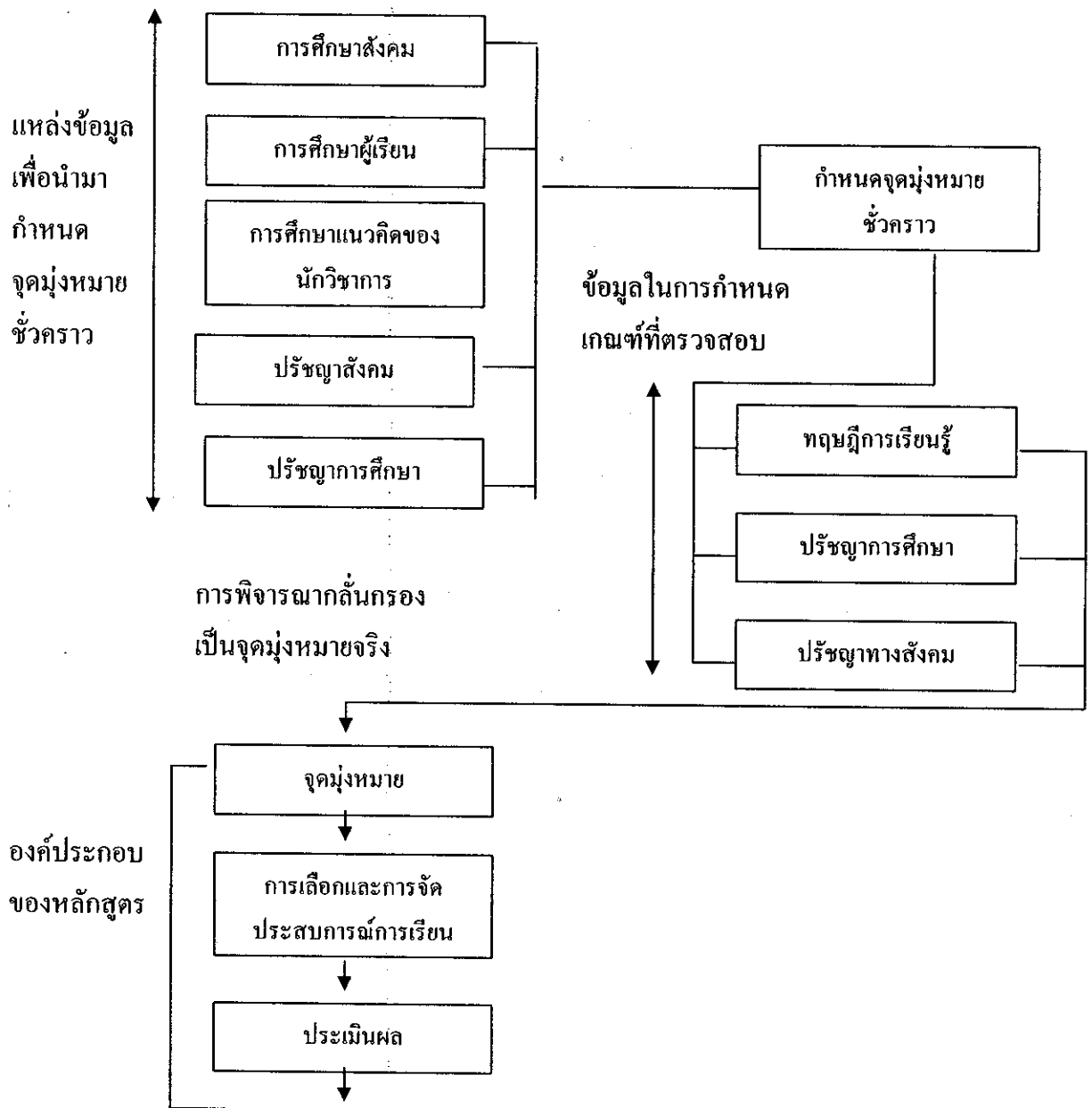
กระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของกรมวิชาการ (2544 ข, หน้า 31-33)

ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค
2. กำหนดสาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค
3. กำหนดเวลาเรียนหรือจำนวนหน่วยกิต
4. จัดทำคำอธิบายรายวิชา
5. จัดทำหน่วยการเรียนรู้
6. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
7. แนวทางในการวัดผลและประเมินผล

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ ไทเลอร์ (Tyler, 1949, p. 12) ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์
2. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์
3. คัดเลือกวิธีจัดประสบการณ์การเรียนรู้
4. กำหนดวิธีวัดและประเมินผล

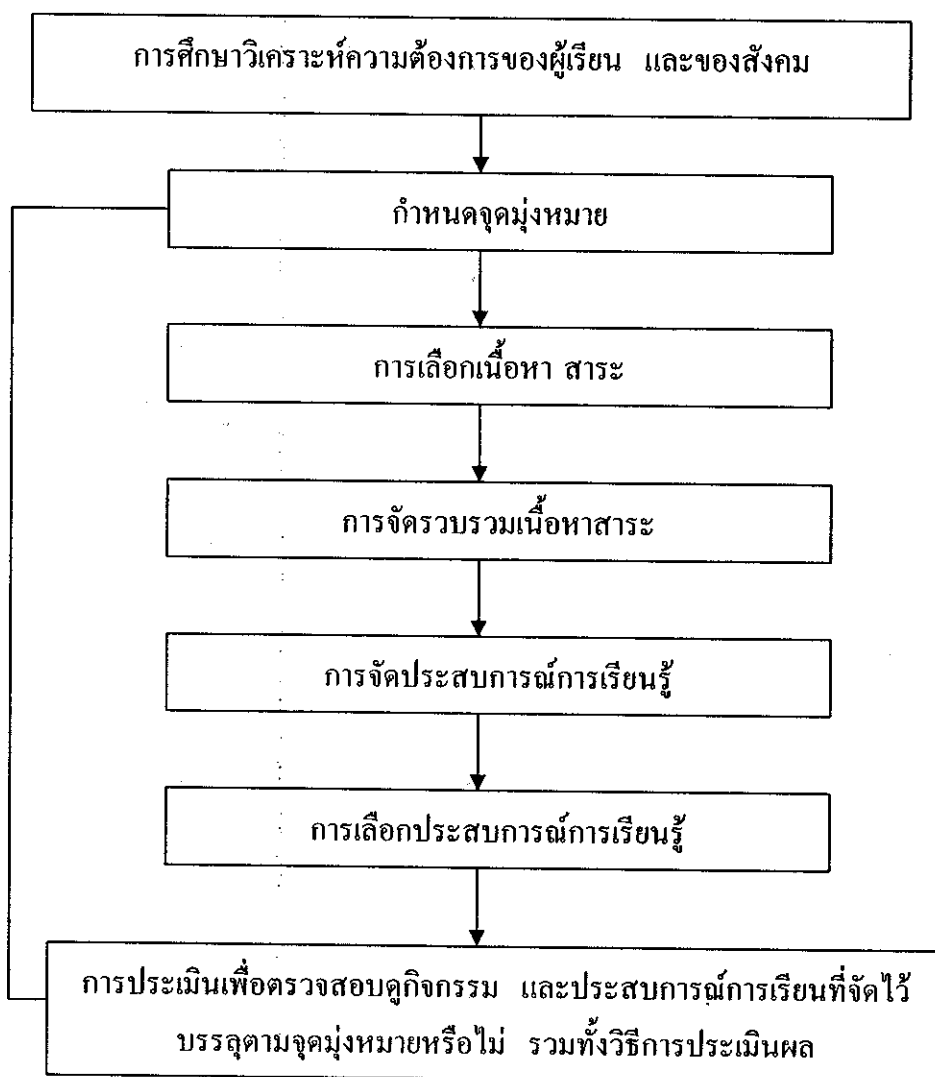

ภาพที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler, 1949, p. 12)

ดังนี้

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของทาบ (Taba, 1962, p. 12) ประกอบด้วยขั้นตอน

1. สำรวจปัญหาความต้องการและความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคม
2. กำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา
3. คัดเลือกเนื้อหาสาระ
4. จัดลำดับเนื้อหาสาระ
5. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้
6. จัดลำดับประสบการณ์การเรียนรู้
7. กำหนดวิธีการประเมินผลและแนวทางปฏิบัติ

ภาพที่ 2 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทาบ (Taba, 1962, p. 12)

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการที่เป็นวงจร มีการดำเนินการหมุนเวียนต่อเนื่องกัน ไม่ได้ยุติเพียงแค่กำหนดจุดมุ่งหมาย การเลือกเนื้อหาวิชา การจัดประสบการณ์ การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผล แล้วจึงวนกลับมาตั้งต้นที่กำหนดจุดมุ่งหมายวนเวียนไปไม่รู้จบ เพราะฉะนั้นการพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research & Development)

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยบูรณาการขั้นตอนจากแนวคิดของสังค อุทรานันท์ กรมวิชาการ ไทยเลอร์ และทาบามีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
2. พัฒนาหลักสูตร
3. ทดลองใช้หลักสูตร
4. ประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

การประเมินหลักสูตร (วิชย ดิสสระ, 2535, หน้า 116-128)

ลักษณะการประเมินหลักสูตร มี 3 ลักษณะ คือ

1. การประเมินผลก่อนการดำเนินการ (Project Analysis) เป็นการประเมินหลักสูตรในช่วงที่หลักสูตรยังไม่ได้นำไปใช้ในโรงเรียน
2. การประเมินขณะดำเนินการ (Formative Evaluation) เป็นการประเมินหลักสูตรในช่วงเวลาที่กำลังนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน
3. การประเมินหลังการดำเนินการ (Summative Evaluation) เป็นการประเมินหลักสูตรในช่วงเวลาที่หลักสูตรได้นำไปใช้แล้ว หรือเป็นการประเมินผลเมื่อจบโครงการของ หลักสูตรนั้น

รูปแบบการประเมินหลักสูตร

1. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีม รูปแบบการประเมินแบบนี้มีชื่อว่า CIPP Model มีชื่อว่า Context - Input - Process -Product - Model ซึ่งรูปแบบที่เสนอโดยสตัฟเฟิลบีมและคณะ การประเมินหลักสูตรแบ่งออกเป็นประเมินข้อมูล 4 ประเภท คือ
 - 1.1 การประเมินปัจจัยป้อน (Context Evaluation) เป็นการประเมินที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของหลักสูตร เพื่อหาความสมเหตุสมผลของภูมิหลังที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาหลักสูตร เช่น ปรัชญา สภาพและความต้องการของสังคม นโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

ของชาติ การประเมินผลในภาคบริบทนี้จะช่วยให้มีหลักการที่แน่นอนอันจะช่วยในการกำหนด ขอบข่ายของสิ่งที่เกี่ยวกับหลักสูตรได้อย่างชัดเจน

1.2 การประเมินปัจจัยตัวป้อน (Input Evaluation) เป็นการประเมินผลปัจจัย เบื้องต้นที่เกี่ยวกับทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ งบประมาณ ครู นักเรียน สื่อการเรียนการสอน และการกำหนดรูปแบบของการดำเนินการต่าง ๆ

1.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเสริมแรง การใช้วัสดุอุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน การประเมินกระบวนการนี้จะช่วยให้ทราบถึงระดับประสิทธิภาพ ของการนำหลักสูตรไปใช้ผลกระทบที่มีต่อส่วนอื่น ๆ ของระบบการจัดการศึกษาความเป็นไปได้ ตลอดทั้ง ข้อบกพร่องอื่น ๆ ของการปฏิบัติ

1.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) การประเมินผลผลิตเป็น การประเมินที่เกิดจากการใช้หลักสูตรหรือคุณภาพของนักเรียนที่เกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ ทักษะ ค่านิยม การประเมินผลในด้านผลผลิตนี้ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในเบื้องต้นที่เกี่ยวกับ สภาพแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น หรือตัวป้อน และกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้

รูปแบบการประเมินหลักสูตรนี้ ถ้าในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต้องการให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ให้ประเมินดูจากสภาพที่เป็นอยู่หรือผลการปฏิบัติว่าสอดคล้องกันหรือไม่ ซึ่งทำให้เห็นว่าส่วนใดของหลักสูตรใช้ได้ ส่วนใดมีข้อบกพร่อง

2. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ สเตค (Stake) เป็นรูปแบบการประเมินที่ ยึดเกณฑ์เป็นหลักการประเมินของสเตคเป็นการบรรยายและตัดสินคุณค่าหลักสูตร โดยอาศัย ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิในการตัดสินคุณค่า สเตคมีความเชื่อว่าผลสำเร็จของหลักสูตรไม่ได้ ขึ้นอยู่กับผู้เรียนจะสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เท่านั้น อาจมาจากองค์ประกอบด้าน เวลาที่จัดไว้ไม่เหมาะสม เป็นต้น สเตคจึงวางแนวทางการประเมินไว้ดังนี้

2.1 สิ่งที่มาก่อน (Antecedents) หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เอื้อให้เกิดผลจากหลักสูตร เช่น บุคลิกและนิสัยของครูและนักเรียน เนื้อหา วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ การจัดโรงเรียนใน ลักษณะชุมชน

2.2 ด้านกระบวนการเรียนการสอน (Transactions) หมายถึงปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนกับผู้เรียน ครูกับผู้ปกครอง

2.3 ด้านผลผลิต (Outcomes) ประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคติของ นักเรียน ทักษะของนักเรียน ผลที่เกิดขึ้นกับครู ผลที่เกิดขึ้นกับสถาบัน

3. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไพรวัส (Provus) มีการดำเนินการเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 Standard เป็นขั้นตอนของการนิยามในรายละเอียดของหลักสูตร เช่น จุดมุ่งหมายของหลักสูตร นักเรียน ครู สื่อการเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกสบายที่เอื้อต่อครูและนักเรียน สิ่งเหล่านี้ ผู้ประเมินหลักสูตรจะต้องเป็นผู้นิยามได้เป็นมาตรฐานสิ่งที่ต้องการจะประเมินผลนั้น ๆ นอกจากการกำหนดหรือนิยามรายละเอียดต่าง ๆ ของหลักสูตรแล้ว ผู้ประเมินหลักสูตรจะต้องรวบรวมข้อมูลที่เกิดขึ้น ข้อมูลนี้จะต้องพยายามหาให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะหาได้จากการสังเกตพบเห็นและจะต้องเป็นพฤติกรรมที่สอดคล้องหรือตรงกับคำนิยามที่กำหนดไว้แล้ว และนำข้อมูลที่รวบรวมไว้ควรเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 2 Compare เมื่อกำหนดหรือนิยามสิ่งที่เป็มาตรฐานตามสิ่งที่ต้องการจะประเมินและรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการพบเห็น แล้วผู้ประเมินผลก็จะนำข้อมูลนั้นมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

ขั้นตอนที่ 3 Discrepancy หลักจากผู้ประเมินหลักสูตรได้เปรียบเทียบข้อมูลที่เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่แล้ว ผู้ประเมินจะพบความไม่สอดคล้องระหว่างสิ่งที่คิดค่าว่าจะเป็กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ เป็นการพิจารณาผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการหรือการใช้หลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 Decision Making เป็นขั้นตอนที่ผู้ประเมินผลจะส่งผลของการประเมินให้ผู้ที่ต้องทำหน้าที่ตัดสินใจเพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุดในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในที่สุด

4. รูปแบบการประเมินหลักสูตรโดยใช้เทคนิคปูซองค์ (Puissance Measure) เป็นวิธีที่ใช้ในการตรวจสอบดูว่าเอกสารหลักสูตรและการสอนที่พัฒนาขึ้นมาจะนำไปใช้จริง มีคุณภาพมากน้อยเพียงใด วิธีการประเมินหลักสูตรโดยใช้เทคนิคปูซองค์นี้เหมาะกับการประเมินหลักสูตรที่สร้างขึ้นเสร็จใหม่ เป็นวิธีการประเมินเอกสารหลักสูตรแบบหนึ่งที่วิเคราะห์องค์ประกอบ 3 ส่วน ของหลักสูตรคือ จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล โดยใช้ตารางการวิเคราะห์ปูซองค์ แล้วใช้สูตรปูซองค์ในการคิดคำนวณ เมื่อได้ตัวเลขหรือ ผลจากการคำนวณก็นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เพื่อตัดสินคุณภาพของหลักสูตรว่าอยู่ในระดับใด การประเมินหลักสูตรโดยใช้เทคนิคปูซองค์เป็นการนำหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้ และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แสดงออกมาให้เห็นได้ มาสร้างเป็นตารางการวิเคราะห์ปูซองค์ รูปแบบการเรียนรู้ ทั้งหมดมี 6 ประเภท แต่ได้รับการคัดแปรเพื่อให้เกิดความเหมาะสมเพียง 6 ประเภท จะเป็ความรู้ที่เรียงจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. ความรู้แบบลูกโซ่ เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถทำอะไร ได้เป็นลำดับ ชั้นตอน ต่อเนื่องและระดับความยากสูงตามลำดับ (มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1)
 2. ความรู้แบบเชื่อมโยงโดยใช้คำพูด เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำลำดับขั้นตอน ต่อเนื่องและระดับความยากสูงขึ้นตามลำดับ (มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2)
 3. ความรู้แบบผสมผสาน เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถผสมผสาน ความรู้ต่าง ๆ ที่เคยเรียนมา (มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3)
 4. ความรู้แบบแนวคิด เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้แบบผสมผสานมาทำ ให้เกิดแนวคิดหรือสามารถชี้ประเด็นหรือระบุสาระสำคัญของเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง (มีค่า น้ำหนักเท่ากับ 4)
 5. ความรู้แบบหลักการ เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถผสมผสานแนวคิดหลาย ๆ แนวเข้าด้วยกัน จนเกิดเป็นหลักการใหม่ ๆ (มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5)
 6. ความรู้แบบแก้ปัญหา เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ต่าง ๆ ที่ได้มี การแก้ไขปัญหาย่างมีประสิทธิภาพ (มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 6)
- สำหรับประเภทของพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แสดงออกมาให้เห็นได้นั้นได้ กำหนดไว้เป็น 9 ชนิด ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 3 ระดับ เรียงลำดับจากพฤติกรรมที่ง่ายไปหายาก ดังนี้
- ระดับที่ 1 เป็นระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ง่ายที่สุด ประกอบด้วยพฤติกรรม 3 ชนิด แต่ละชนิดจะมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน ดังนี้
1. การบอกชื่อหรือชี้เพื่อแสดงถึงความสามารถที่จะสิ่งที่เรียนได้ เช่น การเรียกชื่อ สิ่งของได้ ครูชี้แล้วเด็กบอกชื่อได้
 2. การเลือกหรือการบอกลักษณะ บอกลักษณะของสิ่งของเช่น บอกลักษณะของ มัคคุเทศก์ที่ดีได้
 3. การบอกกฎเกณฑ์ บอกกฎเกณฑ์ที่ท่องไว้ได้ เช่น การท่องสูตรคูณ
- ระดับที่ 2 เป็นระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ยากกว่าระดับ 1 ประกอบด้วยพฤติกรรม 2 ชนิด แต่ละชนิดจะมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน ดังนี้
1. การจัดลำดับ เรียงลำดับสิ่งต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เช่น การ เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
 2. การสาธิต แสดงวิธีการปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ถูกต้องตามหลักขั้นตอน เช่น การสาธิตการเป็นมัคคุเทศก์เพื่อนำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวหาดหัวหิน
- ระดับที่ 3 เป็นระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ยากกว่าทุกระดับ ประกอบด้วย

พฤติกรรม 4 ชนิด แต่ละชนิดจะมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน ดังนี้

1. การสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา สามารถสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ เช่น การสร้างรูปแบบการกำหนดวัตถุประสงค์
2. การอธิบายหรือการบรรยาย สามารถอธิบายหรือบรรยายสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ถูกต้องตามกำหนด เช่น อธิบายท่าทางที่แสดงได้
3. การจำแนกหรือแยกแยะ สามารถจำแนกแยกแยะประเภทของสิ่งของได้
4. การประยุกต์ใช้กฎเกณฑ์ การเรียนรู้กฎเกณฑ์แล้วนำไปประยุกต์ใช้ เช่น การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนการประเมินโดยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบปูยของค์ มีดังนี้

- ขั้นที่ 1 นำองค์ประกอบของหลักสูตร คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล นำการเรียนรู้ทั้งหมดของหลักสูตรมาวิเคราะห์ว่าแต่ละข้อองค์ประกอบเป็นความรู้ในลักษณะใด และพฤติกรรมการเรียนรู้นั้นอยู่ในลำดับหรือขั้นไหน
- ขั้นที่ 2 นำจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลที่วิเคราะห์แล้วมาใส่ในตารางวิเคราะห์แบบปูยของค์
- ขั้นที่ 3 คำนวณค่าน้ำหนักคะแนนในแต่ละช่องตามตารางวิเคราะห์ให้สูตรดังนี้

$$\text{น้ำหนักของแต่ละข้อ} = \text{น้ำหนักของรูปแบบความรู้} \times \text{น้ำหนักของพฤติกรรมการเรียนรู้} \times \text{จำนวนข้อในช่องนั้น}$$

ขั้นที่ 4 หลังจากได้คะแนนแต่ละช่องแล้ว ขั้นต่อไปคือใช้สูตรของปูยของค์เพื่อหาคุณภาพของหลักสูตร (The Puissance Measure ใช้อักษรว่า P.M. แทนคำว่าคุณภาพของหลักสูตร)

$$P.M. = \frac{\text{ผลบวกของน้ำหนักคะแนนทุกช่องในตารางปูยของค์}}{\text{จำนวนข้อที่นำมาวิเคราะห์}}$$

ขั้นที่ 5 นำผลที่คำนวณได้แปลโดยมีเกณฑ์ในการแปลผล คือ

- ค่า P.M. ตั้งแต่ 1 - 3.99 มีคุณภาพต่ำ
 4 - 9.99 มีคุณภาพปานกลางหรือใช้ได้
 10 - 18 มีคุณภาพสูงหรือดีมาก

การประเมินหลักสูตรเป็นการตรวจสอบใน 3 ลักษณะ คือ ก่อนการใช้หลักสูตร ระหว่างใช้หลักสูตร และหลังการใช้หลักสูตร โดยการประเมินจากองค์ประกอบต่าง ๆ ของ

หลักสูตร นำผลมาพิจารณาและเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และตัดสินคุณภาพของหลักสูตรนั้น สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการประเมินหลักสูตรของปุยของค์มาใช้ ในการประเมินคุณภาพหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นก่อนการนำไปใช้ เพื่อตัดสินคุณภาพของหลักสูตรว่า อยู่ในระดับใด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

องค์ประกอบของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กรมวิชาการ, 2546 ข, หน้า 2-6) ประกอบด้วย

1. สาระ (Strands) คือ กรอบเนื้อหา (Framework) หรือขอบข่ายขององค์ความรู้ (Content Area) ที่จัดเป็นหมวดหมู่ (Categories) ของเนื้อหาเฉพาะอย่างเป็นระบบ สาระที่กำหนดไว้ใน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แยกเป็น 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

2. มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards) หมายถึง ข้อกำหนด สิ่งที่คาดหวัง นักเรียนต้องรู้และสามารถทำได้ ภายในเวลา 12 ปี มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความรู้ ทักษะ/ กระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ซึ่งกำหนดตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใน จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้และประสิทธิภาพต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละสาระ และใช้เป็นมาตรฐานกลางสำหรับการตรวจสอบ ประเมิน และตัดสินคุณภาพการจัดการเรียนรู้

3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 (กรมวิชาการ, 2546 ข, หน้า 116- 123) มาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นตัวบ่งชี้ การเรียนรู้ที่คาดหวังว่าเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เมื่อเรียนจบช่วงชั้นที่ 3 แล้วนักเรียนควรรู้อะไร และสามารถทำอะไรได้ เป็นการบอกรายละเอียดและเป็นกรอบในการจัด สาระการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ค 1.1.1 เข้าใจภาษาท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด รวมทั้งเข้าใจ คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบาย ที่พบจริงในสื่อจริง

ค 1.1.2 อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหา ที่อ่าน

ต 1.1.3 เข้าใจและตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non - Text Information) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยถ่ายโอนเป็นข้อความ ที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง หรือถ่ายโอนข้อความ เป็นสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง

ต 1.1.4 เข้าใจ ตีความ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูลและข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็นแสดงความรู้สึก โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ต 1.2.1 ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา

ต 1.2.2 ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการของตนเสนอความต้องการของตนเสนอความช่วยเหลือและบริการแก่ผู้อื่น และวางแผนในการเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในและนอกสถานศึกษา

ต 1.2.3 ใช้ภาษาเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ของตนเอง และสิ่งที่ตนสนใจสร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งวางแผนในการเรียนและอาชีพ

ต 1.2.4 ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และ โครงการในอนาคตพร้อมทั้งให้เหตุผล โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับตนเอง

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูลความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

ต 1.3.1 นำเสนอข้อมูล เรื่องราวสั้น ๆ หรือกิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ รวมทั้งเหตุการณ์ทั่วไป

ต 1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอด เกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ

ต 1.3.3 นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ในท้องถิ่นและสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

ต 1.3.4 นำเสนอบทเพลง บทละครสั้น (Skit) เหตุการณ์ บทกวี หรือ ข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ท 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ต 2.1.1 ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคล และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 2.1.2 รู้ที่มาและเหตุผลของงานประเพณี วันสำคัญของชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

มาตรฐาน ท 2.2 เข้าใจในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ต 2.2.1 เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องคำ วลี สำนวน ประโยค และข้อความที่ซับซ้อน และนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ต 2.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสม

ต 2.2.3 เห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ การเข้าสู่สังคมและการอาชีพ

ต 2.2.4 เห็นคุณค่าและเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

ต 2.2.5 ตระหนักในคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมที่เรียน และนำความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมมาประยุกต์ในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ท 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

ต 3.1.1 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

ต 3.1.2 ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ท 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ต 4.1.1 ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาและชุมชน ด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลาย

ต 4.1.2 ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กับบุคคลภายในสถานศึกษา และชุมชน

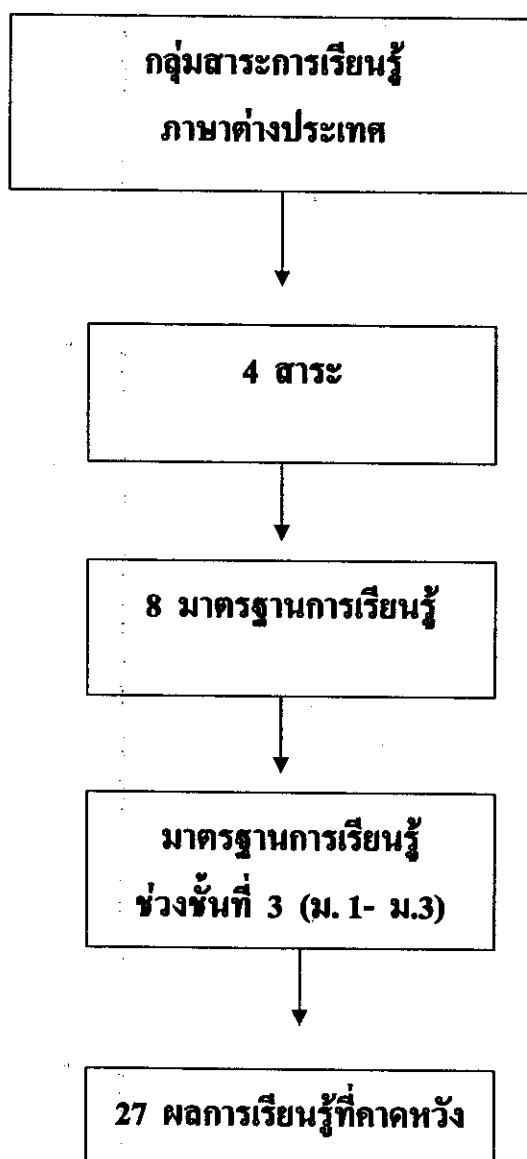
มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษา ต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

ต 4.2.1 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารในการทำงาน และสมัครงานในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง

ต 4.2.2 ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักควบคุมตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม และเจรจาโน้มน้าว ต่อรองอย่างมีเหตุผล

ต 4.2.3 ใช้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านเพื่อการสื่อสาร การจัดการด้าน การเรียน การศึกษาต่อ และ/ หรือด้านอาชีพ

ต 4.2.4 ใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของ ชุมชนท้องถิ่น หรือประเทศชาติในการส่งเสริมหรือสร้างความร่วมมือในสังคม

ภาพที่ 3 องค์ประกอบของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 3 (กรมวิชาการ, 2546 ข, หน้า 5)

วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจใน

เรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

คุณภาพผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่สร้างที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังความภาคภูมิใจในในภาษาและวัฒนธรรมไทย

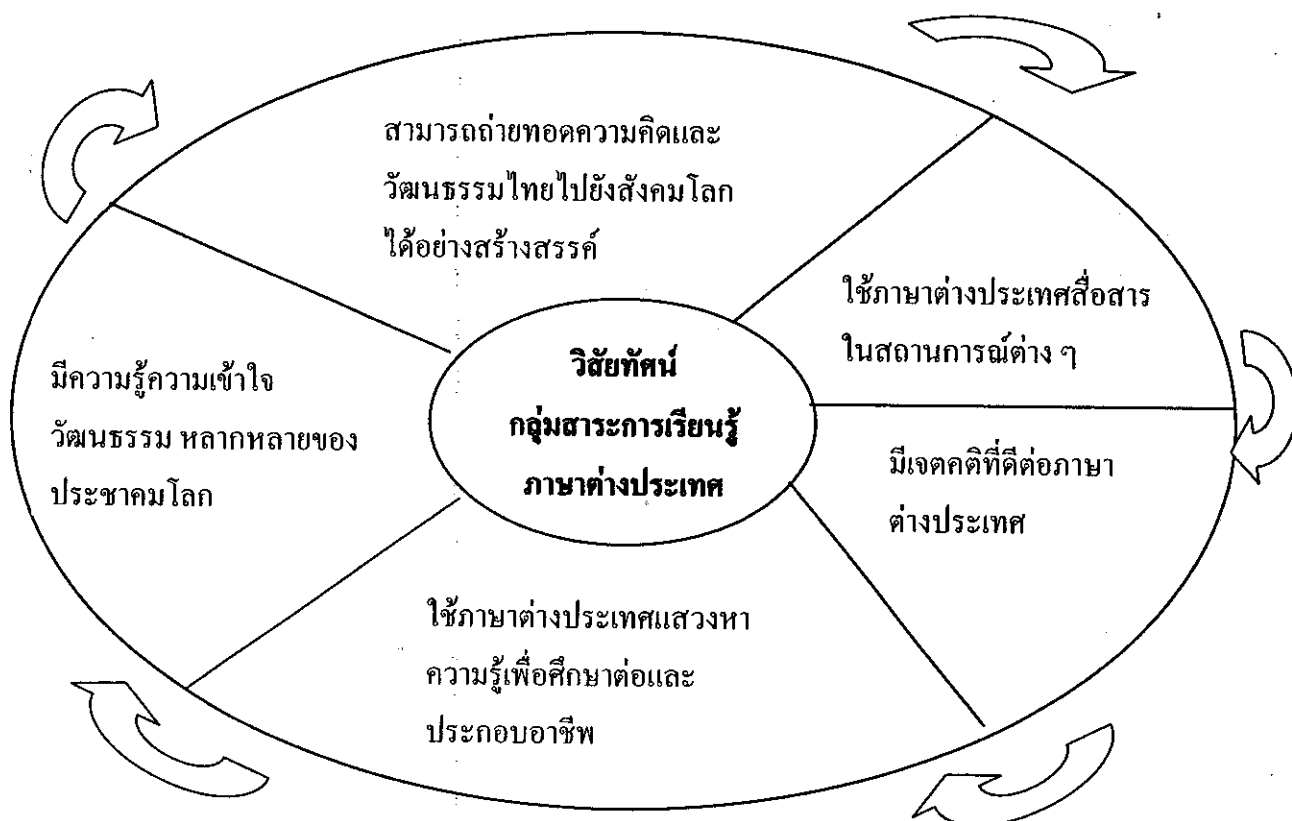
การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 ดังนี้

1. เข้าใจและใช้ภาษาอังกฤษ แลกเปลี่ยนนำเสนอข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกรู้สึกคิด และความคิดรวบยอด โดยใช้น้ำเสียง ท่าทางในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ
2. มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์กับบุคคล เวลาว่าง และสวัสดิการ การซื้อ - ขาย ลมฟ้า อากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการสถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)
3. ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex - Sentence) ที่ใช้สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
4. อ่าน เขียน ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น
6. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สืบค้นข้อมูลความรู้ในวิชาอื่น ๆ ที่เรียนตามความสนใจและตามระดับชั้น
7. ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

อย่างต่อเนื่อง หากความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการทำงานและประกอบอาชีพ

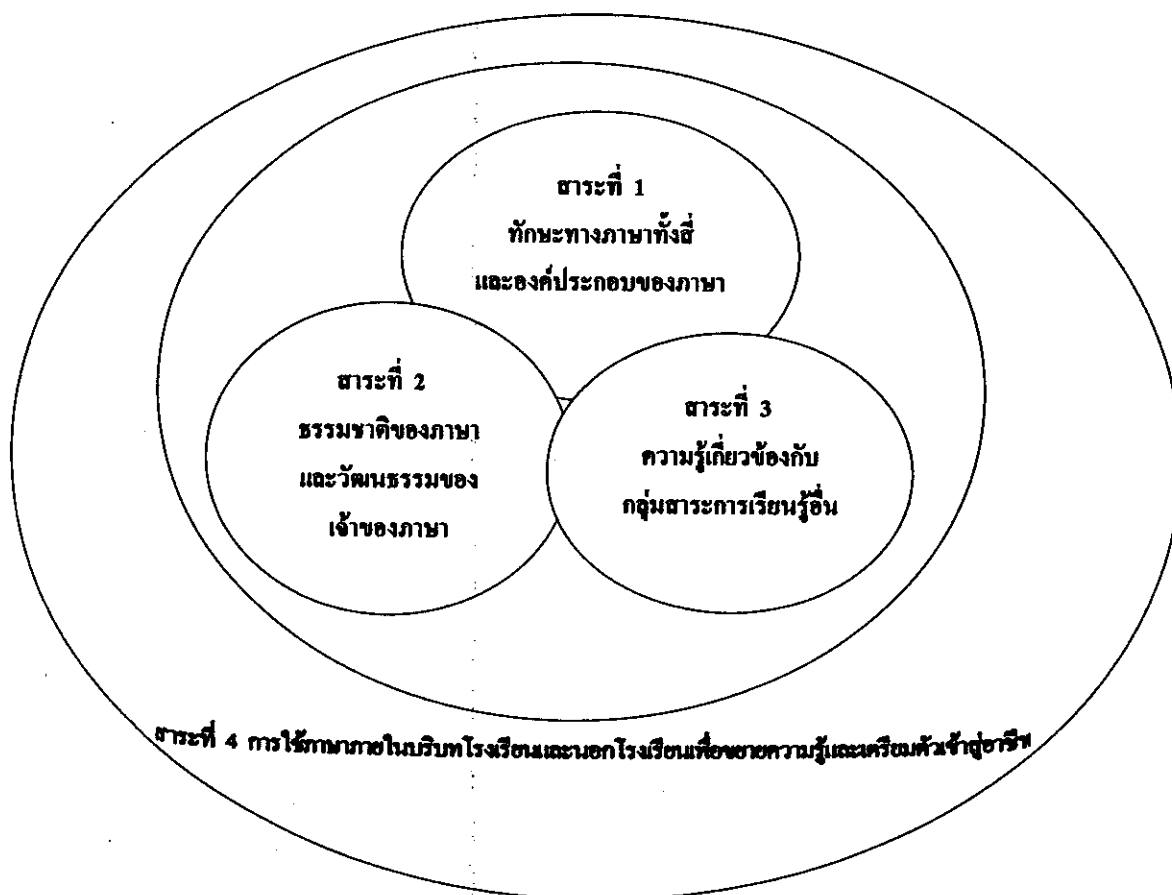
ผังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เป้าหมายสูงสุด คือ ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม คำนึงตามจุดหมายของหลักสูตร

ภาพที่ 4 ผังมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กรมวิชาการ, 2546 ข, หน้า 3)

กรอบมโนทัศน์ (Concept) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาพที่ 5 กรอบมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กรมวิชาการ, 2546 ก, หน้า 4)

การสอนภาษาอังกฤษ

จิตวิทยาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้ภาษา (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2539, หน้า 31-35)

วิธีการเรียนรู้ภาษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือแบบที่ผู้เรียนใช้วิธีเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นทางการ และการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ

1. การเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นทางการ หมายถึง การที่มีการเตรียมและก้าวหน้าเป็นขั้นตอน บทเรียน แบบฝึกหัด และการสอน จัดเป็นข้อมูลป้อนให้ผู้เรียน ซึ่งผู้รับรู้จดจำ ลืมเลือน และต้องฝึกฝนใหม่ สิ่งที่ผู้เรียนรับรู้ได้จะมีขนาดปริมาณ และคุณภาพแตกต่างกันหรือคล้ายคลึงกับ

ข้อมูลที่ป้อนให้ตามแต่ประสิทธิภาพของการเรียนการสอน ความสามารถ เซาว์ปัญญา ความถนัดของผู้เรียน และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. การเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ หมายถึง วิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนซึมซับภาษาได้เอง โดยไม่ต้องใช้การสอนอย่างเป็นทางการ แต่อาศัยการจัดระบบและเรียบเรียงข้อมูลต่าง ๆ จากสภาพแวดล้อมให้เพียงพอต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และความรู้ความสามารถเหล่านี้จะถูกบรรจุไว้ในความจำระยะยาว เพื่อนำออกใช้ต่อไป

หลักจิตวิทยากับการจัดการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษควรให้อยู่ในช่วงความสนใจของเด็ก เพราะความสนใจของเด็กมีเพียงสั้น ๆ ดังนั้นครูควรจัดกิจกรรม เช่น เพลงหรือเกม ประกอบในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง (Aleen & Vallette, 1977, pp. 33-35)

จิตวิทยาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ภาษามีดังนี้ (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2525, หน้า 6-8)

1. ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อบทเรียนสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
2. ครูควรจะเริ่มต้นสอนจากระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ผู้เรียนแต่ละคนมีระดับความสามารถแตกต่างกัน
4. กิจกรรมที่นักเรียนทำจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้
5. การฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จะทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดความแม่นยำและคล่องในบทเรียนที่กำลังเรียนอยู่
6. ครูจะต้องจัดทำการฝึกให้ซ้ำกันเป็นช่วง ๆ ที่ห่างกันนานพอสมควร
7. แต่ละครั้งผู้เรียนฝึกบทเรียนจะต้องรู้ว่า ตนกำลังทำสิ่งที่ถูกต้องเพื่อจะให้เกิดความแน่ใจ เมื่อทำพฤติกรรมนั้น ๆ ซ้ำ จะมีการเสริมแรงของพฤติกรรมเกิดเป็นนิสัยใหม่
8. ผู้เรียนจะต้องรู้บทเรียนที่ตนกำลังฝึกอยู่นั้นมีความหมายอย่างไร
9. ในขณะที่ฝึก ผู้เรียนควรจะรู้ว่า มีกฎเกณฑ์อันใดควรจะยึดถือได้เพื่อตนจะได้สร้างพฤติกรรมใหม่อย่างถูกต้อง
10. การเรียนจะต้องนำไปใช้ได้จริง สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้
11. การถ่ายทอดความรู้มิได้เกิดขึ้นเป็นอัตโนมัติ ครูจะต้องช่วยแนะนำหรืออธิบาย
12. บทเรียนที่ต่อเนื่องกันเป็นบ่อเกิดของการเรียนรู้

จากหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น จะนำมาใช้เป็นหลักในการสอน ภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ได้ดังนี้ (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2525, หน้า 9)

1. ผู้สอนต้องรู้จักพื้นความรู้ของผู้เรียน เพื่อจะได้เปรียบเทียบว่าพื้นความรู้ทางภาษาที่ ผู้เรียนมีอยู่แต่เดิมนั้นเป็นอย่างไร จะต้องหาวิธีฝึกอย่างไร ผู้เรียนจึงจะเกิดความเคยชินกับลักษณะ ของภาษา
2. ผู้เรียนแต่ละคนอาจจะมีความสามารถทางภาษาต่างกัน เช่น บางคนอาจจับเสียงได้ เร็ว แต่เข้าใจประโยคได้ช้า บางคนอาจจะทำได้เร็วแต่ต้องใช้เวลาในการที่จะฝึกคำในประโยค เป็นต้น ครูจะต้องหาวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เหล่านี้
3. จะต้องฝึกเนื้อหาทางภาษาซ้ำ เมื่อฝึกแล้วครั้งหนึ่งให้ทิ้งช่วงห่างไว้ระยะหนึ่งแล้วนำ ย้อนกลับมาฝึกใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินในภาษาอังกฤษ
4. ครูพยายามหาสถานการณ์ต่าง ๆ มาให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริง
5. ครูจะต้องบอกให้ผู้เรียนรู้เมื่อทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง เช่น ให้คำชมเชย
6. อย่าเพิ่งให้ผู้เรียนฝึกสิ่งที่คุณไม่เข้าใจความหมายที่ถูกต้อง
7. เมื่อครูให้ตัวอย่างประโยคใหม่หรือเนื้อหาใดใหม่ พยายามให้นักเรียนดูข้อสังเกต และกฎเกณฑ์อย่างง่าย ๆ เพื่อยึดถือเป็นหลักในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง
8. การจัดบทเรียนจะต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ไม่เกิดความสับสน และบทเรียนจะต้องมีลักษณะต่อเนื่อง

หลักการสอนภาษาอังกฤษ (พิตรวัลย์ โกวิทวที, 2537, หน้า 17) มีดังนี้

1. ครูสอนจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยาก เช่น รวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ ให้เป็นหมวดหมู่ แล้วสอนเป็นหมวด ๆ ไป เช่น หมวดเสื้อผ้า หมวดเครื่องใช้ หมวดผลไม้ เป็นต้น แทนการสอน คำศัพท์ที่กระจัดกระจายปะปนกันอยู่รวมกันหลาย ๆ หมวด
2. สอนให้สัมพันธ์กับความคิด ก่อนจะสอนเรื่องใหม่ ครูควรจะได้รับบทวนบทเรียน เดิมเพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมมาสู่ความรู้ใหม่ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจและจำ เรื่องที่เรียนได้แม่นยำขึ้น
3. สอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ เนื่องจากการสอนในปัจจุบันเรามุ่งเน้นเพื่อการสื่อ ความหมายเพราะฉะนั้นในการสอนของครู ถ้าครูสามารถเชื่อมโยงความรู้เรื่องคำศัพท์ และ โครงสร้างทางไวยากรณ์สู่เนื้อหาวิชาอื่น ๆ ก็ช่วยให้การเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ มีความหมาย ยิ่งขึ้น เช่น ให้นักเรียนวาดภาพประกอบบทเรียนภาษาอังกฤษ เป็นการเชื่อมโยงวิชาศิลปะศึกษากับ วิชาภาษาอังกฤษเข้าด้วยกัน เป็นต้น

4. เปลี่ยนวิธีการสอนไม่ซ้ำซากน่าเบื่อ ผู้สอนควรสอนให้สนุกสนาน และน่าสนใจ ซึ่งมีการใช้เพลง เกม การทายปัญหา การฉายวีดิทัศน์ สไลด์ ภาพประกอบ โดยสอดแทรกสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ผสมผสานเข้าด้วยกัน

5. ใช้ความสนใจและความต้องการของนักเรียนเป็นจุดเริ่มต้นการสอน เช่น สอนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง ขณะที่กำลังสอนอยู่นี้ นักเรียนกำลังสนใจสัตว์อะไรมากที่สุด เช่น สนใจสุนัขในการ์ตูน (Snoopy) เราก็เริ่มด้วยสัตว์ตัวนี้ เพื่อนำไปสู่ความสนใจของการสอนสัตว์เลี้ยงตัวอื่น ๆ ต่อไป

6. สอนโดยคำนึงถึงประสบการณ์เดิม กิจกรรมใหม่ควรจะต้องเนื่องกับกิจกรรมเดิม เช่น เราจะสอนเรื่องการไปเที่ยวชายทะเล ครูก็อาจจะสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวชายทะเลที่นักเรียนเคยไปเพื่อนำมาสู่เรื่องที่ครูกำลังจะสอน

7. สอนให้นักเรียนสามารถสรุปความคิดรวบยอด และสามารถนำสิ่งที่ได้รับไปใช้ได้ ในสถานการณ์ใหม่ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับสถานการณ์เก่าที่นักเรียนเคยเรียนในชั้นเรียน

8. ผู้สอนควรมีอารมณ์ขัน เพื่อช่วยให้บรรยากาศในห้องเรียนน่าเรียนยิ่งขึ้น เพราะวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เป็นภาษาต่างประเทศ ไม่ใช่ภาษาของเราเอง ครูจึงไม่ควรจะเคร่งเครียดเกินไป

9. ผู้สอนควรหมั่นแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อที่จะได้นำสิ่งแปลกและใหม่มาถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้อยู่เสมอ

10. ผู้สอนควรมีศรัทธาในอาชีพของตน จึงจะทำให้สอนได้ดี

ในการสัมมนาระหว่างชาติเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งได้จัดโดยยูเนสโก ได้อภิปรายเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ และสรุปหลักการที่สำคัญไว้ 5 ประการดังนี้ (Dixon, n.d. อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2542, หน้า 9)

1. ควรจะให้พูดก่อนเป็นอันดับแรก
2. ควรจะเน้นให้เด็กทำกิจกรรมด้านภาษาให้มาก
3. ควรจะใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มากที่สุด
4. การสอนการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) และไวยากรณ์ (Grammar) ควรจะสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้น
5. ควรให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองมากกว่าการเรียนรู้เพียงเนื้อหาหรือรูปแบบทางภาษาเท่านั้น

นอกจากนี้ Ronald (n.d. อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2542 ก, หน้า 10) ได้เสนอแนะเทคนิคการวิธีสอนที่มีคุณค่าสำหรับครูภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ยึดกิจกรรมที่มีความหมาย ให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างมีชีวิตชีวา
2. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสถานการณ์นำสิ่งต่าง ๆ ไปใช้ เช่น เกม การเล่านิทาน นิยาย ฯลฯ
3. เทคนิคการสอนต้องเป็นเทคนิคที่ทำให้กำลังใจแก่ผู้เรียนมากที่สุด
4. มีการยกย่องชมเชย ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
5. ครูช่วยทำให้กิจกรรมต่าง ๆ มีความหมายขึ้น โดยเน้นการเรียนรู้ภาษามากกว่าการสอนภาษา

แนวทางการสอนภาษาอังกฤษ (ประนอม สวัสดิ์, ม.ป.ป. อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2542, หน้า 10-11) มีดังนี้

1. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อที่จะเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ครูต้องใช้ สื่อการสอนและกิจกรรมมากกว่าการพูด เน้นการฝึกทักษะฟัง และพูดเป็นรายบุคคล
2. ให้ผู้เรียนมีโอกาสค้นคว้าด้วยตนเองมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยส่งเสริมการใช้พจนานุกรม (Dictionary)
3. ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะ 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยใช้กิจกรรมประกอบบทเรียนเรียนแทรกอยู่ด้วย
4. ให้ผู้เรียนฝึกเป็นผู้ช่างสังเกต โดยสังเกตและรวบรวมภาษาอังกฤษที่พบเห็นในชีวิตประจำวันจากสื่อมวลชน ตามถนนเส้นทางที่ผู้เรียนมาโรงเรียน แล้วนำมาเล่าในห้องเรียน
5. จัดกิจกรรมกลุ่มให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษา เกิดเป็นความร่วมมือ ช่วยเหลือกัน
6. ให้ผู้เรียนมีโอกาสประเมินความก้าวหน้าทางภาษาของตนเป็นระยะควรจัดบทเรียนแบบโปรแกรมให้ผู้เรียนทำ และให้ตรวจสอบคำตอบจากบทเรียนด้วยตนเอง เพื่อแก้ไขปรับปรุงทักษะที่ยังไม่ถูกต้อง

การจูงใจให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ครูควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจภายใน ดังนั้น เพื่อความสำเร็จของการสอนภาษาต่างประเทศ ครูจึงควรจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (Gritter, n.d. อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2542, หน้า 11)

1. การจัดสิ่งแวดล้อมด้านการเรียนที่ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกลัว
2. การจัดกิจกรรมที่มีความหมายและตรงกับความต้องการของผู้เรียน

3. การจัดกระบวนการเรียนที่สร้างสรรค์
4. การส่งเสริมให้ผู้เรียนมองเห็นความสำคัญของคนในการใช้ภาษาที่เรียนในอนาคต รวมทั้งเจตคติที่ดีของครูต่อความสำเร็จของผู้เรียน
5. การส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ที่สนุกสนานระหว่างผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอน
6. การใช้วิธีการประเมินผลในทางบวกและเป็นแรงเสริมแก่ผู้เรียน
7. การใช้สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับชีวิตจริง

วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (สุมิตรรา อังวิฒนกุล, 2537, หน้า 40-106)

วิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation Method) เป็นวิธีสอนแบบคลาสสิก โดยไม่เน้นการฟังและพูด แต่เน้นการเรียนไวยากรณ์และการแปล เพื่อให้สามารถอ่านตำราและวรรณคดี โดยมุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ และกฎไวยากรณ์ รวมทั้งข้อยกเว้นต่าง ๆ แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนทำหน้าที่อธิบาย และให้ผู้เรียนนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการทำแบบฝึกหัด โดยเน้นการแปลเป็นหลัก

วิธีสอนแบบตรง (Direct Method) เป็นวิธีสอนที่สอนโดยใช้เจ้าของภาษาโดยเน้นทักษะการพูด โดยไม่มีการแปลให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ บทเรียนส่วนใหญ่จึงประกอบด้วยกิจกรรมที่เป็นบทสนทนาให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ไม่เน้นไวยากรณ์ ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากตัวอย่าง และสามารถสรุปเป็นกฎด้วยตนเอง

วิธีสอนแบบฟัง – พูด (Audio – Lingual Method) เป็นวิธีสอนที่ได้แนวคิดจากทฤษฎีทางจิตวิทยา และทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ที่เชื่อว่าภาษาเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความสัมพันธ์ของสิ่งเร้า และปฏิกิริยาตอบสนองเป็นการสอนภาษาเริ่มจากเริ่มฟังและพูด

วิธีสอนตามทฤษฎีเรียนแบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning Theory) เป็นการสอนภาษามีแนวคิดที่ว่าภาษาเป็นระบบที่ทั่วไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจและการแสดงออกทางภาษาขึ้นอยู่กับความเข้าใจในกฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจในรูปแบบของภาษาและความหมายแล้วก็จะสามารถใช้ภาษาได้ ในการเรียนการสอนต้องให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของภาษาที่พูดก่อนการเขียน หรือก่อนที่จะแสดงออกทางภาษา ไม่ใช่การฝึกซ้ำ ๆ

วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) เป็นการสอนภาษามีแนวคิดว่าการสื่อความหมายของภาษา อาจทำได้โดยการปฏิบัติหรือใช้กิริยาท่าทางประกอบ ผู้เรียนจะจำได้ดีถ้าได้ลงมือปฏิบัติ หรือแสดงการโต้ตอบ โดยผู้เรียนไม่ต้องพูด เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนเป็นผู้เรียนแบบการกระทำของผู้สอน จากนั้นให้ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน เมื่อผู้เรียนพร้อมจะพูดก็ให้ผู้เรียนเป็นผู้ออกคำสั่งเอง แล้วจึงอ่านและเขียนต่อไป

วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) เป็นการสอนภาษามีแนวคิดว่าการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และกำหนดความต้องการในการเรียน ส่วนผู้สอนมีหน้าที่เพียงเป็นผู้ให้คำปรึกษา และส่งเสริม เน้นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

วิธีสอนแบบชักชวน (The Suggestopedia) เป็นการสอนภาษามีแนวคิดว่ามีมนุษย์เปี่ยมด้วยพลัง แต่ถูกนำมาใช้เพียงเล็กน้อย โดยการสอนนั้นเน้นการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียน ผู้เรียนเรียนด้วยความสบาย ไม่ตึงเครียด โดยผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกและผ่อนคลาย เน้นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

วิธีสอนแบบเงียบ (The Silent Way) เป็นการสอนภาษามีแนวคิดว่าการเรียนรู้ภาษานั้นเกิดจากความคิด หรือพลังสมองของผู้เรียน การสอนนั้นจะต้องให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการใช้ภาษาด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นฝ่ายเงียบแต่ผู้จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา โดยสอนจากการอ่านและเขียน ไปสู่การพูดและการฟัง

วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นการสอนภาษามีแนวคิดที่ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร การสอนนั้นจะต้องให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม

จากวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศดังกล่าวข้างต้นนั้น ไม่มีวิธีการใดที่ดีที่สุดสำหรับการสอนภาษา แต่ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเทคนิคและวิธีการสอนหลาย ๆ วิธี จัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่สร้างความสนใจของผู้เรียน และสอดคล้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถเลือกสิ่งที่สนใจและตรงกับความต้องการของตน โดยที่การจัดกระบวนการเรียนการสอนนั้นต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ปลูกฝังคุณลักษณะได้อย่างเหมาะสม โดยปัจจุบันนี้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวคิดที่นำมาใช้ในการเรียนรู้

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) (กรมวิชาการ, 2542 ก, หน้า 12-13)

วิธีการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่าภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษาคือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งความหมายของความสามารถในการสื่อสารคือ ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ได้ว่าเมื่อไรควรจะพูด และควรจะพูดอะไรกับใคร ที่ไหนและในลักษณะอย่างไร จึงเป็นการมอง

ภาษาในแง่ของสังคมมากขึ้น ซึ่งคำว่าความสามารถในการสื่อสารนี้ ปัจจุบันได้เป็นที่ยอมรับและเป็นแนวคิดสำหรับแนวการสอนภาษาในขณะปัจจุบันนี้

จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงในสถานการณ์จริง โดยครูเป็นผู้คอยกระตุ้นและช่วยผู้เรียนให้รู้จักแสดงออกซึ่งความคิดเห็นทั้งโดยทักษะการพูดและทักษะการเขียน รวมทั้งให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความที่อ่าน หรือเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง

แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก การโดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic) ซึ่งว่าด้วยบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมสำหรับกระบวนการสอนนั้นจะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากแสดงออกทางภาษาหรือทดลองการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเอง ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมทำให้การพัฒนาทางภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามธรรมชาติ โดยผู้สอนมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ แนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่นักเรียน

กระบวนการเรียนเพื่อการสื่อสาร ควรมีลักษณะดังนี้คือ (Morrow, 1986, pp. 59-66)

1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ว่าผู้เรียนเรียนภาษาไปเพื่ออะไรสามารถเรียนจนนำไปใช้ได้ ไม่ใช่เรียนรู้เพียงวิธีการเท่านั้น
2. เน้นความเข้าใจเรื่องทั้งหมดมากกว่าความสามารถในการแยกวิเคราะห์รายละเอียดในการสื่อสารจริงเรามุ่งเน้นความสนใจไปที่เนื้อความที่สารนั้นต้องการจะสื่อ ดังนั้นผู้สอนจะให้ผู้เรียนได้อ่านเนื้อความโดยสังเขปเพื่อให้ได้ความเข้าใจ ทั้งหมดของเรื่องที่ย่านก่อน
3. เน้นกระบวนการในการเรียนเท่ากับรูปแบบของภาษา
4. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษามากที่สุด การให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ให้เลือกใช้ภาษาตามที่ต้องการ และให้ประเมินการสื่อสารของตนเองเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษา
5. เน้นความคล่องและความเหมาะสมในการใช้ภาษา โดยไม่ถือว่าข้อผิดพลาดเป็นสิ่งที่ต้องแก้ไขเสมอ เพื่อช่วยให้การสื่อสารของผู้เรียนไม่หยุดชะงักและเกิดความท้อถอยที่จะสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องเน้นให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้ คือ เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) และต้องให้ผู้เรียนรู้เป้าหมายของการทำกิจกรรมแต่ละอย่างอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรม นอกจากนี้การสอนจะต้องเน้นความสำคัญของส่วนทั้งหมด (Whole) ของภาษาที่สอนแล้วค่อยเน้นลงไปในส่วนย่อย (Parts) เน้นกระบวนการเรียน (Process) มากกว่าเน้นรูปแบบ (Forms) เน้นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ และการที่ผู้เรียนใช้ภาษาผิดไม่ใช่ความผิดร้ายแรง หากแต่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ トラバใดที่ความคิดนั้นไม่เป็นอุปสรรคในการสื่อสาร ผู้สอนควรอนุโลมและไม่ยับยั้งหรือแก้คำผิดระหว่างทำกิจกรรม ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ช่องว่างด้านข้อมูลระหว่างผู้ทำกิจกรรม (Information Gap) เป็นกิจกรรมที่คู่สนทนาต่างก็ไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง และต่างฝ่ายต่างก็ต้องการจะทราบข้อมูลหรือให้ข้อมูลแก่กัน เราเรียกว่ามีความต้องการที่จะสื่อความหมาย (Needs for Communication)

แนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้ (กรมวิชาการ, 2542 ข, หน้า 14-15)

1. ควรวางแผนในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างรอบคอบ
2. ควรวางแผนในการจัดประสบการณ์รวมทั้งอุปกรณ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของเรื่องที่น่าสนใจอย่างแจ่มแจ้ง
3. ควรจัดบทเรียนให้มีทั้งการฝึกเพื่อให้เป็นนิสัย และการฝึกให้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร
4. ควรใช้ภาษาของผู้เรียนให้น้อยที่สุด แต่ในบางครั้งควรตัดสินใจใช้ภาษาของผู้เรียนทันที เมื่อเห็นว่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อมูลที่สำคัญบางประการได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
5. ควรมีความชำนาญในการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกเป็นคู่
6. ควรจัดเตรียมการฝึกบทสนทนา ตลอดจนบทความต่าง ๆ เพื่อให้บทเรียนมีความหลากหลาย อันจะช่วยเสริมเนื้อหาของบทเรียนนั้น และช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร
7. ควรมีความคล่องตัวในการเตรียมบทเรียน สำหรับบันทึกเสียง และสามารถนำการฝึกในห้องปฏิบัติการมาประสานกับการจัดกิจกรรมในห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม
8. ควรมีความสามารถในการตัดสินใจว่า ผู้เรียนระดับต้นควรจะใช้กิจกรรมการอ่านและการเขียนเมื่อใด
9. ควรจัดเตรียมบทเรียนสำหรับอ่านที่จะช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์

10. ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการเขียนอย่างอิสระแก่ผู้เรียน

11. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของภาษาทั้งจากบทสนทนาและการจัดกิจกรรมอย่างเป็นทางการ

12. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในชาติของตนเอง ในขณะที่เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

13. ควรเลือกใช้โสตทัศนูปกรณ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและข้อเท็จจริงด้านวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

14. ควรจัดการประเมินที่จะทำให้ทราบถึงสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน ความต้องการในการจัดซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล รวมทั้งประสิทธิภาพในการสอนของตัวเอง

สำหรับตัวผู้เรียน ในการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้

1. ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์ให้มากที่สุด นั่นคือผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะในการนำระบบภาษาศาสตร์มาใช้ จนกระทั่งสามารถใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติและเหมาะสมในการสื่อความตั้งใจออกมา

2. ผู้เรียนต้องสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างรูปแบบของภาษาและการใช้ภาษานั้นคือ ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจในเรื่องระบบทางภาษาศาสตร์ และนำมาใช้ในระบบทางการสื่อสารได้จริง

3. ผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะและกลวิธีในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ในสถานการณ์ที่มองเห็นได้ชัด และรู้จักการใช้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเป็นเครื่องตัดสินความสำเร็จและแก้ไขข้อผิดพลาดโดยการใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป

4. ผู้เรียนจะต้องตระหนักถึงความหมายทางสังคมของรูปแบบภาษา ซึ่งความรู้ด้านนี้อาจจะไม่รวมถึงความสามารถที่จะใช้ภาษาให้แปรเปลี่ยนไปเพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมที่แตกต่างกันออกไป แต่เป็นความสามารถที่จะใช้ภาษาที่เป็นที่ยอมรับและหลีกเลี่ยงไม่ใช้ ข้อผิดพลาดที่รุนแรง

ขั้นตอนการสอนดำเนินการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารที่สำคัญ ๆ ดังนี้

(สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537, หน้า 112-114)

1. ขั้นเสนอเนื้อหา เน้นที่การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา โดย

ดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead - I) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์ แก่ผู้เรียน เช่น การใช้รูปภาพ การเล่าเรื่อง การเล่านิทาน

1.2 เสนอเนื้อหาทางภาษาให้ผู้เรียนฟังหรืออ่าน ในด้านเนื้อหาที่เสนอควรมีบริบทหรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย

1.3 กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ ถ้าผู้เรียนตอบได้บางส่วนหรือไม่ได้ ผู้สอนต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสนองหรืออธิบายเนื้อหาทางภาษาดังกล่าวให้ผู้เรียนเข้าใจ

2. ขั้นการฝึก (Practice/ Controlled Practice) เป็นขั้นตอนให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยดำเนินการดังนี้

2.1 การฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) มีผู้สอนเป็นผู้นำการฝึกโดยฝึกทั้งชั้นฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ และฝึกเป็นกลุ่มย่อย

2.2 การฝึกทีละคน ในขณะเดียวกันควรให้ผู้เรียนที่เหลือมีส่วนร่วมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สิ่งสำคัญผู้สอนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนเพื่อแก้ไข

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/ Free Practice) ขั้นนี้เปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกห้องเรียน โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง วิธีฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมต่าง ๆ ผู้สอนเป็นริเริ่มหรือจัดกิจกรรมขึ้นต้น และป้อนข้อมูลย้อนกลับให้ผู้เรียน

นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2542, หน้า 16-17) ได้กำหนดขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะมี 3 ขั้นตอนเช่นเดียวกับของสมิตรา อังวัฒนกุล ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอ (Presentation) หมายถึง ครูเสนอเนื้อหาภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมาย การนำเสนอภาษาจะนำสถานการณ์ที่ผู้เรียนสนใจมาช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของหัวข้อทางภาษา หรือรูปแบบภาษาที่ต้องการสอนในแต่ละบท มีการใช้คำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่หัวข้อทางภาษา เช่น การซักถามข้อมูลและรูปแบบภาษาที่จะสอน เป็นต้น จากนั้นครูจะเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนสังเกตจากตัวอย่าง เน้นให้เห็นจุดสำคัญของรูปแบบประโยคเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการใช้รูปแบบไวยากรณ์นั้น ๆ ได้ชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น

2. ขั้นฝึก (Practice) หมายถึง ครูให้ผู้เรียนฝึกภาษาที่เสนอในขั้นที่ 1 ในกิจกรรมที่ครูเป็นผู้ให้แนวทางหรือควบคุมอยู่ การฝึกอาจอยู่ในรูปของสถานการณ์จำลองที่ครูสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้รูปแบบภาษาที่นำเสนอ อาจเป็นการฝึกทั้งชั้น หรือในรูปกิจกรรมที่

ผู้เรียนกระทำร่วมกัน โดยครูเป็นเพียงผู้ควบคุมให้กิจกรรมดำเนินไปด้วยดีเท่านั้น กิจกรรมดังกล่าวมักเป็นกิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกเพลิดเพลิน และขณะเดียวกันได้มีโอกาสใช้ภาษาที่เรียนมาเพื่อสื่อสารจริง ๆ ซึ่งจะช่วยให้การฝึกมีความหมาย

3. ขั้นใช้ (Production) หมายถึง ครูให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่ฝึกมาบ้างแล้ว จากขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่ได้รับการฝึกมาในรูปกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งเอื้อต่อการใช้ภาษาที่สมจริงในขั้นนี้ ผู้เรียนจะมีโอกาสใช้ภาษามากขึ้น เนื่องจากกิจกรรมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบกิจกรรมกลุ่มผู้เรียนประมาณ 3–4 คน หรือกิจกรรมคู่ ต่างจากขั้นฝึกซึ่งมักจะเป็นกิจกรรมทั้งชั้นหรือ ถ้าเป็นกลุ่มจะแบ่งกลุ่มตามแถว

ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้ (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 18)

1. เข้ากับจุดประสงค์ของบทเรียน
2. เป็นจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน
3. กิจกรรมทำให้เกิดความจำเป็นที่จะสื่อความหมายตรงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับรู้ผลการสื่อความหมาย (ข้อมูลย้อนกลับ)
5. มีลักษณะน่าสนใจ ทำท่าย เหมาะสมกับวัยและความถนัดของผู้เรียน
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกตามความต้องการ
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่
8. การจัดกิจกรรมมีแบบทำคนเดียว (Individual Work) แบบจับคู่ (Pair Work)

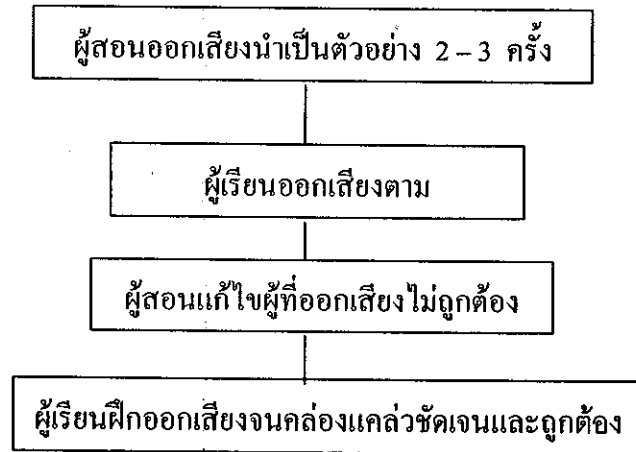
แบบกลุ่ม (Group Work) และแบบร่วมกันทั้งชั้น (Class Work)

การสอนภาษาทักษะในวิชาภาษาอังกฤษ (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 18–22)

ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องมีการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นจะต้องมีการสอนในทักษะต่าง ๆ เพื่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. การสอนทักษะการฟัง

การฟังเป็นการสื่อสารในชีวิตประจำวันที่จะทำให้ผู้ฟังและผู้พูดเข้าใจกัน ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะแรกๆ ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ก่อนเพื่อทำความเข้าใจ จึงจะสามารถปฏิบัติตามหรือพูดได้ตอบได้ ทักษะการฟังจึงเป็นพื้นฐานไปสู่การพูด การอ่าน และการเขียน ฉะนั้น ทักษะ การฟังจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนที่จะได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและจริงจัง (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537, หน้า 159) ขั้นตอนในการสอนการฟัง มีดังนี้

ภาพที่ 6 ขั้นตอนการสอนการฟัง (ทิพพิศ อ่องแสงคุณ, ม.ป.ป. อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2542, หน้า 18)

จากขั้นตอนการสอนการฟัง ต้องมีการฝึกฝนทักษะการฟังเพิ่มเพื่อผู้เรียนจะจดจำและแยกแยะเสียงได้ถูกต้อง (Paulston, n.d. อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537, หน้า 159) ได้เสนอแนะ ขั้นตอนการฝึกทักษะการฟัง สรุปได้ดังนี้

1. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและให้ผู้เรียนรู้จุดมุ่งหมายของการฝึกทักษะ การฟังว่าเมื่อฟังจบแล้วจะต้องตอบคำถาม ปฏิบัติตาม หรือเขียนเรื่องราว
 2. ให้ผู้เรียนฟังข้อความหรือเรื่องราวที่เตรียมไว้ ข้อความหรือเรื่องราวนั้นควรใช้ความเร็วปกติ ผู้ฟังสามารถฟังซ้ำได้เมื่อต้องการ จำนวนครั้งขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเรื่องที่ฟังหรืองานที่ให้ปฏิบัติ
 3. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรืองานที่มอบหมายให้ หลังจากการฟังแล้ว
 4. ให้ข้อมูลย้อนกลับเมื่อมีการตรวจ เพื่อเป็นกำลังใจ หรือแก้ไขข้อบกพร่อง
- วิธีการและการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง ควรปฏิบัติตามลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 19)

1. การฟังพยางค์ คำเดี่ยว วลี และประโยค ทำได้โดยให้แสดงออกในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น ปฏิบัติตามคำสั่ง วาดรูป เล่นเกม เป็นต้น โดยให้สังเกตการเน้นเสียงหนักเบาในคำ เสียงพยางค์ต้น กลางหรือท้ายคำ และระดับเสียงสูงต่ำในประโยค
2. การฟังโดยพยายามเชื่อมคำต่าง ๆ ที่ได้ยินเป็นกลุ่มที่มีความหมาย เพื่อให้จำง่าย
3. การฟังเนื้อเรื่องสั้น ๆ ควรมีคำศัพท์และโครงสร้างที่ผู้เรียนรู้จัก และให้ผู้ฟังสรุปและ

เล่าได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ใครทำอะไร หรือไม่ได้ทำอะไร มีเนื้อหาสำคัญอย่างไร

4. การฟังบทสนทนาหรือข้อความต่าง ๆ ซึ่งควรเป็นบทสนทนาหรือข้อความที่อยู่ในชีวิตประจำวัน

การเรียนจะใช้การพูดเป็นตัวกลางในการฝึกเนื้อหาของภาษา เท่ากับเป็นการยอมรับว่า ผู้เรียนฟังเนื้อหาทุกตอนก่อนเพื่อเป็นบทนำ เพราะการเรียนต้องฟังไปพูดไป ถ้าขาดการฟังก็ ย่อมจะไม่ได้พูด ดังนั้นการสอนการฟังจึงแยกออกเป็น 2 ชนิด คือ การสอนการฟังเพื่อการออกเสียง และการฟังเพื่อความเข้าใจ

ลักษณะของการสอนการฟัง (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 20 - 36)

1. **การสอนการฟังและการออกเสียง** หมายถึง การฝึกให้ผู้เรียนฟังเสียงและสำเนียงที่ ถูกต้องของคำหรือกลุ่มคำ รวมทั้งประโยค จุดประสงค์ในการฝึกก็เพื่อจะให้จำเป็นแบบที่จะพูด ต่อไป เมื่อมีวัตถุประสงค์ดังกล่าว การฝึกให้ฟังจึงจำเป็นต้องให้ฟังซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จนสามารถจับ เสียงของคำและสำเนียงหรือประโยคได้ถูกต้อง ความสามารถในการฟังแบบนี้ต้องอาศัยการ ทดสอบด้วยการฟังแล้วให้ผู้เรียนพูดออกมาจึงจับได้ว่าฟังผิดหรือฟังถูก เพราะฉะนั้นในการสอน ต้องให้ ผู้เรียนฟังไปและพูดไป ถ้าเพียงแต่สอนให้ฟังอย่างเดียว ไม่ได้พูดก็ไม่เกิดประโยชน์ และ ถ้าผู้เรียนฟังแล้วไม่ได้พูดก็จะพูดไม่ถูก โดยเหตุที่การสอนต้องอาศัยทักษะฟังและพูดคู่กันไป จึง ขอแยก การสอนออกเป็น 2 ตอน คือ ชั้นของการฟัง และชั้นของการออกเสียง เนื้อหาย่อยของ การสอน แบ่งออกได้เป็น 2 ตอน คือ

1.1 การสอนออกเสียงสระ พยัญชนะที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนไทย เช่น /g/v/z/อ/ เป็นต้น หรือพื้นเสียงไปจากภาษาไทย เช่น /r/ และเสียงที่ปรากฏในตำแหน่งต่างกัน เช่น ใน ภาษาไทยไม่มีเสียง /h/ และ /s/ ในตำแหน่งที่ท้ายของสระ เป็นต้น

1.2 การออกเสียงหนักเบา ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค จังหวะ และการเว้นวรรคตอน การสอนจะต้องทำไปพร้อมกับที่มีการสอนคำและประโยค นั่นคือ ทันทีที่สอนคำศัพท์ ใหม่ ครูจะต้องให้ผู้เรียนออกเสียงสระ พยัญชนะให้ถูกต้อง และจะต้องใส่เครื่องหมายเสียง เน้นหนักประจำคำด้วย เช่นเดียวกับที่ปรากฏในพจนานุกรม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนไปทีละน้อย ๆ เวลาอ่านและลงเสียงเน้นหนักเบาเอาเองตามใจชอบจนเกิดความเคยชินอย่างผิด ๆ เมื่อเรียนไปถึง ระดับสูงการแก้ไขจะทำให้ยากมาก

2. **การสอนฟังเพื่อความเข้าใจ** การสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการฟังนี้ อาจจะ สอนพร้อมกับการฝึกพูดหรือฝึกอ่านได้ แบบฝึกหัดอาจจะทำเป็นรูปประโยค หรือเป็นเรื่องสั้น ๆ ครูจะพูดประโยคหรือเรื่องนั้นด้วยอัตราความเร็วปกติหรือจะอัดเสียงลงเทป เพื่อตรวจสอบว่า

ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ได้ยินนั้นถูกต้องหรือไม่ คำถามคำตอบอาจจะทำในรูปปากเปล่า หรือให้ผู้เรียนอ่านคำถามแล้วเขียนตอบก็ได้ เนื้อหาที่จะนำมาทำเป็นแบบฝึกหัดนั้น ครูจะต้องพิจารณาเลือกสิ่งที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้ว ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องของเสียง คำศัพท์และไวยากรณ์ รวมทั้งการฟังเพื่อความเข้าใจด้วย

2. การสอนทักษะการพูด

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ฉะนั้น การพัฒนาทักษะการพูดจึงต้องใช้เวลานานในการฝึก ต้องมีแรงจูงใจและความถนัดของผู้เรียน และขึ้นอยู่กับคุณภาพในการสอนของครูด้วยการสอนการพูดที่ดีต้องใช้ภาษาที่พบจริงในชีวิตประจำวันเป็นเรื่องรอบ ๆ ตัวของผู้เรียน มีความยาวเพียง 2 บรรทัดสำหรับ ผู้เริ่มเรียนและเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเรียนมากขึ้น โดยธรรมชาติของเด็กหัดพูดทีละคำ ๆ จนเป็นประโยคสั้น ๆ จากธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก บทเรียนเริ่มต้นจึงสอนการพูดเลียนตามธรรมชาติ ปัญหาจึงมีว่าทำอย่างไร ผู้เรียนจึงจะชินกับการพูดภาษาอังกฤษเมื่อเติบโตขึ้นสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์ในชีวิตจริงได้

แนวทางพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1. สร้างความเคยชิน

1.1 ทุกครั้งเมื่อครูเข้าชั้นเรียน ควรเริ่มต้นด้วยการทักทายเป็นภาษาอังกฤษด้วยรูปประโยคง่าย ๆ จะเป็นการอุ่นเครื่องที่ดี เมื่อผู้เรียนสามารถพูดได้ตอบได้ก็จะมีกำลังใจและความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ทำให้กล้าที่จะแสดงออก กล้าพูดภาษาอังกฤษโดยไม่รู้ตัว

1.2 เมื่อออกคำสั่งให้ผู้เรียนทำอะไรก็ตาม ครูควรเลือกใช้คำสั่งเป็นภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับชั้น หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยโดยไม่จำเป็น จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียนที่ไม่คล่องแคล่ว จะทำให้ผู้เรียนกล้าพูดมากขึ้น

1.3 ฝึกให้ผู้เรียนใช้คำ หรือกลุ่มคำ หรือประโยคภาษาอังกฤษที่จำเป็น

2. สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ผู้สอนจะต้องรู้จักคัดเลือกรูปประโยคที่เหมาะสมกับผู้เรียน เลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เช่น เพลง เกม การสร้างสถานการณ์จำลอง และบทบาทสมมติ อาจเป็นสถานการณ์ที่กำหนด หรือผู้เรียนแต่งเอง เป็นต้น

3. สร้างความถูกต้องแม่นยำ

นอกจากสร้างความเคยชินและสร้างความสนุกสนานแล้ว สิ่งที่ครูไม่ควรมองข้ามไม่ได้คือ ความถูกต้อง แม่นยำ ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ วิธีออกเสียง

และสำเนียง มีความรู้เรื่องคำศัพท์และการนำภาษาอังกฤษไปใช้เป็นอย่างดี เพื่อจะเป็น รูปแบบที่ดี ให้แก่ผู้เรียน

4. สร้างบรรยากาศ

ครูต้องรู้จักสร้างบรรยากาศ เริ่มต้นแต่เมื่อก้าวสู่ชั้นเรียน โดยใช้กิจกรรมและสื่อต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ มีการเคลื่อนไหว เพลิดเพลินและสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นที่จะพูดภาษาอังกฤษโดยอิสระไม่ต้องรอให้ครูบังคับ นอกจากนี้ครูจะต้องรู้จักจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้ออำนวยต่อบรรยากาศฝึกพูดภาษาอังกฤษ

5. สร้างความมั่นใจ

ครูต้องสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน นับตั้งแต่ก้าวแรกที่ครูเข้าชั้นเรียนด้วยบุคลิก ท่าทางและน้ำเสียงที่น่าเชื่อถือและศรัทธา สร้างความกันเองให้คำชมเชย เมื่อผู้เรียนพูดได้ถูกต้อง และครูควรมีความอดทนคอยให้ความช่วยเหลืออย่างจริงใจ เมื่อพบว่าผู้เรียนมีปัญหาในการพูด ให้โอกาสให้กำลังใจ ครูควรหลีกเลี่ยงบรรยากาศที่เคร่งเครียดเกินไป พยายามให้ผ่อนคลายมากที่สุด เพื่อสร้างเจตคติที่ดีของผู้เรียนต่อการพูดภาษาอังกฤษ มีกำลังใจและความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างไม่เคอะเขิน และมีความกระตือรือร้นที่จะฝึกพูดภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นเรื่อย ๆ การสอนพูดนี้ที่แท้จริงแทรกอยู่ในเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนเรียน เช่น วิชากรณ์ คำศัพท์ อ่านและเขียน เป็นต้น เพราะในการฝึกเนื้อหาเหล่านั้น ๆ จะใช้การฝึกเป็นบันไดช่วยให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำในเนื้อหา การพูดเป็นพฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกเพื่อแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ผู้อื่น หรือสถานการณ์อื่น หรือใช้ถ้อยคำเพื่อโน้มน้าวผู้อื่นให้คล้อยตามตนเอง การพูดเป็นเครื่องมือของคนในการใช้ภาษา ดังนั้นครูจึงมีหน้าที่ที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด โดยการหาแบบฝึกหัดที่เหมาะสมให้ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงออก

การสอนการพูดแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับเตรียมตัว สอนให้ผู้เรียนแบบตัวอย่าง ส่วนมากได้แก่ การเลียนแบบประโยคที่ถูกต้องจากครู หรือจากเทปบันทึกเสียง และท่องจำประโยคพื้นฐานต่าง ๆ
2. ระดับแสดงออก เมื่อผู้เรียนสามารถจดจำคำและประโยคได้คร่าวแล้วจะสามารถพูดแสดงความตั้งใจของตนเองออกไปให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

การสอนการพูดแบบนี้มักจะจัดบทเรียนเป็นบทสนทนาหรือการเล่าเรื่องการเสนออาจจะแบ่งออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ตามระดับความง่ายไปหายาก

ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes, ESP)

ในปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ หรือภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes, ESP) มีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนภาษาและแพร่หลายไปทั่วโลก สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจในประเทศไทยเป็นที่แพร่หลาย ทั้งนี้ เพราะภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ นั้นเป็นการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละสาขาและอาชีพ และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันทีและอย่างเหมาะสม (นงคราญ อนุกุล, 2538, หน้า 7)

ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes: ESP) เป็นการเรียนการสอนเพื่อสนองความต้องการ โดยเฉพาะกลุ่มผู้เรียนซึ่งมีจุดประสงค์จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการหนึ่งการใด โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนี้ (Stevens, 1977, p. 90) แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนในสาขาต่าง ๆ (English for Academic Purposes) ซึ่งถือว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาวิทยาการใหม่ ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เกษตรศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

2. การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานและอาชีพ (English for Occupation) ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ เช่น นักทูตศาสตร์ ช่างเทคนิค เลขานุการ เป็นต้น

จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจแบ่งได้ 3 ประการ (Mackay & Mountford, n.d. อ้างถึงใน นงคราญ อนุกุล, 2538, หน้า 8) ดังนี้

1. เพื่อสนองความต้องการด้านอาชีพ (Occupational Requirements)
2. เพื่อโครงสร้างฝึกอบรมอาชีพ (Vocational Training Programmes)
3. เพื่อการศึกษาทางด้านวิชาการและวิชาชีพระดับสูง (Academic or Professional Study)

ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจว่าเป็นการสอนภาษาต่างประเทศที่มีจุดประสงค์ในการนำไปใช้จุดประสงค์ที่ตัวนี้สามารถวัดได้จากความสำเร็จในการทำงานซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษแบบภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ เป็นการเรียนเพื่อมรรคอันจำเป็นเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ได้วางไว้แล้วอย่างแจ่มชัด ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปจึงแตกต่างจากภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ที่สำคัญคือการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปเน้นทางด้านวรรณคดี วัฒนธรรมและการศึกษาเพื่อชีวิต โดยทั่วไปซึ่งสอนในวิชาภาษาไทยโดยมีตัวภาษาเป็นเนื้อหาวิชา (Subject Matter) และจุดประสงค์ (Purpose) ของรายวิชานั้น ๆ ส่วนผู้เรียน

ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจนั้นเรียนเพื่อเป็นทาง (En Route) ไปสู่การรับรู้เนื้อหาวิชาที่แตกต่างกันออกไปหรือกลุ่มทักษะที่แตกต่างกันออกไป (Robinson, 1980, p. 5)

แนวการศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

การกำหนดเนื้อหาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ให้พิจารณาจาก (Stevens, 1977, p. 92)

1. การจำกัด (Restriction) เฉพาะทักษะเบื้องต้น (การฟัง พูด อ่าน และเขียน) ที่ผู้เรียนต้องการเท่านั้น
2. การเลือก (Selection) เฉพาะคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาที่ผู้เรียนต้องการ
3. หมวดแนวเรื่องเนื้อหา (Themes and Topic) เฉพาะหมวดแนวเรื่องหัวข้อเรื่องสถานการณ์และข้อความทั่วไป (Universe of Discourse) ที่ผู้เรียนต้องการ
4. ความต้องการในการสื่อความหมาย (Communicative Needs) ได้แก่ วิธีการติดต่อกับผู้อื่น อาจเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำหลักสูตร

ความรู้เกี่ยวกับอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อาณาเขต (กรมศิลปากร, 2539, หน้า 80)

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า

ลักษณะทั่วไป

พื้นที่ของอำเภอหัวหินมีขนาดใหญ่เป็นอันดับหนึ่งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือมีพื้นที่ประมาณ 1,181 ตารางกิโลเมตรทางด้านตะวันตกมีผืนป่าเชิงเขาตะนาวศรีซึ่งมีเนื้อที่ถึง 273,125 ไร่ รวมอยู่กับอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อุคมไปด้วยพืชพันธุ์ไม้สัตว์ป่านานาชนิด รวมทั้งถ้ำและน้ำตกที่งดงามเป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยว พื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบ ราษฎรส่วนหนึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่สับปะรด และทับทิม ส่วนชายฝั่งทะเลตะวันออกมีความงดงามด้วยทิวทัศน์หาดทรายชายทะเล จึงมีการประกอบอาชีพบริการด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่

การเดินทางไปยังอำเภอหัวหินสะดวกสบายทุกเส้นทาง เพราะมีบริการทั้งทางรถไฟ รถยนต์ ทางอากาศมีเครื่องบินเล็กของบริษัทบางกอกแอร์เวย์s บินระหว่างกรุงเทพ – หัวหิน และ หัวหิน - เกาะสมุย วันละ 1 เที่ยวบิน และยังมีเรือไฮโดรฟรอยด์ เป็นเรือวิ่งตัดอ่าวไทยระหว่างเมือง ตากอากาศสำคัญ คือหัวหิน – พัทยา

ภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในเขตร้อนชื้น อากาศ โดยทั่วไปไม่ร้อนไม่หนาวจนเกินไป ความชื้นเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง เนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล ในคาบ 30 ปี ความชื้นโดยเฉลี่ยประมาณ 76% อุณหภูมิเฉลี่ย 27 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุด 40.0 องศาเซลเซียส ต่ำสุด 10.5 องศาเซลเซียส แบ่งฤดูกาลได้ 3 ฤดู ซึ่งเป็นอิทธิพลของลมมรสุมต่าง ๆ ที่ พัดผ่านบริเวณอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน อากาศร้อนสุดในเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน ฝนตกสูงสุดในเดือนตุลาคมถึง พฤศจิกายน

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ อากาศหนาวสุดในเดือนมกราคม

การปกครอง

อำเภอหัวหินมีเขตการปกครององค์การบริหารส่วนตำบลรวม 7 ตำบล คือ เทศบาล ตำบลหัวหิน ตำบลหนองแก ตำบลเขาหินเหล็กไฟ ตำบลหนองพลับ ตำบลห้วยสัตว์ใหญ่ ตำบล ห้วยใต้ และสภาตำบลที่ยังไม่รับการยกระดับเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลอีกหนึ่งแห่ง คือ ตำบล บึงนคร

ประวัติหัวหิน (อรุณ กระแสสินธุ์, 2538, หน้า 17, 22)

ประมาณพ.ศ. 2377 หัวหินยังเป็นป่า มีหมู่บ้านอยู่ทางทิศใต้ห่างจากตำบลหัวหิน ประมาณ 7 กิโลเมตร คือที่ตำบลตะเกียบ และทางทิศเหนือประมาณ 6 กิโลเมตร คือตำบลบ่อฝ้าย มีราษฎรหมู่บ้านซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ ณ ตำบลบางจาน บางแก้ว ในเขตของจังหวัดเพชรบุรีเกิดความไม่ พอใจในชีวิตและความเป็นอยู่ จึงย้ายครอบครัวมาตำบลสมอเรียง คือตำบลหัวหินในปัจจุบัน สาเหตุที่เรียกว่าหัวหิน สันนิษฐานว่าคงเนื่องมาจากคำว่า “สมอเรียง” มีเค้าออกมาจากคำว่า "ลมอเรียง" ในภาษาขอม แปลว่า “หินหรือศิลาที่เรียงกัน” ที่ชายทะเลมีเห็นก้อนหินเรียงรายอยู่ ดังนั้นจึงเรียก “ตำบลแหลมหิน” หรือ “หัวหิน” มาจนทุกวันนี้

ในอดีตกิ่งอำเภอหัวหินเป็นกิ่งอำเภอที่มีธรรมชาติงดงาม (ปัจจุบันได้ยกฐานะเป็นอำเภอ หัวหิน เมื่อ พ.ศ. 2492) และขึ้นชื่อว่าเป็นหัวเมืองชายทะเลที่มีชื่อที่สุดในประเทศไทย หัวหินได้

ถูกขนานนามว่าเป็นนครแห่งธรรมชาติ (The City of Nature) พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรม พระเรศร์วร ฤทธิ์ทรงพอพระทัยในธรรมชาติของหัวหิน พระองค์จึงโปรดให้สร้างตำหนักขึ้นที่หัวหินและทรง ประทับประจำอยู่ ณ หัวหิน ต่อมาสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินี พระพันปีหลวง ก็โปรดให้ สร้างพระตำหนักประทับแรมและได้ทรงเสด็จมาประทับอยู่เป็นประจำ และในปัจจุบันนี้เมื่อ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่ และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงพอพระราชหฤทัยใน หัวหินเป็นอันมาก ทรงประทับอยู่ ณ พระราชวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน

สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน (งานวิชาการวางแผนงานและส่งเสริมการท่องเที่ยว สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลหัวหิน, ม.ป.ป.)

1. หาดหัวหิน ชายทะเลอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนอากาศที่มีชื่อเสียงแห่งแรกของ เมืองไทย ด้วยน้ำทะเลใส ทราบสะอาด บรรยากาศดี จึงเป็นที่ใฝ่ฝันและได้รับความนิยมจาก นักท่องเที่ยวมานาน ทุกยุคทุกสมัย

2. พลับพลานิรลไฟ เป็นสถานีรถไฟที่เก่าแก่ที่สุดของเมืองไทย สิ่งที่เป็น เอกลักษณะของสถานีรถไฟแห่งนี้คือ พลับปลาในแบบสถาปัตยกรรมไทยเด่นสะดุดตา ซึ่งได้ย้าย มาจากพระราชวังสนามจันทร์ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6

3. ตลาดโต้รุ่ง นับเป็นสีสันยามราตรีของหัวหิน ทุกเย็นมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและ ชาวต่างชาติแวะเวียนไปเสมอ เพราะเป็นแหล่งรวมแผงอาหารนานาชนิด ทั้งอาหารไทย อาหาร ทะเล ขนมไทย โรตีสายชูรส ฯลฯ ให้เลือกสรร นอกจากนั้นยังมีของที่ระลึกจำหน่ายมากมาย

4. จุดชมวิว เขาตะเกียบ เป็นวัดที่ตั้งอยู่บนภูเขาขึ้นออกไปในทะเล ตั้งอยู่ห่างจาก หัวหินทางทิศใต้ 6 กิโลเมตร ภายในวัดร่มรื่น เย็นสบาย มีรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิมประดิษฐานอยู่ เป็นจุดที่สามารถมองเห็นทัศนียภาพอ่าวหัวหินที่งดงามมากจุดหนึ่ง รอบเขาตะเกียบมีที่พักและ ร้านอาหารให้บริการหลายแห่ง

5. เขาไกรลาส อยู่ใกล้เขาตะเกียบ เป็นวัดธรรมยุติที่เงียบสงบ เป็นแหล่งรวบรวม พระพุทธรูปขนาดใหญ่ อายุหลายร้อยปี เปิดให้ผู้สนใจได้เยี่ยมชม

6. หาดสวนสนประดิพัทธ์ ห่างจากหัวหินไปทางทิศใต้ประมาณ 9 กิโลเมตร เป็น ชายหาดที่สวยงามทอดยาวขนานกับทิวสน สงบเงียบ อยู่ในความดูแลของกองทัพบก มีร้านอาหาร ที่พัก และบังกาลีให้บริการ

7. เกาะสิงโต ตั้งอยู่ห่างจากฝั่งสวนสนประมาณ 800 เมตร เป็นเกาะเล็ก ๆ ที่มีผู้นิยม ไปตกปลาและดำน้ำ

8. หาดเขาเต่า เป็นชายหาดเล็ก ๆ เชิงเขาเต่า ห่างจากหัวหินทางทิศใต้ประมาณ 13

กิโลเมตร ตามถนนเพชรเกษม เยียบสงบ มีองค์พระพุทธรูปขนาดใหญ่หันพระพักตร์ออกสู่ทะเล

9. ศาลพระพรหม ตั้งอยู่บนเขามหาชัย ห่างจากหัวหินไปทางทิศใต้ประมาณ 5 กิโลเมตร รูปแบบในการก่อสร้างเป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายในเชิงคำสอน เปิดให้ผู้ศรัทธา สักการะทุกวัน

10. เขาหินเหล็กไฟ เป็นจุดชมวิวดำเนินเมืองและอ่าวหัวหินที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่ง ประกอบด้วยจุดชมวิวดำเนินเมืองที่สำคัญ คือเป็นที่ประดิษฐานพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว นอกจากนี้มีศูนย์สินค้าพื้นเมือง สวนนก ร้านอาหาร และเครื่องดื่มน้ำ เป็นต้น ตั้งอยู่ห่างจากหัวหินไปทางทิศตะวันตกประมาณ 2 กิโลเมตร ช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการชม พระอาทิตย์คือในช่วงตอนเช้าตรู่

11. น้ำตกป่าละอู เป็นน้ำตกที่สวยงามขนาด 15 ชั้น กลางป่าดิบชื้นที่อุดมสมบูรณ์ ตั้งอยู่ในเขตตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน ห่างจากตัวหัวหินไปทางทิศตะวันตกประมาณ 60 กิโลเมตร ในความดูแลของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีน้ำไหลตลอดปี เป็นแหล่งที่มีผีเสื้อ ชุกชุม ช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวคือ ช่วงเวลาตอนเช้า ประมาณ 7.00 - 10.00 น. เนื่องจาก อากาศเย็นสบายและมีโอกาสพบสัตว์ป่ารวมทั้งนกหายากหลายชนิด เช่น นกเงือก นอกจากนี้ บริเวณบ้านห้วยสัตว์ใหญ่ มีการรวมกลุ่มของชาวบ้านเพื่อนำผู้สนใจออกติดตามฝูงช้างป่าและเดิน ศึกษาธรรมชาติ

12. สวนผีเสื้อพานี สวนผีเสื้อพานีและสวนสมุนไพร เป็นสวนธรรมชาติปราศจาก มลพิษ เหมาะสมสำหรับเป็นสถานที่ชมผีเสื้อ และแหล่งท่องเที่ยวแห่งแรกของชาวหัวหินที่ แวดล้อมด้วยพันธุ์ไม้พื้นบ้านที่หายากนานาชนิด ชมผีเสื้อพันธุ์ท้องถิ่น เพลิดเพลินการชมวังมัจฉา อีกทั้งสามารถซื้อสินค้าที่ระลึก และของฝากพื้นบ้านจากแหล่งต่าง ๆ

ความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์ (มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541, หน้า 6-12)

มัคคุเทศก์ มาจากการสนธิของคำในภาษาบาลีสองคำคือ มคค (มัคคะ): ทางอุเทศก (อุเทศะกะ): ผู้แสดง, ผู้ชี้แจง เมื่อนำเอาคำสองคำมารวมกันเป็น "มัคคุเทศก์"

มัคคุเทศก์ หมายถึง ผู้นำทาง ผู้ชี้ทาง ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Guide มัคคุเทศก์เป็น ผู้ทำหน้าที่พานักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนถึงชี้แจง อธิบาย ตอบคำถาม และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

บทบาทหน้าที่ คุณลักษณะ มารยาท และการวางตัวของมัคคุเทศก์

เดกิง สวาสดิพันธ์ ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของมัคคุเทศก์ไว้ดังนี้

1. เป็นตัวแทนของชาติ

- 1.1 สร้างภาพพจน์ที่ดีให้ชาติและหลีกเลี่ยงที่จะทำให้ภาพพจน์เสีย
- 1.2 ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีและวิถีความเป็นอยู่
- 1.3 ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจในสถาบันต่าง ๆ ของชาติ

2. ปฏิบัติงานในหน้าที่มัคคุเทศก์ให้สมบูรณ์

2.1 ดูแลอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ตั้งแต่รับนักท่องเที่ยวจากสนามบิน โรงแรม หรือจุดนัดพบจนถึงสิ้นสุดรายการท่องเที่ยว

2.2 อธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่นำชมตลอดจนความรู้ต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวควรทราบ เช่น ความรู้เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี ความเป็นอยู่ของ ผู้คน รวมทั้งแนะนำสถานที่จำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร เครื่องดื่ม ร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ที่ทำการไปรษณีย์ ฯลฯ แนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้ถูกต้องในสังคมไทย เช่น มารยาทการรับประทานอาหารแบบขันโตก การเข้าชมภายในอุโบสถ การเดินการนั่งในบางสถานที่ เป็นต้น

2.3 ดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว และช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้แก่ นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์จะต้องช่วยเหลือเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ นักท่องเที่ยว เช่น แนะนำให้นักท่องเที่ยวเก็บลูกกุญแจห้องพักไว้กับตนเอง ในกรณีที่โรงแรม อนุญาตเพื่อป้องกันคนร้าย แนะนำให้จดหมายเลขกล้องถ่ายรูป เป็นต้น

2.4 ให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวในการซื้อของ โดยพยายามรักษาผลประโยชน์ของ นักท่องเที่ยวให้มากที่สุด มัคคุเทศก์ควรทราบว่าร้านขายสินค้าพื้นเมืองหรือของที่ระลึกต่าง ๆ ร้าน ไหนมีอะไรดีและราคายุติธรรม เพื่อว่าจะได้ให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวได้

คุณลักษณะที่ดีของมัคคุเทศก์

1. มีบุคลิกลักษณะที่ดี ไม่พิการ มีร่างกายแข็งแรง
2. พูดน้ำเสียงชวนฟัง และเสียงดังชัดเจน
3. มีความรู้ภาษาต่างประเทศในขั้นใช้งานได้ โดยเฉพาะภาษาพูด
4. สนใจในการแสวงหาความรู้ มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่นำเที่ยว และความรู้ทั่วไปในทุก ๆ เรื่อง
5. มีวิธีการที่จะอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ และสร้างความเพลิดเพลิน ให้แก่นักท่องเที่ยว
6. มีสติอารมณ์มั่นคง สามารถแก้ปัญหาได้อย่างไม่วู่วามและรอบคอบ
7. มีมารยาทงามและวางตนเหมาะสม มีความซื่อสัตย์สุจริต และตรงต่อเวลา

จรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ (มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541, หน้า 19-20)

1. มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพและหน้าที่ของมัคคุเทศก์ ต่อธุรกิจการท่องเที่ยว และต่อชื่อเสียงของประเทศชาติ
2. มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อนักท่องเที่ยว และทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
3. มีสติในการปฏิบัติหน้าที่การงาน
4. มีน้ำใจต่อนักท่องเที่ยว
5. มองโลกในแง่ดี และมีมนุษยสัมพันธ์
6. มีความรับผิดชอบในหน้าที่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

รัชนิเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2533) ทำวิจัยเรื่อง ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม โดยทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกรุงเทพ ปีการศึกษา 2532 ผลการวิจัยปรากฏว่าประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นได้ค่าเท่ากับ 96.31/82.80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังใช้ชุดการสอนสูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นนี้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บุญล้อม ปานลักษณ์ (2536) ทำการวิจัยเรื่องการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยปรากฏว่า มีการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยการดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และมีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

สุรีย์วรรณ ฉัตรอนันตเวช (2537) ทำวิจัยเรื่องผลของกิจกรรมฟัง – พูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวและการโรงแรม โดยการใช้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในห้องเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ ที่เรียนรายวิชา English Conversation for Hotel and Tourism (MT 384) ในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2536-2537 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนน

เฉลี่ยรวมและคะแนนการทดสอบแต่ละกิจกรรมฟัง – พูดของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อน การเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม สรุปได้ว่า กิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะใช้กับนักศึกษาการท่องเที่ยวและการโรงแรม กนกวรรณ วิริยะกุล (2542) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการใช้แบบฝึกเสริมภาษาอังกฤษเชิงสื่อสารเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยว ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ปฏิบัติงาน (๐ 036) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองมี คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมภาษาอังกฤษเชิง สื่อสาร เพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยวหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดี ต่อแบบฝึกเสริมภาษาอังกฤษเชิงสื่อสารเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วรพร สุนทรวัฒน์ศิริ (2543) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารธุรกิจ ตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน สำหรับนักเรียนสาขาธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ได้หลักสูตรและเอกสารสำหรับรายวิชาการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ โดยมีรายการผลการเรียนรู้สุดท้ายระดับวิชา ซึ่งใช้เป็นเป้าหมาย ในการพัฒนาผู้เรียน ดังนี้: นักศึกษาต้องมีพัฒนาการในด้านความรู้ ความสามารถและทักษะใน การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจสำหรับการใช้งานได้จริง และนักศึกษาต้องพัฒนา คุณลักษณะอันดีที่พึงประสงค์ซึ่งครอบคลุมความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล การติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความ รับผิดชอบต่อหน้าที่

2. การทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นกับนักศึกษาปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 36 คน จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุม มหาเมฆ ซึ่งได้รับการสุ่มแบบเจาะจง ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการ สื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และคะแนน คุณลักษณะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง หลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 แต่มีคะแนนลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และคะแนนลักษณะความรับผิดชอบต่อ หน้าที่ หลังการทดลองและก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

สุริดา สังข์รักษาศักดิ์ (2543) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรมัคคุเทศก์น้อยนำเที่ยว เขตคูสิต ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัด สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร แนวทางการพัฒนาหลักสูตรเป็นการผสมผสานการพัฒนา

หลักสูตรท้องถิ่นกับโครงสร้างหลักสูตรมาตรฐานอบรมมัคคุเทศก์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรมัคคุเทศก์น้อยนำเที่ยวเขตคูสิต ในกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มทั้ง 3 ภาคความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรมัคคุเทศก์น้อยนำเที่ยวเขตคูสิต พบว่า นักเรียนมีการรับรู้ด้านเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกรายการ และการพานักเรียนไปทัศนศึกษาทำให้นักเรียนมีการรับรู้ในด้านเนื้อหามากที่สุด

ปรารธนา ศรีสุข (2544) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสมุทรปราการ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษในระดับดีมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Wich (1989) แห่งมหาวิทยาลัย Columbia University Teachers College ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการหลักสูตรการฝึกงานอาชีพสำหรับโรงเรียนการจัดการโรงแรมการภัตตาคารและท่องเที่ยวที่ Fairleigh Dickinson University ซึ่งจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้เรียนมีความต้องการศึกษาที่มีคุณภาพเกี่ยวกับงานด้านการบริการ และคาดหวังที่จะได้รับทั้งความรู้ทางทฤษฎีและประสบการณ์ในการฝึกปฏิบัติงานพร้อมกันไปเพื่อเป็นการเตรียมพื้นฐานในการประกอบอาชีพ

Fritz (1988) ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความต้องการภาษาต่างประเทศของนักเรียนในคณะวิทยาการจัดการในประเทศฝรั่งเศสที่เตรียมตัวเข้าสู่อาชีพด้านการจัดการโรงแรมการภัตตาคาร และการท่องเที่ยว โดยใช้การสอบถามและสัมภาษณ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้เรียนมีความต้องการเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติงานในระดับสูงและมีความต้องการเกี่ยวกับทักษะการจัดการรองลงมา นอกจากนั้นยังได้พิจารณาการพัฒนาจุดประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตรการเรียน โดยการชี้หน้าที่ทางภาษา และสื่อความหมายการศึกษาซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในการสร้างหลักสูตรของโปรแกรมการเรียนในภาษาอื่น ๆ ได้

Moilliet (1996) แห่ง State University of New York at Buffalo ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตรการต้อนรับและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระดับอุดมศึกษาในประเทศแคนาดา การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงระดับความสามารถในขอบเขตความรู้ทักษะ การจัดการกับความรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะการศึกษาจัดการฝ่ายการโรงแรมที่เกี่ยวกับทักษะ การจัดการ การต้อนรับ การบริการอาหารและการจัดการอาหารเครื่องดื่ม การจัดการบันเทิง และการจัดการตลาดการท่องเที่ยว ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีทักษะการพัฒนาปฏิบัติงาน ระหว่างเพศหญิงและเพศชายของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายกับผู้ที่จะการศึกษาแล้ว และระหว่างครู ผู้สอนกับผู้บริหาร ตามการรับรู้แตกต่างกันน้อยหรือแทบจะไม่แน่นอน ดังนั้นหลักสูตร การต้อนรับและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศแคนาดาจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้มีความเป็นมาตรฐานและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยว การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว การพัฒนาหลักสูตรการเขียนเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาหลักสูตรมัคคุเทศก์ ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น ส่วนการศึกษาความต้องการของผู้เรียนในการเรียน ด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความต้องการทักษะการปฏิบัติงาน และต้องการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
2. การพัฒนาหลักสูตร
3. การทดลองใช้หลักสูตร
4. การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาจากเอกสารเกี่ยวกับนโยบายและแผนการจัดการศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของผู้บริหารกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 5 คน ครูโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 25 คน กรรมการสถานศึกษา จำนวน 5 คน ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 15 คน นักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 25 คนรวม 75 คน

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับนโยบายและแผนการจัดการศึกษา ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย
2. วิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3. สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม จากนั้นนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. ดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน ผู้บริหาร และผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ครูโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน และนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน

การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง โดยการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม ซึ่งอาศัยความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้บริหารกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 5 คน ครูโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 25 คน กรรมการสถานศึกษาจำนวน 5 คน ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 15 คน นักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 25 คน รวม 75 คน โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 1 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย

1. **แบบสัมภาษณ์** ใช้สัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหินจำนวน 15 คน เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 4 ข้อ เกี่ยวกับ เพศ อาชีพ ความเหมาะสมของการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ควรนำใช้จัดการเรียนรู้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การสร้างแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดเป็น โครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหา โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์

3. สร้างแบบสัมภาษณ์ตามขอบเขตของเนื้อหาที่กำหนด จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสัมภาษณ์ปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5. นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน

2 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากแบบสัมภาษณ์

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน

รายการ	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	8	53.33
หญิง	7	46.67
อาชีพ		
ลูกจ้าง	6	40.00
ข้าราชการ	3	20.00
ค้าขาย	6	40.00
ความเหมาะสมของการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว		
มากที่สุด	4	26.67
มาก	7	46.67
ปานกลาง	4	26.66
น้อย	-	-
น้อยที่สุด	-	-
สถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร (ตอบได้มากกว่า 1 อย่าง)		
หาดหัวหิน	15	100
เขาเต่า	5	33.33
เขาตะเกียบ	4	26.67
เขานินเหล็กไฟ	7	46.67
สวนสนประดิพัทธ์	13	86.67
สถานที่รถไฟที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย	10	66.67
ตลาดโต้รุ่ง	14	93.33
เขาไกรลาส	2	13.33
สวนผีเสื้อพานี	1	6.67
อื่น ๆ วัดหัวหิน	1	6.67

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 15 คน ประกอบด้วย เพศชายร้อยละ 53.33 และเพศหญิง ร้อยละ 46.67 ประกอบอาชีพลูกจ้าง ร้อยละ 40 อาชีพข้าราชการ ร้อยละ 20 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 40 ความเหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 เหมาะสมมากที่สุด ร้อยละ 26.67 เหมาะสมมาก ร้อยละ 46.67 เหมาะสม ปานกลาง ร้อยละ 26.66 สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินที่นำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 เห็นว่าหาดหัวหิน ร้อยละ 100 ตลาดโต้รุ่ง ร้อยละ 93.33 สวนสนประดิพัทธ์ ร้อยละ 86.67 สถานีรถไฟ ที่สวยที่สุด ร้อยละ 66.67 เขาหินเหล็กไฟ ร้อยละ 46.67 เขาเต่า ร้อยละ 33.33 เขาตะเกียบ ร้อยละ 26.67 เขาไกรลาส ร้อยละ 13.33 และสวนผีเสื้อพานี ร้อยละ 6.67 และ สถานที่ท่องเที่ยวที่เสนอแนะมา คือวัดหัวหิน ร้อยละ 6.67

2. แบบสอบถาม จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามผู้บริหารกองการศึกษาเทศบาล เมืองหัวหิน ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ครูโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน กรรมการ สถานศึกษา และแบบสอบถามนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน เกี่ยวกับความต้องการพัฒนา หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร ครู และกรรมการสถานศึกษา จำนวน 4 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ สถานภาพ วุฒิทางการศึกษา ความเหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 และสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ควรนำใช้จัดการ เรียนรู้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในปัจจุบัน ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ควรนำใช้จัดการเรียนรู้ในหลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยดำเนินการ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน สัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดเป็น โครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหา โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. สร้างแบบสอบถามตามขอบเขตของเนื้อหาที่กำหนด จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข ให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร ครู กรรมการสถานศึกษา และนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำอีกครั้งก่อนนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานจากการสอบถามผู้บริหารกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน
ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน

รายการ	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	80
หญิง	1	20
วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	5	100
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
ความเหมาะสมของการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว		
มากที่สุด	4	80
มาก	1	20.00
ปานกลาง	-	
น้อย	-	
น้อยที่สุด	-	
สถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร (ตอบได้มากกว่า 1 อย่าง)		
หาดหัวหิน	5	100
เขาเต่า	4	80
เขาตะเกียบ	4	80
เขานินเหล็กไฟ	3	60
สวนสนประดิพัทธ์	5	100
สถานที่รถไฟที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย	2	40
ตลาดโต้รุ่ง	5	100
เขาไกรลาส	1	20
สวนผีเสื้อพานี	3	60
อื่น ๆ น้ำตกป่าละอู	1	20

จากตารางที่ 2 สรุปได้ดังนี้ ผู้บริหารกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 5 คน ประกอบด้วย เพศชาย ร้อยละ 80 และเพศหญิง ร้อยละ 20 วุฒิต่างการศึกษา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 100 ความเหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือเหมาะสมมากที่สุด ร้อยละ 80 และเหมาะสมมาก ร้อยละ 20 และสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินที่นำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เห็นว่าหาดหัวหิน ร้อยละ 100 สวนสนประดิพัทธ์ ร้อยละ 100 ตลาดโต้รุ่ง ร้อยละ 100 เขาเต่า ร้อยละ 80 เขาตะเกียบ ร้อยละ 80 เขานินเหล็กไฟ ร้อยละ 60 สวนผีเสื้อพานี ร้อยละ 60 สถานีรถไฟที่สวยงามที่สุด ร้อยละ 40 เขาไกรลาส ร้อยละ 20 และสถานที่ท่องเที่ยวที่เสนอแนะมา คือน้ำตกป่าละอู ร้อยละ 20

ตารางที่ 3 ข้อมูลพื้นฐานจากการสอบถามครูโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน

รายการ	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	20	80
หญิง	5	20
วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	25	100
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
ความเหมาะสมของการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว		
มากที่สุด	9	36
มาก	15	60
ปานกลาง	-	-
น้อย	1	4
น้อยที่สุด	-	-
สถานที่ท่องเที่ยวที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร (ตอบได้มากกว่า 1 อย่าง)		
หาดหัวหิน	25	100
เขาเต่า	13	52
เขาตะเกียบ	17	68
เขานินเหล็กไฟ	9	36
สวนสนประดิพัทธ์	25	100
สถานที่รถไฟที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย	9	36
ตลาดโต้รุ่ง	22	88
เขาไกรลาส	2	8
สวนผีเสื้อพานี	7	28
อื่น ๆ วัดหัวหิน	1	4

จากตารางที่ 3 สรุปได้ว่า ครูโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหินจำนวน 25 คน ประกอบด้วย เพศชาย ร้อยละ 80 และ เพศหญิง ร้อยละ 20 วุฒิต่างการศึกษา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 100 ความเหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือเหมาะสมมากที่สุด ร้อยละ 36 เหมาะสมมาก ร้อยละ 60 และเหมาะสมน้อย ร้อยละ 4 และสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินที่นำ ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เห็นว่าหาดหัวหิน ร้อยละ 100 สวนสนประดิพัทธ์ ร้อยละ 100 ตลาดโต้รุ่ง ร้อยละ 88 เขาตะเกียบ ร้อยละ 68 เขาเต่า ร้อยละ 52 เขาหินเหล็กไฟ ร้อยละ 36 สถานีรถไฟที่สวยงามที่สุด ร้อยละ 36 สวนผีเสื้อพานี ร้อยละ 28 เขาไกรลาส ร้อยละ 8 และสถานที่ ท่องเที่ยวที่แนะนำมา คือวัดหัวหิน ร้อยละ 4

ตารางที่ 4 ข้อมูลพื้นฐานจากการสอบถามกรรมการสถานศึกษา

รายการ	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	2	40
หญิง	3	60
วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	5	100
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
ความเหมาะสมของการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว		
มากที่สุด	3	60
มาก	2	40
ปานกลาง	-	-
น้อย	-	-
น้อยที่สุด	-	-
สถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร (ตอบได้มากกว่า 1 อย่าง)		
หาดหัวหิน	5	100
เขาเต่า	3	60
เขาตะเกียบ	4	80
เขาหินเหล็กไฟ	4	80
สวนสนประดิพัทธ์	5	100
สถานที่รถไฟที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย	2	40
ตลาดโต้รุ่ง	4	80
เขาไกรลาส	1	20
สวนผีเสื้อพานี	2	40

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่า กรรมการสถานศึกษา จำนวน 5 คน ประกอบด้วย เพศชาย ร้อยละ 40 และเพศหญิง ร้อยละ 60 วุฒิต่างการศึกษา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 100 ความเหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ เหมาะสมมากที่สุดร้อยละ 60 และ เหมาะสมมาก ร้อยละ 40 และสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินที่นำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เห็นว่าหาดหัวหิน ร้อยละ 100 สวนสนประดิพัทธ์ ร้อยละ 100 ตลาดโต้รุ่ง ร้อยละ 80 เขาตะเกียบ ร้อยละ 80 เขานินเหล็กไฟ ร้อยละ 80 เขาเต่า ร้อยละ 60 สถานีรถไฟ ที่สวยที่สุด ร้อยละ 40 สวนผีเสื้อพานี ร้อยละ 40เขาไกรลาส ร้อยละ 20

ตารางที่ 5 ข้อมูลพื้นฐานจากการสอบถามนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน

รายการ	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	11	44
หญิง	14	56
ผลการเรียน		
1.50 – 2.00	14	56
2.01 – 2.50	4	16
2.51 – 3.00	6	24
3.01 – 4.00	1	4
ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว		
มากที่สุด	9	36
มาก	11	44
ปานกลาง	5	20
น้อย	-	-
น้อยที่สุด	-	-
สถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร (ตอบได้มากกว่า 1 อย่าง)		
หาดหัวหิน	23	92
เขาเต่า	6	24
เขาตะเกียบ	17	68
เขาหินเหล็กไฟ	20	80
สวนสนประดิพัทธ์	24	96
สถานที่รถไฟที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย	4	16
ตลาดโต้รุ่ง	20	80
เขาไกรลาส	7	28
สวนผีเสื้อพานี	13	52

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่า นักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 25 คน ประกอบด้วย เพศชาย ร้อยละ 44 และเพศหญิง ร้อยละ 56 ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม 1.5 – 2.00 ร้อยละ 56 ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 ร้อยละ 16 ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ร้อยละ 24 และผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม 3.01 – 4.00 ร้อยละ 4 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ต้องการมากที่สุด ร้อยละ 36 ต้องการมาก ร้อยละ 44 และต้องการปานกลาง ร้อยละ 20 และสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินที่นำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เห็นว่าสวนสนประดิพัทธ์ ร้อยละ 96 หาดหัวหิน ร้อยละ 92 ตลาดโต้รุ่ง ร้อยละ 80 เขาหินเหล็กไฟ ร้อยละ 80 เขาตะเกียบ ร้อยละ 68 สวนผีเสื้อพานี ร้อยละ 52 เขาเต่า ร้อยละ 24 เขาไกรลาส ร้อยละ 28 และสถานีรถไฟที่สวยงามที่สุด ร้อยละ 16

การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน และการสอบถามผู้บริหารกองการศึกษา เทศบาลเมืองหัวหิน ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ครูโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน คณะกรรมการสถานศึกษา และนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน สรุปในภาพรวมดังนี้

ตารางที่ 6 สรุปข้อมูลพื้นฐานจากการสอบถามผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน
 ผู้บริหารกองการศึกษา เทศบาลเมืองหัวหิน ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ครู
 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน กรรมการสถานศึกษา และนักเรียน โรงเรียนเทศบาล
 บ้านหัวหิน

รายการ	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	45	38.67
หญิง	30	61.33
ความเหมาะสมของพัฒนาหลักสูตร/ความต้องการเรียน ภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยว		
มากที่สุด	29	38.67
มาก	36	48.00
ปานกลาง	9	12.00
น้อย	1	1.33
น้อยที่สุด	-	-
สถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร (ตอบได้มากกว่า 1 อย่าง)		
หาดหัวหิน	73	97.33
เขาเต่า	31	41.33
เขาตะเกียบ	46	61.33
เขาหินเหล็กไฟ	43	57.33
สวนสนประดิพัทธ์	72	96
สถานที่รถไฟที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย	27	36
ตลาดโต้รุ่ง	65	86.67
เขาไกรลาส	13	17.33
สวนผีเสื้อพานี	26	34.67
อื่น ๆ1. วัดหัวหิน	2	2.67
2. น้ำตกป่าละอู	1	1.33

จากตารางที่ 6 สรุปได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ผู้บริหาร กองการศึกษา เทศบาลเมืองหัวหิน ผู้บริหาร โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ครู โรงเรียน เทศบาลบ้านหัวหิน คณะกรรมการสถานศึกษา และนักเรียน โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน รวมทั้งสิ้น 75 คน ประกอบด้วย เพศชาย ร้อยละ 38.67 และเพศหญิง ร้อยละ 61.33 ความเหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เหมาะสมมากที่สุด ร้อยละ 38.67 เหมาะสม มาก ร้อยละ 48 เหมาะสมปานกลาง ร้อยละ 12 และเหมาะสมน้อย ร้อยละ 1.33 และสถานที่ ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน ที่นำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เห็นว่าหาดหัวหิน ร้อยละ 97.33 สวนสนประดิพัทธ์ ร้อยละ 96 ตลาดโต้รุ่ง ร้อยละ 86.67 เขาตะเกียบ ร้อยละ 61.33 เขาหินเหล็กไฟ ร้อยละ 57.33 เขาเต่า ร้อยละ 41.33 สถานีรถไฟที่สวยงามที่สุด ร้อยละ 36 สวนผีเสื้อพานี ร้อยละ 34.67 และเขาไกรลาส ร้อยละ 17.33 และสถานที่ท่องเที่ยวที่เสนอแนะมา คือวัดหัวหิน ร้อยละ 2.67 และน้ำตกป่าละอู ร้อยละ 1.33

การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบ คีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 3 มีวิธีดำเนินการพัฒนาหลักสูตร โดยพัฒนาให้สอดคล้อง กับข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ในการพัฒนาหลักสูตร จะประกอบด้วย ขั้นตอนย่อย ดังนี้ คือ การยกร่างหลักสูตร และการประเมินคุณภาพเบื้องต้น

การยกร่างหลักสูตร

ในการยกร่างหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้อาศัยข้อมูลจากขั้นตอน การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ทั้งจากการศึกษานโยบายและแผนการจัดการศึกษา วิเคราะห์หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม มาเป็นข้อมูลในการร่างหลักสูตร โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

การร่างหลักสูตร ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เอกสารหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งประกอบด้วย หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน แนวการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

ส่วนที่ 2 เอกสารประกอบหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำสาระหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ, 2544 ค, หน้า 1-19) มี 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละช่วงชั้น และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นกับสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น
3. กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีจากมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
4. กำหนดสาระการเรียนรู้รายปีจากสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น
5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีและสาระการเรียนรู้รายปี
6. ศึกษาผังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลาง
7. จัดทำคำอธิบายรายวิชา
8. จัดทำหน่วยการเรียนรู้
9. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

การประเมินคุณภาพเบื้องต้น ซึ่งเป็นการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นหรือความเหมาะสมของหลักสูตรสถานศึกษาในขั้นต้นก่อนนำไปใช้ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ เกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกันอย่างไร มีคุณภาพประสิทธิภาพเพียงใด โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีการประเมินหลักสูตรของปุยซองค์ (Puissance Measure) และสร้างตารางวิเคราะห์แบบปุยซองค์
2. ผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินหลักสูตร แล้วนำหลักสูตรให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพ ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้องก่อนการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ ได้ค่าเฉลี่ยคุณภาพของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งฉบับเท่ากับ 8.80 แสดงว่าหลักสูตรนี้มีคุณภาพปานกลางหรือใช้ได้ และคุณภาพของหลักสูตรด้านจุดประสงค์การเรียนรู้จำนวน 38 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.24 แสดงว่าด้านจุดประสงค์การเรียนรู้มีคุณภาพปานกลาง คุณภาพของหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 75 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.95 แสดงว่าด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีคุณภาพปานกลาง และคุณภาพของหลักสูตรด้านการวัดผล

และประเมินผลจำนวน 38 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.62 แสดงว่าด้านการวัดผลและประเมินผล มีคุณภาพปานกลาง

3. นำหลักสูตรที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้นำมาปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้ภาษาและกิจกรรมให้เหมาะสมอีกครั้งก่อนนำไปใช้

การทดลองใช้หลักสูตร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน สังกัดเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียน ดังนี้

1. เป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ หาดหัวหิน หาดสวนสนประดิพัทธ์ และตลาดโต้รุ่ง

2. มีจำนวนนักเรียนเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

3. ชุมชนให้การสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน

4. สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ดังนั้น โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหินเป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้สถานที่ท่องเที่ยวได้แก่ หาดหัวหิน หาดสวนสนประดิพัทธ์ และตลาดโต้รุ่ง ซึ่งหน้าโรงเรียนตอนกลางคืนเป็นตลาดโต้รุ่งหรือที่รู้จักกันคือ Night Market นักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยวกัน และเป็นสี่สนของหัวหินในยามราตรี มีจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้อีก เพราะเนื่องจากหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เป็นหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่ที่ไม่มีการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ดังนั้นจึงต้องดำเนินการทดลองใช้หลักสูตร 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 การทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะการพูด และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และครั้งที่ 2 การทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3/2 เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pre-Test – Post-Test Design มีลักษณะการทดลองดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540, หน้า 216)

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2

ER คือ กลุ่มตัวอย่าง

T1 คือ การทดสอบก่อนที่จะจัดกระทำทดลอง (Pre - Test)

T2 คือ การทดสอบหลังที่จัดกระทำทดลอง (Post - Test)

X คือ การจัดกระทำ (Treatment)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบ โดยวิธีประเมินหลักสูตรโดยเทคนิคปลายของค์ (P.M.)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีวิธีการตรวจให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน
3. แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีวิธีการตรวจให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน
4. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สร้างขึ้นโดยกำหนดรายการตัวบ่งชี้พฤติกรรม และมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นระดับของการปฏิบัติได้ 5 ระดับ ซึ่งเป็นการจัดอันดับคุณภาพ ดังนี้

ดีมาก	ให้คะแนน	5
ดี	“	4
ค่อนข้างดี	“	3
พอใช้	“	2

ปรับปรุงแก้ไข

“

I

และใช้เกณฑ์แปลผลจากแบบวัดทักษะในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า มีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า มีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า มีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ

ค่อนข้างดี

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า มีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า มีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ

ปรับปรุงแก้ไข

5. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ ลีเคอร์ท ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5
-------------------	----------	---

เห็นด้วย	“	4
----------	---	---

ไม่แน่ใจ	“	3
----------	---	---

ไม่เห็นด้วย	“	2
-------------	---	---

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	“	1
----------------------	---	---

และใช้เกณฑ์แปลผลของบุญชม ศรีสะอาด (2535, หน้า 24) เป็นแนวทางในการแปลความหมายของผลจากแบบวัดเจตคติ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า มีเจตคติทางบวกต่อวิชาภาษาอังกฤษ
อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า มีเจตคติทางบวกต่อวิชาภาษาอังกฤษ
อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า มีเจตคติทางบวกต่อวิชาภาษาอังกฤษ
อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า มีเจตคติทางบวกต่อวิชาภาษาอังกฤษ
อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า มีเจตคติทางบวกต่อวิชาภาษาอังกฤษ
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้หาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษใช้วิธีการ ดังนี้

1.1 หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษจำนวน 62 ข้อ ขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และนำมาหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ได้ของแต่ละข้อคือ .50 ขึ้นไป ข้อที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ คือ ข้อ 1, 6 และ 7

1.2 ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

1.3 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ หาค่าความยากง่าย โดยกำหนดให้ ข้อสอบที่ผ่านการคัดเลือกต้องมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ปรากฏว่ามีข้อที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ 15 ข้อ คือข้อ 3, 12, 14, 17, 18, 20, 21, 23, 31, 36, 48, 49, 51, 52 และ 54 เนื่องจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีจำนวนข้อ เพียงพอและครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดผู้วิจัยจึงตัดข้อที่มีค่าความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง ออกไปอีก 4 ข้อ โดยข้อสอบที่ใช้ได้มีจำนวน 40 ข้อ (ภาคผนวก ค หน้า 208)

1.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR 20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Procedure) ผลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 (ภาคผนวก ค หน้า 214)

2. การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ใช้วิธีการ ดังนี้

2.1 หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อ ขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ได้ของแต่ละข้อคือ .50 ขึ้นไป และผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

2.2 ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ที่ ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

2.3 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ หาค่าความยากง่าย โดยกำหนดให้ ข้อสอบ ที่ผ่านการคัดเลือกต้องมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ปรากฏว่ามีข้อที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ 5 ข้อ คือข้อ 7, 15, 17, 25 และ 35 เนื่องจากแบบ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษมีจำนวนข้อเพียงพอและครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดผู้วิจัยจึงตัดข้อที่มีค่า

ความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูงออกไปอีก 5 ข้อ โดยได้ข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 30 ข้อ (ภาคผนวก ค หน้า 210)

2.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR 20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Procedure) ผลปรากฏว่า แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 (ภาคผนวก ค หน้า 215)

3. การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้วิธีการ ดังนี้

3.1 หาคความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 6 ข้อ ขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ได้ของแต่ละข้อคือ .50 ขึ้นไป และผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

3.2 ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักเรียนเข้าใจแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการวัดทุกข้อ

4. การหาคุณภาพของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ใช้วิธีการ ดังนี้

4.1 หาคความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และความตรงตามโครงสร้างของประเด็นที่ต้องการให้วัด จำนวน 40 ข้อ โดยนำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ได้ของแต่ละข้อคือ .50 ขึ้นไป และผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

4.2 ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

4.3 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อความ โดยใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ตามเทคนิค 50% ของลิเกอร์ท และนำไปทดสอบด้วย t-Test โดยค่า t ที่ใช้ได้มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ปรากฏว่า มีข้อที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ 3 ข้อ คือข้อ 13, 77 และ 39 และส่วนอีก 7 ข้อ นั้นอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดแต่มีค่า t ค่อนข้างน้อยจึงตัดข้อเหล่านั้นออก เนื่องจากแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีจำนวนข้อคำถามเพียงพอและครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดผู้วิจัยจึงตัดข้อที่มีค่า t ค่อนข้างน้อยออกไป โดยได้แบบวัดเจตคติที่ใช้ได้จำนวน 30 ข้อ (ภาคผนวก ค หน้า 216)

4.4 หาคความเชื่อมั่นโดยวิธีการสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัก (Cronbach) ผลปรากฏว่า แบบวัดเจตคติ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 (ภาคผนวก ค หน้า 216)

การดำเนินการทดลองใช้หลักสูตร

1. ผู้วิจัยขออนุมัติการใช้หลักสูตรต่อผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านเทศบาลบ้านหัวหิน สังกัดเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ทดสอบนักเรียนก่อนการทดลองใช้หลักสูตร (Pre – Test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะฟังภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
3. สอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 30 คน
4. ทดสอบนักเรียนหลังการทดลองใช้หลักสูตร (Post – Test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะฟังภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
5. การวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลการทดสอบก่อนการทดลองระหว่างการทดสอบหลังการทดลอง ด้วยค่าสถิติ t- Test แบบ Dependent โดยการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window

การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

นำผลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษ ที่เรียนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ ข้อเสนอแนะของนักเรียน และผลการประเมินหลักสูตร มาใช้ในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร และปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน โดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย

N แทน จำนวนนักเรียน

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

df แทน ชั้นของความอิสระ (Degree of Freedom)

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-Dependent Sample

p แทน ความน่าจะเป็น

ในการนำเสนอผลการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร ได้แก่ การประเมินหลักสูตรของปราชญ์องค์

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้หลักสูตร

ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร

ตารางที่ 7 ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคปฏฺยของค์ (P.M.)

องค์ประกอบของหลักสูตร	ค่าเฉลี่ยคุณภาพของหลักสูตรแต่ละด้าน	ค่าเฉลี่ยคุณภาพของหลักสูตรทั้งฉบับ
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	9.24	
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	8.95	8.80
ด้านการวัดผลและประเมินผล	8.62	

จากตารางที่ 7 ปรากฏว่า หลักสูตรที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เมื่อนำมาวิเคราะห์ผลเพื่อหาค่าปฏฺยของค์ (P.M.) มีค่าเฉลี่ยคุณภาพของหลักสูตรทั้งฉบับ มีค่า P.M. เฉลี่ยเท่ากับ 8.80 แปลความหมายตามเกณฑ์การประเมินค่า P.M. ได้ว่า หลักสูตรนี้มีคุณภาพปานกลางหรือใช้ได้ และได้ค่าเฉลี่ยคุณภาพของหลักสูตรด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 9.24 ซึ่งแปลความหมายตามเกณฑ์การประเมินค่า P.M. ได้ว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ มีคุณภาพปานกลาง ค่าเฉลี่ยคุณภาพของหลักสูตรด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 8.95 ซึ่งแปลความหมายตามเกณฑ์การประเมิน P.M. ได้ว่า ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีคุณภาพปานกลาง ค่าเฉลี่ยคุณภาพของหลักสูตรด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 8.62 ซึ่งแปลความหมาย ตามเกณฑ์การประเมินค่า P.M. ได้ว่า ด้านการวัดผลและประเมินผล มีคุณภาพปานกลาง

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้หลักสูตร

ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 30 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลองใช้หลักสูตร 20 ชั่วโมง (5 สัปดาห์) 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีผลการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองใช้หลักสูตรมีดังนี้

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างหลังการทดลองใช้หลักสูตรและก่อนการทดลองใช้หลักสูตร

ระยะเวลาการทดลอง	<i>N</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
หลังการทดลอง		26.57	4.73			
	30			29	10.0335*	.000
ก่อนการทดลอง		14.23	5.13			

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หลังการทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อ
การท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างหลังการทดลองใช้
หลักสูตรและก่อนการทดลองใช้หลักสูตร

ระยะเวลาการทดลอง	<i>N</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
หลังการทดลอง	30	27.00	5.78	29	10.39*	.000
ก่อนการทดลอง		16.47	5.85			

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอ
หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หลังการทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตร
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อ
การท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างหลังการทดลองใช้
หลักสูตรและก่อนการทดลองใช้หลักสูตร

ระยะเวลาการทดลอง	<i>N</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับคุณภาพ	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
หลังการทดลอง	30	3.52	1.98	ดี	29	15.16*	.000
ก่อนการทดลอง		1.12	1.13	ปรับปรุงแก้ไข			

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอ

หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หลังการทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างหลังการทดลองใช้หลักสูตรและก่อนการทดลองใช้หลักสูตร

ระยะเวลาการทดลอง	N	\bar{X}	SD	ระดับเจตคติ	df	t	p
หลังการทดลอง		3.80	12.07	มาก			
	30				29	7.81*	.000
ก่อนการทดลอง		3.44	12.45	ปานกลาง			

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หลังการทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ตั้งไว้

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผล

การศึกษาค้างนี้มัวัดถูประสงค้เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นสาระการเรียนรู้ เพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยโดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนโยบายและ แผนการจัดการศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาหลักสูตร และศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความเหมาะสมและความต้องการใน การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และสอบถามผู้บริหารกอง การศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน ผู้บริหารโรงเรียน ครู กรรมการสถานศึกษา และนักเรียนชั้นที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยนำข้อมูลพื้นฐานมาจัดทำร่างหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการ ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ประเมิน คุณภาพเบื้องต้นโดยใช้เทคนิคปยุซองต์ ได้ค่าเฉลี่ยคุณภาพของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการ ท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งฉบับเท่ากับ 8.80 ซึ่งจัดได้ว่ามีคุณภาพ ระดับปานกลาง ขั้นที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร เครื่องมือที่สำหรับใช้ในการทดลองใช้หลักสูตร ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยได้มีการหาคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองใช้หลักสูตร โดยการขอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ความตรงตามเนื้อหา และทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และ ค่าความเชื่อมั่น ตามหลักการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแต่ละชนิด จากนั้นก็ได้ ทดลองใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเวลา 20 ชั่วโมง ขั้นที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำผลการประเมินการทดลอง

ใช้หลักสูตรมาแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และแผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีความสมบูรณ์และมีความเหมาะสมต่อท้องถิ่นในโอกาสต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ได้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดทำเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีองค์ประกอบ ดังนี้ ความนำ หลักการ จุดหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน แนวทางการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล โดยประเมินคุณภาพหลักสูตรก่อนนำไปใช้ โดยเทคนิค Puissance Measure (P.M.) ได้หลักสูตรมีค่าเฉลี่ยคุณภาพเท่ากับ 8.80 จัดเป็นหลักสูตรมีคุณภาพปานกลางหรือใช้ได้ และยังเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เหมาะสมกับผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อเพิ่มเติม พร้อมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และหวนแทนในท้องถิ่นของตน

2. ผลการทดลองใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามสมมุติฐานของการวิจัยข้อ 1

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังการทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามสมมุติฐานของการวิจัยข้อ 2

2.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามสมมุติฐานของการวิจัยข้อ 3

2.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามสมมุติฐานของการวิจัยข้อ 4

อภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า มีประเด็นสำคัญที่จะอภิปรายผลดังนี้

1. ผลจากการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้หลักสูตรมีคุณภาพปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของนักศึกษามาวិเคราะห์เป็นขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรฉบับนี้ กล่าวได้ว่าเป็นกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แล้วนำข้อมูลพื้นฐานที่ศึกษาไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรก่อนนำไปใช้เทคนิค Puissance Measure (P.M.) เพื่อให้ทราบถึงข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรและทำให้สามารถปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ แล้วจึงทดลองใช้หลักสูตร และประเมินผลพร้อมก็นำผลการทดลองและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาปรับปรุงหลักสูตร ดังนั้นองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ จุดหมาย โครงสร้างเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล จึงมีความเหมาะสมสอดคล้องกัน และหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวท้องถิ่นของตน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อเพิ่มเติม และยังกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และหวงแหนในท้องถิ่น และยังสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำสาระหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (กรมวิชาการ, 2544 ข, หน้า 2) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรพร สุนทรวัฒน์ศิริ (2543) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน สำหรับนักศึกษา สาขาธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยี

ราชวงศ์ที่พบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้นส่งผลให้ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ วัชรินทร์ คำรงค์สกุลชัย (2547) เรื่อง การพัฒนาหลักสูตร บูรณาการสาระดนตรีนาฏศิลป์และอาชีพ ในท้องถิ่น เรื่อง “ระบำกริดยาง” สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าได้ หลักสูตรสถานศึกษาที่มีคุณภาพปานกลาง มีความเหมาะสมและ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและผู้เรียนทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องภูมิปัญญา ทางด้านดนตรีในท้องถิ่นอาชีพและนาฏศิลป์ไทยและงานวิจัยของ ปรรารถนา ศรีสุข (2544) ได้ พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัด สมุทรปราการ พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว นั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2. ผลการทดลองใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า ผลการทดลองเป็นไปตาม สมมติฐาน คือ

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อ การท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองใช้หลักสูตร สูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏดังกล่าวทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ของผู้วิจัยเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาจริงโดยฝึกฝนอย่างเพียงพอและจริงจัง มีการฝึกกระทำซ้ำ ๆ อย่าง ต่อเนื่อง สอดคล้องกับหลักในการสอนภาษาอังกฤษของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 4) ที่กล่าวว่า การสอนนั้นจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้กระทำ ซ้ำ ๆ และกระทำอย่างต่อเนื่อง นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงเพราะการทำซ้ำ ๆ จะทำให้นักเรียนจำได้แม่นยำ ซึ่งเป็นไป ตามแนวคิดของธอร์นไคค์ (Thorndike, n.d. อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี, 2546, หน้า 215) กฎการ เรียนรู้ที่จะช่วยให้การสอนภาษามีอยู่ 3 กฎและกฎแห่งการฝึกหัด การฝึกหัดซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และจำได้ดี และมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น กิจกรรม ช่องว่างข้อมูลระหว่าง ผู้ทำกิจกรรม (Information Gap) เกม เพลง บทบาทสมมติ กิจกรรมระดม ความคิด เป็นต้น เคอร์ (Kerr, n.d. อ้างถึงใน สมร ปาโท, 2545, หน้า 128) ที่กล่าวว่า เกม และ สถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะนักเรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษในการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน อย่างมีวัตถุประสงค์มากกว่าการทำแบบฝึกหัด และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 12-13) คือการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน

สามารถนำภาษาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง โดยผู้เรียนรู้จักแสดงออกซึ่งความคิดเห็น โดยทักษะการพูด รวมทั้งผู้เรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่ฟังได้ กิจกรรมต่าง ๆ และสอดคล้องกับ ไฮเมส (Hymes, n.d. อ้างถึงใน สมร ปาโท, 2545, หน้า 127) ที่กล่าวว่า การเรียนภาษานั้นครูต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนี้ ควรมีลักษณะให้เหมือนจริงในชีวิตประจำวันมากที่สุด และเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้น เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นของตน นักเรียนจึงได้เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัว จึงทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่เรียนอย่างลึกซึ้ง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ อารี พันธุ์มณี (2546, หน้า 237) ในการจัดการเรียนการสอนนั้นครูควรจัดการเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัว เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอน การเรียนรู้จากการเรียนรู้ก่อนมาสู่การเรียนรู้ใหม่ได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ เพียเจต์ (Piaget, n.d. อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540, หน้า 119) ผู้เรียนจะเกิดพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นผลเนื่องมาจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คือการจัดจากสิ่งใกล้ตัวไปหาสิ่งไกลตัว

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังการทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏดังกล่าวดังนี้ อาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้มีกระบวนการฝึกทักษะการฟังที่เกี่ยวกับเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน และได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและจริงจัง โดยฟังจากแถบบันทึกเสียง ที่ให้เสียงโดยเจ้าของภาษา Mr. William Scott และ Mrs. Marry Rogers ซึ่งเป็นอาจารย์โรงเรียนสมถวิล หัวหิน ซึ่งกล่าวได้ว่าผู้เรียนฝึกทักษะการฟังที่มีความหมาย และสอนฟังอย่างมีขั้นตอนโดยใช้แนวคิดของ ทิพพิติ อ่องแสงคุณ (ม.ป.ป. อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2544 ค, หน้า 18-19) ให้ผู้เรียนฟังแถบบันทึกเสียงตามความต้องการ แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม ฝึกออกเสียงจนคล่อง ถูกต้อง โดยเริ่มฟังจากง่ายไปยาก คือ คำเดี่ยว วลี ประโยค และเนื้อเรื่อง และหลังจากฟังแล้วผู้เรียนจะต้องแสดงออกถึงความเข้าใจโดยเติมคำที่ขาดหายไป ตอบคำถาม และเล่นเกม โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ พอลสตัน (Paulston, n.d. อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2523, หน้า 159) ที่กล่าวว่า การฟังจะต้องเป็นการฟังที่มีจุดมุ่งหมายว่าเมื่อฟังจบแล้วผู้เรียนจะต้องตอบคำถาม ปฏิบัติตาม หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้ และมีคำศัพท์ โครงสร้างเนื้อหาทางภาษาเหมาะสมกับผู้เรียนโดยวิเคราะห์ โครงสร้าง คำศัพท์จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-ม.3)

2.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

ใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏว่าดังกล่าวทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้มีกระบวนการฝึกทักษะการพูดที่เกี่ยวกับเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน และได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอเป็นเรื่องราวรอบตัวของผู้เรียน โดยใช้ภาษาที่พูดในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2544 ข, หน้า 21) ที่กล่าวว่า การสอนพูดต้องใช้ภาษาที่พบในชีวิตประจำวัน มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมช่องว่างข้อมูลระหว่างผู้ทำกิจกรรม (Information Gap) เกม โดยเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาได้จริงและฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ สอดคล้องกับหลักการสอนภาษาอังกฤษของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 4) ที่กล่าวว่า การสอนนั้นจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้กระทำซ้ำ ๆ และกระทำอย่างต่อเนื่อง นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงเพราะการทำซ้ำ ๆ จะทำให้นักเรียนจำได้แม่นยำ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของธอร์ไดค์ (Thorndike, n.d. อ้างถึงในอารี พันธุ์ณี, 2546, หน้า 215) กฎการเรียนรู้ที่จะช่วยให้การสอนภาษามืออยู่ 3 กฎและกฎแห่งการฝึกหัด การฝึกหัดซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะการพูด

2.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนรู้ และเรียนรู้อย่างสนุก มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายมีการวัดผลและประเมินผลที่เหมาะสมต่อผู้เรียน รวมทั้งการเรียนรู้ในเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเองนั้นทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงถือได้ว่าการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สร้างประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ (Allport, n.d. อ้างถึงใน โชติกา ศรีถาวร, 2543, หน้า 19) การจัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ และความสนุก จะทำให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียน และยังสอดคล้องกับวิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กรมวิชาการ, 2544 ข, หน้า 1) ซึ่งคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ

ผลการทดลองใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประรณนา

ศรีสุข (2544) ได้พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวนั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริย์วรรณ ฉัตรอนันตเวช (2537) ได้ทดสอบผลของกิจกรรมฟัง – พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาการท่องเที่ยวและการโรงแรมที่สร้างขึ้น โดยการใช้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในห้องเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยร่วมและคะแนนการทดสอบแต่ละกิจกรรมฟัง – พูดสูง และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และงานวิจัยของกนกวรรณ วิริยะกุล (2542) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการให้แบบฝึกเสริมภาษาอังกฤษเชิงสื่อสารเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยว ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษปฏิบัติงาน (อ 036) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ แบบฝึกมีทักษะในการสื่อสารดีขึ้น

จากผลการทดลองใช้หลักสูตร โดยพิจารณาจากสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ อาจกล่าวได้ว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ โดยการนำหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แล้วผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และประกอบอาชีพ หรือเป็นแนวทางในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมหรือศึกษาต่อเพิ่มเติมต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

1.1 ควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น นำเรื่องราวในท้องถิ่นที่เป็นเรื่องใกล้ตัวมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือว่าการเรียนรู้ที่มีความหมาย

1.2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตร ควรสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวนั้นเกี่ยวกับเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการให้นำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

1.3 ครูผู้สอนที่จะนำหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ในระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ได้ เพราะเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา และสาระการเรียนรู้ที่ใช้ ในหลักสูตรนี้ได้วิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้ของช่วงชั้นที่ 3 หรือจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียน ได้ฝึกใช้ภาษาให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

1.4 ในการจัดชั้นเรียนที่เหมาะสมสำหรับหลักสูตรนี้ ควรจัดชั้นเรียนขนาดเล็ก ไม่เกิน 15 คน เพื่อที่การฝึกใช้ภาษาจะได้ฝึกใช้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพที่แท้จริง

1.5 ในการนำหลักสูตรไปใช้ควรจัดเวลาที่เหมาะสม ควรเลือกช่วงเวลาที่นักเรียนไม่ ต้องทำกิจกรรมอื่นที่โรงเรียน

1.6 ในการจัดการเรียนการสอนควรจัดอย่างต่อเนื่อง เพื่อการฝึกใช้ภาษาจะได้ฝึก อย่างต่อเนื่องและจริงจัง ถ้านักเรียน ไม่มาควรจัดสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนที่อาจจะป่วยหรือไป ทำกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียน

1.7 ในการวัดทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ควรมีเจ้าของภาษามา เป็นผู้ร่วมสอบด้วย

1.8 ในการจัดการเรียนการสอนควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ ด้านการท่องเที่ยว อาทิ ทักษะศึกษานอกสถานที่ ปฏิบัติกิจกรรมในสถานการณ์จริง เช่น ให้ไปแนะนำนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น ควรมีการเชิญเจ้าของภาษา หรือ วิทยากร เช่น มัคคุเทศก์มาช่วยสอน ให้ความรู้ พูดคุย ซักถามเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาหลักสูตร สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมนอกจากภาษาอังกฤษ อาจเป็นภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี หรือภาษาฝรั่งเศส ซึ่งถือว่าการจัดการเรียนรู้ที่ สอดคล้องกับสภาพต้องการในท้องถิ่นด้วย เพราะอำเภอหัวหินมีนักท่องเที่ยวจากหลาย ๆ ชาติ มาท่องเที่ยว

2.2 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวบูรณาการกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น ๆ อาทิ บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นต้น

2.3 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในระดับอื่น ๆ เช่น ในช่วงชั้นที่ 4 หรือในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นต้น

2.4 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยคำนึงถึงต้องการของ ท้องถิ่นและผู้เรียน

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ วิริยะกุล. (2542). ผลการใช้แบบฝึกเสริมภาษาอังกฤษเชิงสื่อสารเพื่อการโรงแรมการท่องเที่ยวประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษปฏิบัติงาน (๐036) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ การสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2546). สถิติการท่องเที่ยว. วันที่ค้นข้อมูล 5 สิงหาคม 2546, เข้าถึงได้จาก <http://www.tot.go.th>
- กรมวิชาการ. (2541). สรุปผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- _____. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- _____. (2544 ก). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- _____. (2544 ข). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- _____. (2544 ค). การพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- _____. (2546 ก). ผังมโนทัศน์ และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- _____. (2546 ข). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กรมศิลปากร กองวรรณกรรมและประวัติศาสตร์. (2539). ปกิณกศิลป์วัฒนธรรม เล่ม 2. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- งานวิชาการวางแผนและส่งเสริมการท่องเที่ยว สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลหัวหิน. (ม.ป.ป.). *WELLCOME TO HUA - HIN*. แผ่นพับ.
- กาญจนา कुमारกี. (2535). หลักสูตรและการพัฒนา. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- โชติกา ศรีถาวร. (2543). ผลการใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีต่อเจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนชนวนวิทยา จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เทศบาลตำบลหัวหิน. (2545). 65 ปีเทศบาลตำบลหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ประจวบคีรีขันธ์: ม.ป.ท.
- ชำระ บัวศรี. (2541). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์ จำกัด.
- นงคราญ อนุกุล. (2538). การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจรรโลงวัฒนธรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ECO - Tourism) ในจังหวัดมหาสารคาม เน้นเนื้อหาด้านการแสดงหมอลำ หมู่บ้านโนนค้อ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญล้อม ปานลักษณะ. (2536). การจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษหลักสูตร พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร - วิโรฒ ประสานมิตร.
- ปรารธนา ศรีสุข. (2544). การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2537). ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2541). คู่มือมัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- รัชณีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2533). การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วรพร สุนทรวัฒนศิริ. (2543). การพัฒนาหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน สำหรับนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรินทร์ ดำรงค์ชัยสกุล. (2547). การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการสาระดนตรีและนาฏศิลป์และอาชีพในท้องถิ่น เรื่อง "ระบำกริดยาง" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของอำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชัย ดิสสระ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสนั่น.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นรสิงห์
- สมร ปาโท. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมิทร कुमार. (2523). หลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธิดา สังฆรักษาสิทธิ์. (2543). การพัฒนาหลักสูตรมัลติเทคนิคน้อยนำเที่ยวเขตอุตสาหกรรมและพื้นฐานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดการศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทร บำเรอราช. (2543). เอกสารคำสอน วิชา 409512 ทฤษฎีหลักสูตร. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุริยวรรณ ฉัตรอนันตเวช. (2537). *ผลการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวและการโรงแรมโดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในห้องเรียน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการศึกษาศาสตร์การสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2525). *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมพิศ วงศ์เข้ม. (2535). *สภาพและปัญหาการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). *ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดค้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ไอเดีย สแควร์.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). *จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ไชโย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณ กระแสสินธุ์. (2538). *ชาวหัวหินคิดถึงกัน*. ประจวบคีรีขันธ์: หัวหินสาส์น.
- Aleen, E. D., & Vallette, R.M. (1977). *Classroom technique foreign languages and English as a second language*. New York: Harcourt Brance Iovanovich.
- Charles, W. E. (1898). *Curriculum principle and foundation*. New York: Harper and Row Publishers.
- Fritz, J.M. (1988). An analysis of the foreign language needs of student preparing caress in tourism management. *Dissertation Abstracts International*, 50, 130 - A
- Moilliet, D. (1996). A content analysis of post-secondary curriculum for training in the Canadians itospitality and tourism industry. *Dissertation Abstracts International*, 56, 3932-A.
- Morrow, K. (1986). *Principle of communicative methodology*. London: Longman.
- Robinson, P.C. (1980). *ESP: The present position*. New York: The Pitman Press.
- Stevens, P. (1977). *New orientations in the teaching of English*. Great Britain: Morriuson & Gibb Ltd.

Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.

Tyler, W. R. (1949). *Basic principle of curriculum and instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.

Wich, R. J. (1989). The intership program for the school for hotel, restaurant and tourism management at frisleigh Dicknison University. *Dissertation Abstracts International*, 9, 3639 -7.

Zais, S.R. (1976). *Curriculum principle and foundation*. New York: Harper and Row Pubisher.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

1. ดร.วรพร สุนทรวัฒน์ศิริ

2. ดร.กมลพร คมสัน

3. ดร.ยิ่ง กิระติบุรณะ

4. ดร.ณัฐกาญจน์ อ่างทอง

5. ดร.ชวิศ จิตรวิจารณ์

6. Mr. John MacCan

อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตบึงพระพิบูลย์

นักวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

อดีตหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

การศึกษานอกโรงเรียน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

นักวิชาการศึกษาว 8

สำนักผู้ตรวจการราชการแผ่นดิน

ประจำเขต 4 จังหวัดปทุมธานี

อาจารย์โรงเรียนอเนกชนูปถัมภ์

จังหวัดนครปฐม

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลพื้นฐาน
- แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลพื้นฐาน
- หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- แบบประเมินหลักสูตร โดยเทคนิคปุยของค์
- แผนการจัดการเรียนรู้
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
- แบบวัดทักษะฟังภาษาอังกฤษ
- แบบวัดทักษะพูดภาษาอังกฤษ
- แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง ความต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว
สำหรับผู้ปกครองนักเรียน

1. เพศ เพศชาย เพศหญิง
2. อาชีพ _____
3. ท่านคิดว่าถ้าจะจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน มีความเหมาะสม
 มากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด	☐ น้อย
☐ มาก	☐ น้อยที่สุด
☐ ปานกลาง	
4. สถานที่ท่องเที่ยวใดในอำเภอหัวหิน ที่ท่านต้องการให้จัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
 ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ตอบได้มากกว่า 1)

☐ หาดหัวหิน
☐ เขาเต่า
☐ เขาตะเกียบ
☐ เขาหินเหล็กไฟ
☐ สวนสนประดิพัทธ์
☐ สถานีรถไฟที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย
☐ ตลาดโต้รุ่ง
☐ เขาไกรลาส
☐ สวนผีเสื้อพานี
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว
สำหรับครูอาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ประกอบการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการเนื้อหาด้านการท่องเที่ยวใน
อำเภอหัวหิน เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านช่วยตอบแบบสอบถาม
ฉบับนี้ตามความจริงทุกประการ ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง และโปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง

1. สถานภาพทั่วไป

เพศ

เพศชาย

เพศหญิง

สถานภาพ

ครู

ผู้บริหาร

ผู้ปกครอง

วุฒิทางการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

2. ท่านคิดว่าการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในเขตอำเภอหัวหิน

เหมาะสมเพียงใด

มากที่สุด

น้อย

มาก

น้อยที่สุด

ปานกลาง

3. ท่านเห็นว่าสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน สถานที่ใดที่ควรมาจัดทำเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1)

หาดหัวหิน

เขาเต่า

เขาตะเกียบ

เขาหินเหล็กไฟ

สวนสนประดิพัทธ์

สถานีรถไฟที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย

ตลาดโต้รุ่ง

เขาไกรลาส

สวนผีเสื้อพานี

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการเนื้อหาด้านการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนช่วยตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความจริงทุกประการ ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง และโปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง

1. สถานภาพทั่วไป

เพศ

เพศชาย

เพศหญิง

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในปัจจุบัน

1.50 -2.00

2.51 -3.00

2.01 -2.50

3.01 -4.00

2. ท่านต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใด

มากที่สุด

น้อย

มาก

น้อยที่สุด

ปานกลาง

3. ท่านเห็นว่าสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน, สถานที่ใดที่ควรมาจัดทำเป็นหลักสูตร

ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1)

หาดหัวหิน

เขาเต่า

เขาตะเกียบ

เขาทินเหล็กไฟ

สวนสนประดิพัทธ์

สถานีรถไฟที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย

ตลาดโต้รุ่ง

เขาไกลลาศ

สวนผีเสื้อพานี

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

**หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว
ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

องค์ประกอบของหลักสูตร

1. หลักการ
2. จุดหมาย
3. มาตรฐานการเรียนรู้
4. สาระการเรียนรู้
5. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
6. คำอธิบายรายวิชา
7. หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน
8. แนวทางการจัดการเรียนรู้
9. สื่อการเรียนรู้
10. การวัดผลและการประเมินผล
11. แผนการจัดการเรียนรู้

ความนำ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ส่งเสริมให้สถานศึกษามีหน้าที่จัดทำสารของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของในชุมชน โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพ ซึ่งสถานศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามเหตุการณ์ และสภาพท้องถิ่น

อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีแหล่งท่องเที่ยวมากมายและมีชื่อเสียงมาช้านาน มีนักท่องเที่ยวจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลซึ่งมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันของประชาชนอำเภอหัวหิน ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงมีความสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถแนะนำ เผยแพร่ชื่อเสียง และใช้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และเพื่อการอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับตนเอง พร้อมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรักและห่วงแหนท้องถิ่นของตนด้วย

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง
2. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรักและตระหนักถึงความสำคัญของความสำคัญของภาษาอังกฤษ
3. เป็นหลักสูตรที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรักและความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน
4. เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

จุดหมาย

หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

1. มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเต็มตามศักยภาพ
2. มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ และเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ
3. นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวไปใช้ศึกษาต่อ หรือเพื่อการอาชีพ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค.1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ค.1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ค.1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดรวบยอด และความเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค.2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ค.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐาน 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

สาระการเรียนรู้

1. การทักทาย ขอบคุณ กล่าวขอโทษ และกล่าวตอบรับ
2. การแนะนำตนเอง ผู้อื่น และกล่าวตอบการแนะนำ
3. สถาปัตยกรรมศาสตร์และอำเภอหัวหิน
4. การบอกทิศทางในอำเภอหัวหิน
5. การแนะนำการเดินทางในอำเภอหัวหิน
6. การแนะนำโรงแรมและที่พักในอำเภอหัวหิน
7. รายละเอียดเกี่ยวกับโรงแรม และที่พักในอำเภอหัวหิน
8. การแนะนำสินค้าในท้องถิ่น
9. การแนะนำอาหาร ผลไม้ และเครื่องดื่ม
10. ประเพณีวันสงกรานต์ในอำเภอหัวหิน
11. ประเพณีวันลอยกระทงในอำเภอหัวหิน

12. สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน ได้แก่ หาดหัวหิน สวนสนประดิพัทธ์ และ ตลาดไต้รุ่ง

13. บทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์

14. ความตั้งใจ ความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

15. ความตระหนักและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาอังกฤษ

16. ความตระหนักและเห็นคุณค่าของการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. ใช้ภาษาอังกฤษในการทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ กล่าวตอบรับ แนะนำตนเองและผู้อื่น กล่าวตอบการแนะนำ อธิบายสภาพภูมิศาสตร์ ทิศทาง การเดินทาง โรงแรมและที่พัก สถานที่ท่องเที่ยว สินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้ เครื่องดื่ม ประเพณีวันสงกรานต์ และ วันลอยกระทง ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้

2. มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

3. เข้าใจบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์

4. ปฏิบัติตน และเห็นคุณค่าของการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี

คำอธิบายรายวิชา

ใช้ภาษาอังกฤษ นำเสียง และท่าทาง สื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์พื้นฐานตามมารยาท สังคม และใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารข้อมูลด้านสภาพภูมิศาสตร์ ทิศทาง การเดินทาง โรงแรมและที่พัก สถานที่ท่องเที่ยว สินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้ เครื่องดื่ม และประเพณีสำคัญของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เข้าใจบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ ปฏิบัติตนเป็นมัคคุเทศก์ที่มีจรรยาบรรณ เพื่อการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลต่าง ๆ ของท้องถิ่น พร้อมทั้งตระหนักและเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษและการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี

หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน

หน่วยการเรียนรู้	เนื้อหา	ชั่วโมง
การสร้างความสัมพันธ์พื้นฐาน	การทักทาย ขอบคุณ กล่าวขอโทษ และกล่าวตอบรับ การแนะนำตนเอง ผู้อื่น และกล่าวตอบการแนะนำ	2
การแนะนำข้อมูลการท่องเที่ยว	1. สภาพภูมิศาสตร์ของหัวหิน	2
	2. ทิศทาง และการเดินทาง	2
	3. การแนะนำโรงแรม และที่พัก	2
	4. การซื้อสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้และ เครื่องคืม	2
	5. ประเพณีในอำเภอหัวหิน - ประเพณีวันสงกรานต์ - ประเพณีวันลอยกระทง	4
	6. สถานที่ท่องเที่ยว - หาดหัวหิน - สวนสนประดิพัทธ์ - ตลาดโต้รุ่ง	4
การปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์	บทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของ มัคคุเทศก์	2
	รวม	20

แนวทางการจัดการเรียนรู้

เพื่อให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว เป็นไปตาม
จุดหมายข้างต้นจึงกำหนดแนวทางการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

1. จัดการเรียนการสอนยึดหยุ่นตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
2. จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดย

2.1 สอนจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยาก สอนการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์
(Vocabulary) และ ไวยากรณ์ (Grammar) ตามลำดับ

2.2 สอนให้สัมพันธ์กับความคิด ก่อนจะสอนเรื่องใหม่จะทบทวนความรู้เดิมเพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมมาสู่ความรู้ใหม่

2.3 สอนให้สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยเชื่อมโยงความรู้เรื่องคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์สู่สาระการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ จะทำให้การเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ มีความหมายยิ่งขึ้น เช่น ให้นักเรียนวาดภาพประกอบบทเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเชื่อมโยงกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะศึกษากับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเข้าด้วยกัน เป็นต้น

2.4 ใช้วิธีการสอนไม่ซ้ำซากน่าเบื่อ โดยใช้เพลง เกม การทายปัญหา การฉายวีดิทัศน์ สไลด์ ภาพประกอบ

2.5 ให้ผู้เรียนมีโอกาสดฝึกทักษะ 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยใช้กิจกรรมประกอบบทเรียนแทรกอยู่ด้วย

2.6 จัดกิจกรรมกลุ่มให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษา เกิดเป็นความร่วมมือ ช่วยเหลือกัน

2.7 ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ที่สนุกสนานระหว่างผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอน

2.8 ใช้สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับชีวิตจริง

3. จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงมากที่สุด

สื่อการเรียนการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว มีดังต่อไปนี้

1. เอกสาร คำรา เกี่ยวกับอำเภอหัวหิน และเอกสารคำราเกี่ยวกับมัตคทุเทศก์
2. แผ่นพับ
3. ภาพถ่าย รูปภาพ
4. เครื่องบันทึกเสียง
5. แถบบันทึกเสียง ให้เสียงโดยอาจารย์เจ้าของภาษา โรงเรียนสมถวิล หัวหิน
6. วีดิทัศน์
7. ใบงาน , บทอ่าน และใบความรู้
8. บัตรคำ
9. แถบประโยค
10. เกม
11. แผนที่
12. หุ่นมือ
13. ของจริง (ผ้าไหมพัสดร์)

การวัดและการประเมินผล

การประเมินผลจากการร่วมกิจกรรม และการทดสอบ

1. ด้านการความรู้ความเข้าใจ

- การตอบคำถามในใบงาน
- การตอบคำถามจากการร่วมกิจกรรมระหว่างเรียน
- การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2. ด้านทักษะ

- การทำกิจกรรมระหว่างเรียน โดยแสดงบทบาทสมมติปฏิบัติหน้าที่มีคุณเทศก์
- การทดสอบโดยใช้แบบวัดทักษะ

3. ด้านความคิดเห็น

- การแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบวัดเจตคติ
- การสังเกตจากความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรม

การประเมินหลักสูตรโดยใช้เทคนิค Puissance Measure

จุดประสงค์การเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

1. กล่าวทักทาย ขอบคุณ กล่าวขอโทษ และกล่าวตอบรับได้
2. กล่าวแนะนำตนเอง ผู้อื่น และกล่าวตอบการแนะนำได้
3. ฟังและพูด ทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ แนะนำตนเอง ผู้อื่น และตอบรับได้
4. เข้าใจบทสนทนาที่เกี่ยวกับการกล่าวทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ และกล่าวตอบรับ กล่าวแนะนำตนเอง ผู้อื่น และตอบรับการแนะนำ
5. แสดงความตั้งใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

6. อธิบายสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหินได้
7. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน ได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
8. เข้าใจข้อความเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน
9. แสดงความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

10. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับทิศทางในอำเภอหัวหินได้
11. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับการแนะนำการเดินทางได้
12. เข้าใจบทสนทนาเกี่ยวกับทิศทางและการแนะนำการเดินทาง
13. อ่านแผนที่ของอำเภอหัวหิน แล้วอธิบายการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ของอำเภอหัวหินได้
14. แสดงออกถึงความต้องการในการใช้ภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

15. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับโรงแรมและที่พักในอำเภอหัวหินได้
16. ฟังและพูด คำ และประโยค เกี่ยวกับการแนะนำรายละเอียดเกี่ยวกับ โรงแรมและที่พักในอำเภอหัวหินได้
17. เข้าใจบทสนทนาเกี่ยวกับการแนะนำโรงแรม และที่พักในอำเภอหัวหิน
18. มีความสนใจในการใช้ภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

19. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับการแนะนำสินค้าในท้องถิ่นได้
20. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับการแนะนำอาหาร ผลไม้ และเครื่องดื่มได้
21. เข้าใจพจนานานาเกี่ยวกับการแนะนำสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้ และเครื่องดื่ม
22. แสดงออกถึงความสนใจในการใช้ภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

23. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์
24. ฟังและพูดบรรยาย พร้อมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์
25. อธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์
26. ตระหนักและเห็นคุณค่าในการ ใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำประเพณีวันสงกรานต์

ของไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

27. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง
28. ฟังและพูดบรรยาย พร้อมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง
29. อธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง
30. ตระหนักและเห็นคุณค่าในการ ใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำประเพณีวันลอยกระทง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

31. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน ได้แก่ หาดหัวหิน สวนสนประดิพัทธ์ และตลาดโต้รุ่ง
32. ฟังและพูดบรรยาย พร้อมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน ได้แก่ หาดหัวหิน สวนสนประดิพัทธ์ และตลาดโต้รุ่ง
33. เข้าใจข้อความที่ใช้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน
34. ตระหนักและเห็นคุณค่าในการ ใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

35. อธิบายบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
36. ระบุบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ได้
37. ปฏิบัติตนเป็นมัคคุเทศก์ที่ดีได้
38. ตระหนักและเห็นคุณค่าของการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี

ตารางประเมินหลักสูตร ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้
หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

พฤติกรรมการเรียนรู้	รูปแบบของความรู้					
	แบบ ถูกใจ (น.น.=1)	แบบ เชื่อมโยง (น.น.=2)	แบบ ผสมผสาน (น.น.=3)	แบบ แนวคิด (น.น.=4)	แบบ หลักการ (น.น.=5)	แบบ แก้ปัญหา (น.น.=6)
บอกชื่อ / ชื่อ (น.น.=1)						
เลือกหรือ บอกลักษณะ (น.น.=1)						
บอกกฎเกณฑ์ (น.น.=1)						
จัดลำดับ (น.น.=2)						
สาริต (น.น.=2)						
สร้าง (น.น.=3)						
อธิบาย/บรรยาย (น.น.=3)						
จำแนกหรือแยกแยะ (น.น.=3)						
ประยุกต์ใช้กฎเกณฑ์ (น.น.=3)						

กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

1. ครูกล่าวคำทักทาย และแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักกับหุ่นมือ โดยแสดงเป็นบทบาทสมมติระหว่างครูกับหุ่นมือ
2. ครูเสนอคำศัพท์ และโครงสร้าง ในการกล่าวคำทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ และการแนะนำตนเอง และผู้อื่น โดยใช้บัตรคำ และแถบประ โยค แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม
3. นำเสนอบทสนทนา (Tape Script) โดยให้ผู้เรียนฟังและออกเสียงตามเทป
4. ฝึกออกเสียงบทสนทนาพร้อมกันทั้งห้อง
5. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มละ 4 โดยให้ผู้เรียนฝึกพูดบทสนทนา (Tape Script) แล้วสุ่มบางกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติ
6. ให้ผู้เรียนฟังคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาจากแถบบันทึกเสียง แล้วตอบคำถาม และช่วยกันเฉลยคำตอบ
7. ให้ผู้เรียนแต่ละคู่จับฉลากเพื่อเลือกสถานการณ์ การทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ กล่าวตอบรับ การแนะนำตนเองและผู้อื่น และการกล่าวตอบรับการแนะนำ พร้อมทั้งออกมาพูดตามสถานการณ์นั้น ๆ
8. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปการใช้ภาษาในการทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ กล่าวตอบรับ การแนะนำตนเองและผู้อื่น และการกล่าวตอบรับการแนะนำ ให้เหมาะสมตามสถานการณ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

9. พูดคุยเกี่ยวกับหัวหิน และถามคำถามเกี่ยวกับอำเภอหัวหิน เช่น
How many districts are there in Hua – Hin ?
10. ครูเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์หัวหินโดยใช้บัตรคำ แล้วผู้เรียนออกเสียงตามและพยายามอธิบายความหมายโดยใช้ภาษาอังกฤษแบบง่าย ๆ
11. นำเสนอโครงสร้างที่ใช้ในการแนะนำอำเภอหัวหิน และให้ผู้เรียนออกเสียงตามโดยใช้แผนที่และแถบประโยค
12. ให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงเป็นกลุ่ม และรายคู่
13. ให้ผู้เรียนฟังข้อความแล้วเติมคำศัพท์ให้สมบูรณ์เกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน แล้วตอบคำถาม
14. ให้ผู้เรียนฝึกฟัง โดยการเล่นเกมนทางภาษา (Listening Game)
15. ให้ผู้เรียนสรุปข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน เป็นแผนความคิด
ความคิด
16. ให้ผู้เรียนพูดอธิบายสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน โดยสมมติตนเองเป็นมัคคุเทศก์ พร้อมทั้งแนะนำตนเอง และให้ข้อมูลทางภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน โดยใช้แผนผังความคิดที่ตนสรุป
17. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการแนะนำสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

18. ให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 โดยการฟังและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง เพื่อทบทวนความรู้เกี่ยวกับเรื่องทิศทาง
19. เผลยใบงาน และเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับการบอกทิศทาง และรูปประโยค โดยใช้บัตรคำ แถบประโยค
20. นักเรียนดูแผนที่ของอำเภอหัวหิน แล้วตอบคำถาม เช่น
Where is Hua – Hin hospital?
How can we get there?
21. ฝึกถาม - ตอบเกี่ยวกับเรื่องทิศทาง และการเดินทางพร้อมกันทั้งห้อง
22. ฝึกพูดเป็นคู่ โดยใช้กิจกรรม Information Gap และสุ่มนักเรียนบางคนออกมา
นำเสนอ

23. คู่มือที่จากกิจกรรม Information Gap ฟังเทป แล้วสามารถระบุว่า คนในเทป ต้องการไปไหน และเฉลยพร้อมกัน (ใบงานที่ 2)
24. ทำใบงานที่ 3 ฟังบทสนทนาจากเทป และเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์
25. ให้ผู้เรียนฟังคำถามจากแถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับบทสนทนา และเฉลยคำตอบพร้อมกัน
26. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยว โดยการจับฉลาก เพื่อเลือกสถานที่ และจุดเริ่มต้น
27. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับทิศทางและการแนะนำการเดินทางในอำเภอหัวหิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

28. พูดคุยกับผู้เรียนว่าในอำเภอหัวหินมีโรงแรมจำนวนมากมาย และให้ผู้เรียนลองช่วยบอกโรงแรมที่ผู้เรียนรู้จัก โดยแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียน และรวบรวมรายชื่อโรงแรมที่รู้จักให้ได้มากที่สุด
29. ให้กลุ่มที่รวบรวมรายชื่อโรงแรมมากที่สุดนำเสนอรายชื่อโรงแรมที่รวบรวมได้
30. ให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับโรงแรม และบททวนเรื่องการอ่านตัวเลข
31. ครูนำเสนอโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการแนะนำโรงแรม และที่พักโดยใช้บัตรคำ และแถบประโยค แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม
32. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมคู่ ฟังบทสนทนาและเติมคำที่หายไป แล้วเฉลยพร้อมกัน
33. ฝึกพูดตามบทสนทนาพร้อม ๆ กัน และฝึกบรรยายคู่
34. ให้นักเรียนฝึกพูดการแนะนำโรงแรม โดยคำแนะนำ และรายละเอียดของโรงแรม
35. ให้ผู้เรียนฟังคำถามจากแถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับบทสนทนา และเฉลยคำตอบพร้อมกัน
36. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ โดยแสดงเป็นมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอำเภอหัวหิน มัคคุเทศก์แนะนำโรงแรม และรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงแรมและที่พัก
37. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการแนะนำโรงแรมและที่พักในอำเภอหัวหิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

38. พูดคุยกับผู้เรียน ถ้าได้ยินคำว่า หัวหิน แล้วผู้เรียนจะคิดถึงสินค้าท้องถิ่นอะไร
39. ให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 4 แล้วเฉลยพร้อมกัน และฝึกออกเสียงคำศัพท์ใหม่

40. ครูคิดผ้าไหมพัสดร์ และรูปภาพของอาหาร ผลไม้ เครื่องดื่มบนกระดาน แล้วนำเสนอโครงสร้างในการพูดแนะนำสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้และเครื่องดื่ม โดยใช้แถบประโยค แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม
41. ครูชี้รูปภาพอาหาร ผลไม้ เครื่องดื่ม หรือผ้าไหมพัสดร์ แล้วให้ผู้เรียนพูดแนะนำ
42. ฟังบทสนทนา(ใบงานที่ 5) แล้วเติมข้อความที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ และอ่านออกเสียงพร้อมกัน
43. ให้ผู้เรียนฟังคำถามจากแถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับบทสนทนา และเฉลยคำตอบพร้อมกัน
44. ให้ผู้เรียนแนะนำสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้ และเครื่องดื่ม เลือกพูดแนะนำ 1 อย่าง โดยกำหนดให้พูดอย่างน้อย 3 ประโยค
45. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการแนะนำสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้และเครื่องดื่มในอำเภอหัวหิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

46. ให้ผู้เรียนดูปฏิทินสงกรานต์แล้วบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน
47. ครูนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวันสงกรานต์โดยใช้บัตรคำ แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม
48. ครูนำเสนอประโยคที่ใช้ในการพูดให้ ข้อมูลประเพณีวันสงกรานต์ โดยใช้รูปภาพ และแถบประโยค แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม
49. ฝึกพูดการให้ข้อมูลประเพณีวันสงกรานต์โดยใช้รูปภาพ และสุ่มบางคนออกมานำเสนอการให้ข้อมูลประเพณีวันสงกรานต์
50. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ทำใบงานที่ 6 โดยการเลือกคำศัพท์มาเติมลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ แล้วฟังข้อความเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์ เพื่อตรวจคำตอบ แล้วตอบคำถามโดยการฟังข้อความจากแถบบันทึกเสียง โดยการเล่นตามหาคู่ มีวิธีการเล่นดังนี้
- 50.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้กลุ่มที่หนึ่งคือสุนัข กลุ่มที่สองเป็นกระต่าย และกลุ่มที่สามเป็นแมว
- 50.2 ครูนำรูปภาพสุนัข กระต่าย และแมว โดยเส้นชัยของกลุ่มสุนัขคือกระดูก กลุ่มกระต่ายคือแครอท และกลุ่มแมวคือปลา แล้วแต่ละกลุ่มจะต้องตอบคำถาม กลุ่มใดตอบถูกจะได้เดิน 1 ก้าว และกลุ่มใดเดินไปถึงเส้นชัยหรืออาหารของตนเองก่อนจะเป็นผู้ชนะ

51. แสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์ โดยใช้รูปภาพประกอบการพูด

52. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการสนทนาเพื่อแนะนำประเพณีวันสงกรานต์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

53. ร้องเพลง Loy Krathong

54. ให้ผู้เรียนดูรูปภาพประเพณีวันลอยกระทง และพูดคุยซักถาม

55. ให้ผู้เรียนดูภาพประเพณีวันลอยกระทงอีกครั้ง และถามว่ามีคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทงที่ผู้เรียนรู้ อะไรบ้าง

56. ครูนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง ให้ผู้เรียนออกเสียงตาม โดยใช้ของจริง รูปภาพ และบัตรคำ

57. ฝึกพูดการให้ข้อมูลประเพณีวันลอยกระทง โดยใช้รูปภาพ และสุ่มบางคนออกมานำเสนอ

58. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ทำใบงานที่ 7 โดยการเลือกคำศัพท์มาเติมลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ แล้วฟังข้อความเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง เพื่อตรวจคำตอบ แล้วฟังคำถามจากแถบบันทึกเสียง และตอบคำถามเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง

59. ให้ผู้เรียนเล่นเกมทางภาษา โดยมีป้ายคำถาม และหลังป้ายคำถามนั้น ๆ เป็นรูปภาพประเพณีวันลอยกระทง และวันสงกรานต์ โดยนักเรียนจะต้องพูดให้ข้อมูลประเพณีต่าง ๆ อย่างน้อยภาพละ 2 ประโยค

60. ให้ผู้เรียนนำรูปภาพประเพณีวันสงกรานต์และประเพณีวันลอยกระทงมาแล้วพูดบรรยายภาพประเพณี

61. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการสนทนาเพื่อแนะนำประเพณีวันลอยกระทง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

62. ให้ผู้เรียนดูรูปภาพสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน แล้วให้ผู้เรียนเดาว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวใด และให้ผู้เรียนแต่ละคู่ระดมสมองรวบรวมแหล่งท่องเที่ยวในหัวหินให้ได้มากที่สุด แล้วคู่ใดรวบรวมได้มากที่สุดนำเสนอข้อมูลของตน

63. เสนอคำศัพท์เกี่ยวกับการแนะนำแหล่งท่องเที่ยว โดยใช้บัตรคำ

64. ครูคิดแถบประโยคที่ใช้ในการบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวบนกระดาน แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม

65. ฝึกพูดบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวโดยใช้รูปภาพ โดยพูดพร้อมกันทั้งห้อง
66. ฝึกพูดบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวเป็นรายบุคคลโดยใช้รูปภาพ และสุ่มผู้เรียน
บางคนออกมาพูดหน้าชั้นเรียน
67. ฟังข้อความจากเทป และเติมข้อความให้สมบูรณ์ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับ
ข้อความนั้น ๆ
68. ให้แสดงบทบาทสมมติในการพูดบรรยาย แนะนำ และให้ข้อมูล สถานที่
ท่องเที่ยว โดยการจับฉลากเลือกสถานที่ท่องเที่ยว
69. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการพูดบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอ
หัวหิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

70. ให้ผู้เรียนดูวิดีโอ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์
71. ให้ผู้เรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม แสดงความคิดเห็นว่าถ้านักเรียนเป็น
มัคคุเทศก์ นักเรียนคิดว่ามัคคุเทศก์มีบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณอย่างไร
72. แต่ละกลุ่มนำเสนอ บทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
73. อ่านใบความรู้ และตอบคำถาม แล้วนำเสนอคำตอบ
74. ผู้เรียนสรุปบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์เป็นแผนผังความรู้
พร้อมทั้งนำเสนอผลงานของตน
75. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์

ตารางประเมินหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้
หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

พฤติกรรมการเรียนรู้	รูปแบบของความรู้					
	แบบ ลูกโซ่ (น.น.=1)	แบบ เชื่อมโยง (น.น.=2)	แบบ ผสมผสาน (น.น.=3)	แบบ แนวคิด (น.น.=4)	แบบ หลักการ (น.น.=5)	แบบ แก้ปัญหา (น.น.=6)
บอกชื่อ / ชื่อ (น.น.=1)						
เลือกหรือ บอกลักษณะ (น.น.=1)						
บอกกฎเกณฑ์ (น.น.=1)						
จัดลำดับ (น.น.=2)						
สาริต (น.น.=2)						
สร้าง (น.น.=3)						
อธิบาย/บรรยาย (น.น.=3)						
จำแนกหรือแยกแยะ (น.น.=3)						
ประยุกต์ให้กฎเกณฑ์ (น.น.=3)						

การวัดผลและประเมินผล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

1. สังเกตจากการทำกิจกรรมกลุ่มที่ให้ผู้เรียนพูด
2. สังเกตจากการออกมาแสดงสถานการณ์จำลองตามสถานการณ์ที่กำหนด
3. ตรวจสอบคำตอบจากคำถามจากบทสนทนาที่ฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

4. สังเกตจากการออกเสียงคำศัพท์ และประโยค
5. สังเกตจากการทำงานกลุ่มขณะเล่นเกม
6. สังเกตจากการเล่นเกมการฟังข้อความแล้วรวบรวมรายละเอียด
7. ตรวจสอบคำตอบจากการตอบคำถาม
8. ตรวจสอบจากแผนผังความรู้ความคิดที่สรุปข้อมูลเรื่องสภาพภูมิศาสตร์อำเภอหัวหิน
9. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์แล้วให้ข้อมูลสภาพภูมิศาสตร์ของ

อำเภอหัวหิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

10. สังเกตจากการทำงานกลุ่ม
11. ตรวจสอบจากใบงานที่ 1 ฟังข้อความจากเทปและเลือกรูปภาพได้ถูกต้อง และใบงานที่ 2 ฟังข้อความแล้วตอบคำถาม
12. สังเกตจากการทำกิจกรรม Information Gap โดยใช้ถามตอบเรื่องทิศทางและเติมข้อมูลที่ขาดหายไป
13. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยว
14. ตรวจสอบคำตอบจากการตอบคำถามจากการฟัง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

15. สังเกตจากนำเสนอรายชื่อโรงแรม
16. สังเกตการทำกิจกรรมคู่ ฟังบทสนทนาและเติมข้อมูลที่หายไป
17. ตรวจสอบการตอบคำถามจากบทสนทนา
18. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์แนะนำนักท่องเที่ยวเรื่องโรงแรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

19. สังเกตจากการออกเสียงคำศัพท์ ประโยค
20. ตรวจสอบคำตอบจากใบงานที่ 4 จับคู่คำศัพท์กับความหมาย และใบงานที่ 5

ฟังบทสนทนาและเติมข้อความให้สมบูรณ์

21. ตรวจสอบคำตอบจากบทสนทนา
22. สังเกตจากการแนะนำสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้และ เครื่องดื่ม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

23. สังเกตการออกเสียงคำศัพท์และประโยค
24. ตรวจสอบการตอบคำถาม
25. สังเกตขณะนักเรียนเล่นเกม
26. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเพณี

วันสงกรานต์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

27. สังเกตจากการนำเสนอการให้ข้อมูลประเพณีวันลอยกระทง
28. สังเกตจากการตอบคำถาม
29. สังเกตจากการเล่นเกมทางภาษา
30. ตรวจสอบงานให้บรรยายประเพณีวันลอยกระทงและประเพณีวันสงกรานต์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

31. สังเกตจากการออกเสียงคำ และประโยค
33. สังเกตจากการพูดบรรยายสถานที่ท่องเที่ยว
34. ตรวจสอบคำตอบจากการฟัง และเติมข้อความให้สมบูรณ์
35. ตรวจสอบการตอบคำถาม
36. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติในการพูดบรรยาย แนะนำ และให้ข้อมูล

สถานที่ท่องเที่ยว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

36. สังเกตจากการทำงานกลุ่มในการคิดบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
37. สังเกตจากการนำเสนอบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
38. ตรวจสอบแผนผังความรู้

ตารางประเมินหลักสูตร ด้านการวัดและการประเมินผล
หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

พฤติกรรมการเรียนรู้	รูปแบบของความรู้					
	แบบ ลูกโซ่ (น.น.=1)	แบบ เชื่อมโยง (น.น.=2)	แบบ ผสมผสาน (น.น.=3)	แบบ แนวคิด (น.น.=4)	แบบ หลักการ (น.น.=5)	แบบ แก้ปัญหา (น.น.=6)
บอกชื่อ / ชื่อ (น.น.=1)						
เลือกหรือ บอกลักษณะ (น.น.=1)						
บอกกฎเกณฑ์ (น.น.=1)						
จัดลำดับ (น.น.=2)						
สารัตถ์ (น.น.=2)						
สร้าง (น.น.=3)						
อธิบาย/บรรยาย (น.น.=3)						
จำแนกหรือแยกแยะ (น.น.=3)						
ประยุกต์ใช้กฎเกณฑ์ (น.น.=3)						

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐาน

เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง การทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ กล่าวตอบรับ การแนะนำตนเองและผู้อื่น และ
การกล่าวตอบรับการแนะนำ

สาระสำคัญ

การทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ กล่าวตอบรับ การแนะนำตนเองและผู้อื่น และ
การกล่าวตอบรับการแนะนำ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษ
เพื่อการท่องเที่ยว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กล่าวทักทาย ขอบคุณ กล่าวขอโทษ และกล่าวตอบรับได้
2. กล่าวแนะนำตนเอง ผู้อื่น และกล่าวตอบการแนะนำได้
3. ฟังและพูด ทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ แนะนำตนเอง ผู้อื่น และตอบรับได้
4. เข้าใจบทสนทนาที่เกี่ยวกับการกล่าวทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ
และกล่าวตอบรับ กล่าวแนะนำตนเอง ผู้อื่น และตอบรับการแนะนำ
5. แสดงความตั้งใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

เนื้อหาทางภาษา

การกล่าวทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ และกล่าวตอบรับ กล่าวแนะนำตนเอง
ผู้อื่น และตอบรับการแนะนำ

โครงสร้างทางภาษา

การกล่าวทักทาย

1. Good morning/ Good afternoon.
2. Hello. And how are you?
3. Hi. How are you ?
4. How are you getting on ?

การตอบรับ

1. Good morning /
Good afternoon.
2. Very well./ Quite well.
3. Fine, Thanks and you?
4. Not too/ so bad.

5. How is everything?
6. How are things?
7. How do you do ?

การกล่าวขอบคุณ

1. Thank you.
2. Many thanks.
3. Thank you for calling.
4. How can I ever thank you?
5. I can't thank you enough.

การกล่าวขอโทษ

1. Excuse me. / Excuse me, please.
2. I beg your pardon.
3. I'm sorry. / I'm awfully / terribly sorry.
4. I must apologize to you.
5. It was my fault.

การแนะนำตนเอง

Good morning / afternoon. My name is I'm a tourist guide

5. Pretty good.
6. OK. , thanks.
7. How do you do?

การกล่าวตอบรับ

1. You're welcome.
2. It's O.K./ That's O.K.
3. Thank you.
4. Not at all.
5. Don't mention it.

การกล่าวตอบรับ

1. That's all right.
2. It doesn't matter.
3. It's nothing at all.
4. Don't mention it.
5. Don't worry. Please don't worry about it.

การแนะนำผู้อื่น และการตอบรับ

A : May I introduce Peter , your guide.

This is Peter, your guide.

I'd like you to meet Peter , your guide.

B : How do you do? Pleased to meet you.

Nice to meet you.

Glad to meet you.

C : How do you do ? Pleased to meet you, too.

Nice to meet you, too.

Glad to meet you, too.

คำศัพท์

e'verything, men'tion, enough', par'don, a'wfully, ter'ribly, apo'logize, fault, not'ing, tour'ist guide, introduc'tion, profes'sor and boss

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. แถบบันทึกเสียง ที่ให้เสียงโดยอาจารย์เจ้าของภาษา โรงเรียนสมถวิล หัวหิน
3. หุ่นมือ
4. เทป

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นสร้างความสนใจ

1. ครูกล่าวคำทักทาย และแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักกับหุ่นมือ โดยแสดงเป็นบทบาทสมมติระหว่างครูกับหุ่นมือ

ขั้นนำเสนอ

2. ครูเสนอคำศัพท์ และโครงสร้าง ในการกล่าวคำทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ และการแนะนำตนเอง และผู้อื่น โดยใช้บัตรคำ และแถบประโยค แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม

3. นำเสนอบทสนทนา (Tape Script) โดยให้ผู้เรียนฟังและออกเสียงตามเทป

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นสร้างความสนใจ

1. ครูกล่าวคำทักทาย และแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักกับหุ่นมือ โดยแสดงเป็นบทบาทสมมติระหว่างครูกับหุ่นมือ

ขั้นนำเสนอ

2. ครูเสนอคำศัพท์ และโครงสร้าง ในการกล่าวคำทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ และการแนะนำตนเอง และผู้อื่น โดยใช้บัตรคำ และแถบประโยค แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม

3. นำเสนอบทสนทนา (Tape Script) โดยให้ผู้เรียนฟังและออกเสียงตามเทป

ขั้นฝึก

4. ฝึกออกเสียงบทสนทนาพร้อมกันทั้งห้อง

5. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มละ 4 โดยให้ผู้เรียนฝึกพูดบทสนทนา (Tape Script) แล้วสุ่มบางกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติ

6. ให้ผู้เรียนฟังคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาจากแถบบันทึกเสียง แล้วตอบคำถาม และช่วยกันเฉลยคำตอบ

ขั้นนำไปใช้

7. ให้ผู้เรียนแต่ละคู่จับฉลากเพื่อเลือกสถานการณ์ การทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ กล่าวตอบรับ การแนะนำตนเองและผู้อื่น และการกล่าวตอบรับการแนะนำ พร้อมทั้งออกมาพูดตามสถานการณ์นั้น ๆ

ขั้นสรุป

8. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปการใช้ภาษาในการทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ กล่าวตอบรับ การแนะนำตนเองและผู้อื่น และการกล่าวตอบรับการแนะนำ ให้เหมาะสมตามสถานการณ์

การวัดและการประเมินผล

- สังเกตจากการทำกิจกรรมกลุ่มที่ให้ผู้เรียนพูด
- สังเกตจากการออกมาแสดงสถานการณ์จำลองตามสถานการณ์ที่กำหนด
- ตรวจคำตอบจากตอบคำถามจากบทสนทนาที่ฝึก

เอกสารประกอบการเรียน

ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

เรื่อง การกล่าวทักทาย กล่าวขอบคุณ กล่าวขอโทษ และกล่าวตอบรับ
กล่าวแนะนำตนเอง ผู้อื่น และตอบรับการแนะนำ

Greeting คำที่ใช้มีดังต่อไปนี้

1. Good morning/ Good afternoon.
2. Hello. And how are you?
3. Hi. How are you ?
4. How are you getting on ?
5. How is everything?
6. How are things?
7. How do you do ?

Response การตอบรับใช้ประโยคต่อไปนี้

1. Good morning /
Good afternoon.
2. Very well./ Quite well.
3. Fine. Thanks and you?
4. Not too/ so bad.
5. Pretty good.
6. OK. , thanks.
7. How do you do?

Thanking (การขอบคุณ) ใช้ข้อความดังนี้

1. Thank you.
2. Many thanks.
3. Thank you for calling.
4. How can I ever thank you?
5. I can't thank you enough.

Responding to thanks

1. You're welcome.
2. It's O.K./ That's O.K.
3. Thank you.
4. Not at all.
5. Don't mention it.

Apologizing (การขอโทษ) ใช้ข้อความดังนี้ Response (การตอบรับคำขอโทษ)

1. Excuse me. / Excuse me, please.
2. I beg your pardon.
3. I'm sorry./ I'm awfully / terribly sorry.
4. I must apologize to you.
5. It was my fault.

1. That's all right.
2. It doesn't matter.
3. It's nothing at all.
4. Don't mention it.
5. Don't worry. Please don't
worry about it.

การแนะนำตนเอง (Introduction yourselves)

Good morning / afternoon. My name is I'm a tourist guide.

การแนะนำผู้อื่น (Introduction) ใช้ข้อความดังนี้

A : May I introduction Peter , your guide.

This is Peter, your guide.

I'd like you to meet Peter , your guide

B : How do you do? Pleased to meet you.

Nice to meet you.

Glad to meet you.

C : How do you do ? Pleased to meet you, too.

Nice to meet you, too.

Glad to meet you, too.

Greeting Conversation

Aree : Good morning.

Peter : Good morning. How are you?

Aree : Very well, and you?

Peter : Fine , Thanks.

การกล่าวขอบคุณ

Nicole : Thank you for you help.

Mos : You're welcome.

การกล่าวขอโทษ

วันหนึ่งจอยนัดกับเจมส์เพื่อจะไปเที่ยว เวลา 9.00 น. แต่จอยมาสาย

Joy : I'm sorry. I'm late.

James : Don't mention it.

การแนะนำตนเอง

วันเปิดเทอมวันแรกมีครูสอนภาษาอังกฤษเข้ามาใหม่ และแนะนำตนเองต่อนักเรียน

New Teacher : Good morning. I would like to introduce myself. My name is Janjara.
I'm your teacher. Glad to see you.

การแนะนำผู้อื่นให้รู้จักกัน

Mary : Professor Andrews, this is Mr. Nicholson, my boss.

Andrew : How do you do?

James : How do you do? Glad to meet you.

Andrew : Nice to meet you, too.

Tape Script

Situation : Peter , Julia and Joy are friends. Julia and Pranee are friends. Peter meets Pranee for the first time. She is their guide. But Joy is late.

Julia : Good evening. Peter

Peter : Good evening. How are you ?

Julia : Fine, thanks and you?

Peter : Very well.

Julia : Peter, this is my friend Pranee. She is our guide.

Peter : How do you do?

Pranee : How do you do?

Peter : Nice to meet you.

Pranee : Glad to meet you, too. OK. Let's go to the Night Market.

Julia : Oh, Joy isn't here. Just a minute , please.

Five minutes later, Joy arrives.

Joy : Hello. I'm Joy. Sorry, I'm late.

Pranee : That's all right.

Joy : Thank you very much for waiting.

Pranee : You're welcome. OK. Let's go.

Questions

1. How many people are there in the conversation? Who are they?
2. Where do they want to go?
3. Who met Pranee for the first time?
4. Who is late?
5. Who is the guide?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การแนะนำการท่องเที่ยว
เรื่อง สภาพภูมิศาสตร์ของหัวหิน

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การแนะนำสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นสิ่งที่ผู้นำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ จะต้องทราบ และอธิบายให้นักท่องเที่ยวทราบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหินได้
2. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหินได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
3. เข้าใจข้อความเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน
4. แสดงความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

เนื้อหา

สภาพภูมิศาสตร์อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โครงสร้างทางภาษา

Subject + Be past participle

It is located in Prachuab Khirikhan Province.

Subject + Be complement

Hua – Hin is about 229 kilometers from Bangkok.

There + Be Subject

There are a lot of tourist places.

Subject + vi prep +noun

It is near Cha – am district to the north.

คำศัพท์

locate', boun'dary, dis'trict, pro'vince, area, square' ki'lometer, divide', the north, the south, the east, the west, Thai Gulf, tou'ist place, wa'terfall and na'ture

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. เทป
3. แลบบันทึกเสียง ให้เสียงโดยอาจารย์เจ้าของภาษา โรงเรียนสมถวิล หัวหิน
4. แผนที่
5. เกม

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นสร้างความสนใจ

1. พูดคุยเกี่ยวกับหัวหิน และถามคำถามเกี่ยวกับอำเภอหัวหิน เช่น

How many districts are there in Hua – Hin ?

ขั้นนำเสนอ

2. ครูเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์หัวหิน โดยใช้บัตรคำ แล้วผู้เรียนออกเสียงตามและพยายามอธิบายความหมายโดยใช้ภาษาอังกฤษแบบง่าย ๆ
3. นำเสนอโครงสร้างที่ใช้ในการแนะนำอำเภอหัวหิน และให้ผู้เรียนออกเสียงตามโดยใช้แผนที่และแถบประโยค

ขั้นฝึก

4. ให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงเป็นกลุ่ม และรายคู่
5. ให้ผู้เรียนฟังข้อความแล้วเติมคำศัพท์ให้สมบูรณ์เกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน แล้วตอบคำถาม
6. ให้ผู้เรียนฝึกฟัง โดยการเล่นเกมนทางภาษา (Listening Game) ดังนี้
 - 6.1 แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละ 5 คน โดยให้ผู้เรียนช่วยกันฟังข้อความ (Tape Script) จากเทป โดยให้ช่วยกันรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุด แล้วตอบคำถามจากข้อความที่ฟังได้
 - 5.2 ให้ผู้เรียนฟังเทป 2 ครั้ง
 - 5.3 ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลที่ได้ช่วยกันรวบรวม และคำตอบจากคำถามจากข้อความที่ฟัง โดยการเขียนในกระดาษ แล้วนำไปติดบนกระดาน ครูและผู้เรียนช่วยกันตรวจข้อมูล และคำตอบของแต่ละกลุ่มพร้อมกัน
 - 6.4 กลุ่มใดรวบรวมข้อมูล และตอบคำถาม ได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ

ขั้นนำไปใช้

7. ให้ผู้เรียนสรุปข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน เป็นแผนความรู้
ความคิด

8. ให้ผู้เรียนพุดอธิบายสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน โดยสมมติตนเองเป็น
มัคคุเทศก์ พร้อมทั้งแนะนำตนเอง และให้ข้อมูลทางภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน โดยใช้
แผนผังความคิดที่ตนสรุป

ขั้นสรุป

9. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการแนะนำสภาพภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหิน

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการออกเสียงคำศัพท์ และประโยค
2. สังเกตจากการทำงานกลุ่มขณะเล่นเกม
3. สังเกตจากการเล่นเกมการฟังข้อความแล้วรวบรวมรายละเอียด
4. ตรวจสอบคำตอบจากการตอบคำถาม
5. ตรวจสอบจากแผนผังความรู้ความคิดที่สรุปข้อมูลเรื่องสภาพภูมิศาสตร์อำเภอหัวหิน
6. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์แล้วให้ข้อมูลสภาพภูมิศาสตร์ของ
อำเภอหัวหิน

Listen to the tape two times and fill the missing words into the blanks.

Hua – Hin (1) _____ is a part of Prachuab Khiirikhan (2) _____.

Hua – Hin has an area of about 911 square kilometers, (3) _____ kilometers far away from Bangkok. Hua – Hin is divided into (4) _____ Tambons : Nongkae , Hua – Hin , Khao Hin Lek Fai, Nong Phlab, Huaysadyai Tabtai and Bungnakorn. Its boundary is as follows :

To the (5) _____ : Cha-Am District Phetburi Province

To the (6) _____ : Pranburi District

To the (7) _____ : Thai Gulf

To the (8) _____ : Myanmar

There are a lot of tourist places in Hua – Hin for example.

1. Hua – Hin beach
2. Hua – Hin Night Market
3. Kho Sing Toh
4. Khao Tao
5. Khao Takaib
6. Suan Son Pradiphat Beach
7. Khao Hin Lek Fai
8. Pa La U Waterfall
9. The beautiful railway station

Tape Script

Hua – Hin District is a part of Prachuab Khiirikhan Province.

Hua – Hin has an area of about 911 square kilometers, 229 kilometers far away from Bangkok.

Hua – Hin is divided into 7 Tambons : Nongkae , Hua – Hin , Khao Hin Lek Fai, Nong Phlab, Huaysadyai Tabtai and Bungnakorn. Its boundary is as follows :

To the North : Cha-Am District Phetburi Province

To the South : Pranburi District

To the East : Thai Gulf

To the West : Myanmar

There are a lot of tourist places in Hua – Hin for example.

10.Hua – Hin beach

11.Hua – Hin night market

12.Kho Sing Toh Island

13.Had Khao Tao

14.Mout Khao Takaib

15. Had Suan Son Pradiphat Beach

16.Khao Hin Lek Fai

17.Pa La U Waterfall

18.The beautiful railway station

Questions

1. How far is Hua – Hin from Bangkok?
2. How many tambons are there in Hua – Hin?
3. What is the boundary to the north of Hua – Hin?
4. What is the boundary to the south of Hua – Hin?
5. What is the boundary to the east of Hua – Hin?
6. What is the boundary to the west of Hua – Hin?
7. How many tourist places are there in Hua – Hin? Where?

Tape Script

Hello, my name is Pailin Jaiboon. My nickname is Lin. I am your guide. Welcome to Hua – Hin District. Hua – Hin is called “The City of Nature”. Hua – Hin is a part of Prachuab Khirikhan Province. There are many places to visit. For example , Hua – Hin Beach, Pala U Waterfall, The Night Market, the beautiful railway station and Suan Son Pradiphat Beach.

Questions for Game

1. Who is the guide?
2. What is his/her nickname?
3. Where does the dialogue take place?
4. How many places are there in Hua – Hin District that you are mentioned in the passage?
5. Where are the places that the tourist guide recommends?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การแนะนำการท่องเที่ยว
เรื่อง ทิศทางและการเดินทาง

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ผู้เป็นมัคคุเทศก์ต้องสามารถบอกทิศทาง พร้อมทั้งแนะนำการเดินทางได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับทิศทางในอำเภอหัวหินได้
2. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับการแนะนำการเดินทางได้
3. เข้าใจบทสนทนาเกี่ยวกับทิศทางและการแนะนำการเดินทาง
4. อ่านแผนที่ของอำเภอหัวหิน แล้วอธิบายการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ของอำเภอหัวหินได้
5. แสดงออกถึงความต้องการในการใช้ภาษา

เนื้อหา

การบอกทิศทางในหัวหิน และการแนะนำการเดินทาง

โครงสร้างทางภาษา

Subject + vi prep + noun

It is near the police station.

Subject + anamalous finite infinitive

How can I get there?

คำศัพท์

Hua – Hin munici'pality of fice, turn right, turn left, go s'traight on , ci'nema ,
li'brary , res'taurant , op'posite, in front of, behind' and bet'ween

สื่อการเรียนรู้

1. แผนที่ของอำเภอหัวหิน
2. บัตรคำ
3. ใบงาน
4. แอบบันทึกเสียง ให้เสียงโดยอาจารย์เจ้าของภาษา โรงเรียนสมถวิล หัวหิน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นสร้างความสนใจ

1. ให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 โดยการฟังและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง เพื่อทบทวนความรู้เกี่ยวกับเรื่องทิศทาง

ขั้นนำเสนอ

2. เฉลยใบงาน และเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับการบอกทิศทาง และรูปประโยค โดยใช้บัตรคำ แอบประโยค

3. นักเรียนดูแผนที่ของอำเภอหัวหิน แล้วตอบคำถาม เช่น

Where is Hua – Hin hospital?

How can we get there?

ขั้นฝึก

4. ฝึกถาม - ตอบเกี่ยวกับเรื่องทิศทาง และการเดินทางพร้อมกันทั้งห้อง
5. ฝึกพูดเป็นคู่ โดยใช้กิจกรรม Information Gap และสุ่มนักเรียนบางคนออกมานำเสนอ

6. ดูแผนที่จากกิจกรรม Information Gap ฟังเทป แล้วสามารถระบุว่า คนในเทปต้องการไปไหน และเฉลยพร้อมกัน (ใบงานที่ 2)

ขั้นนำไปใช้

7. ทำใบงานที่ 3 ฟังบทสนทนาจากเทป และเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์
8. ให้ผู้เรียนฟังคำถามจากแอบบันทึกเสียงเกี่ยวกับบทสนทนา และเฉลยคำตอบพร้อมกัน
9. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยว โดยการจับฉลากเพื่อเลือกสถานที่ และจุดเริ่มต้น

ขั้นสรุป

10. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับทิศทางและการแนะนำการเดินทางในอำเภอ
หัวหิน

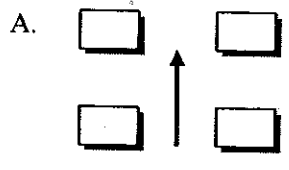
การวัดผลและการประเมินผล

1. สังเกตจากการทำงานกลุ่ม
2. ตรวจจากใบงานที่ 1 ฟังข้อความจากเทปและเลือกรูปภาพได้ถูกต้อง และ
ใบงานที่ 2 ฟังข้อความแล้วตอบคำถาม
3. สังเกตจากการทำกิจกรรม Information Gap โดยใช้ถามตอบเรื่องทิศทางและเติม
ข้อมูลที่ขาดหายไป
4. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยว
5. ตรวจคำตอบจากการตอบคำถามจากการฟัง

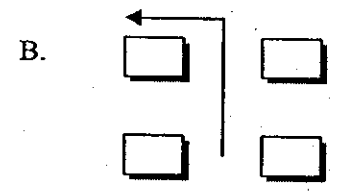
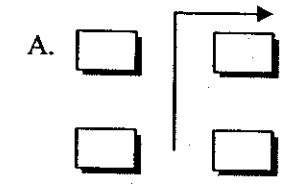
ใบงานที่ 1

ให้นักเรียนฟังแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง Choose the correct picture.

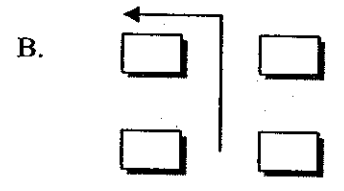
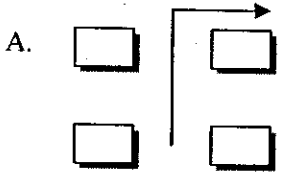
_____ 1. Make a U-turn.

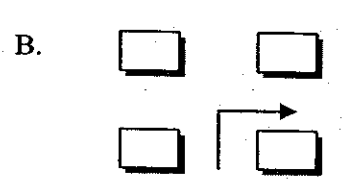
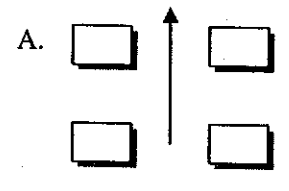
_____ 2. Turn left.

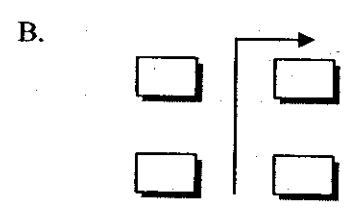
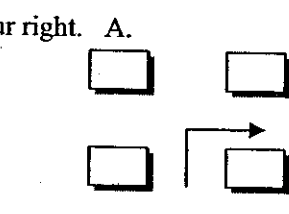
_____ 3. Turn right.

_____ 4. Go straight on. / Go ahead.

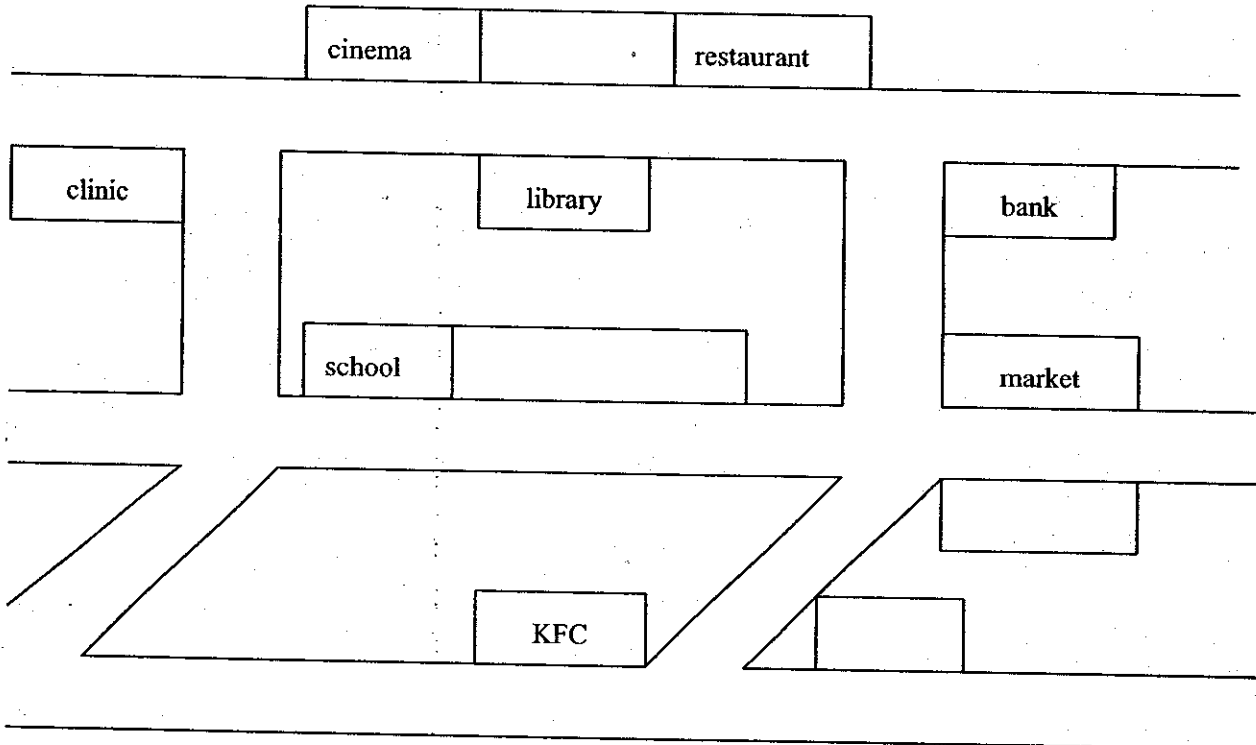
_____ 5. Make the first turning on your right.

ព័ត៌មានខ្វះ Information Gap

Student : A

Look at the map and ask student B about the places that are given below and complete the map.

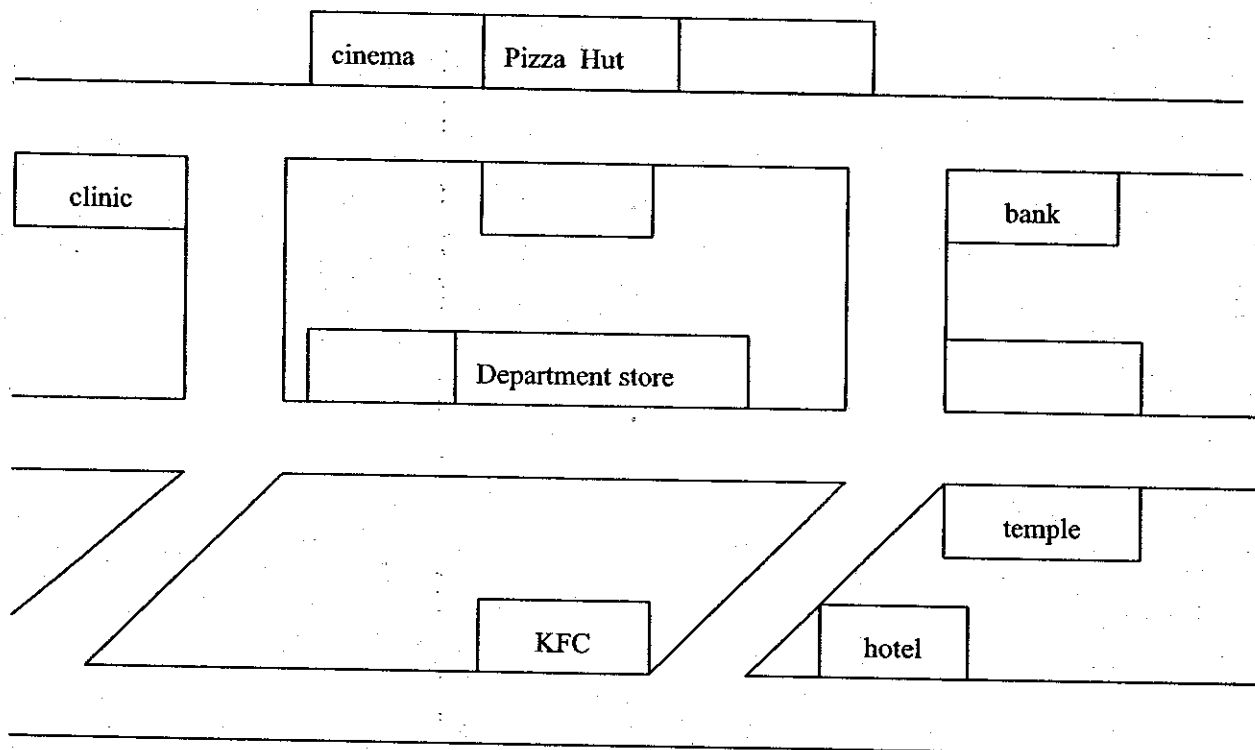

1. Pizza Hut
2. Department store
3. Temple
4. Hotel

กิจกรรม Information Gap

Student : B

Look at the map and ask student A about the places that are given below and complete the map.

1. School
2. Market
3. Restaurant
4. Library

Tape Script**ใบงานที่ 2**

1. You are at KFC on Damrongdacha Road. Turn left on Damrongdamri Road and turn left on Main Road. It is near the school. It is on your right. Where is it?
2. You are at the temple on Main Road. Go straight on the road and turn right on Naresdamri Road. It is on your left. Where is it?
3. You are at the cinema on Nabkahad Road. You go straight on the road and turn right Damrongdamri Road. It is on your left and opposite the temple. Where is it?
4. You are at the hotel on Damrongdamri Road. Go straight on the road and turn left on Main Road. Go straight on the road and turn right on Naresdamri Road and turn right on Nabkahad Road. It is on your left. It is between cinema and restaurant. Where is it?

ใบงานที่ 2

Look at to your map again and listen to the tape to answer the questions.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

Conversation

ใบงานที่ 3

This is conversation between a tourist and a tourist guide. They are at the Pizza Hut.

A tourist : Excuse me, please. Where is the Hua – Hin municipality office?

A tourist guide : It is on Petkasem Road.

A tourist : How can I get there?

A tourist guide : You go straight on the Petkasem Road. Make the first turning on your right.
Hua – Hin municipality office is on your left. It is opposite the bank.

A tourist : Thank you.

A tourist guide : You' re welcome.

Questions

1. Where does the conversation take place?
2. Where the place does the tourist want to go?
3. Where is Hua – Hin municipality office ?

ใบงานที่ 3

Listen to conversation between a tourist and a tourist guide and complete the conversation.

A tourist : Excuse me, please. Where is the _____ ?

A tourist guide : It is on _____.

A tourist : How can I get there?

A tourist guide : You _____ . Make the first _____ on your
_____. Hua – Hin municipality office is on _____.
It is _____ bank.

A tourist : Thank you.

A tourist guide : _____.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การแนะนำการท่องเที่ยว
เรื่อง การแนะนำโรงแรม และที่พัก

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

นอกจากหน้าที่ของมัคคุเทศก์ คือการนำเที่ยว หน้าที่อีกอย่างหนึ่งก็คือ การแนะนำสถานที่พัก และโรงแรมให้นักท่องเที่ยวได้ทราบและพิจารณา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับ โรงแรมและที่พักในอำเภอหัวหินได้
2. ฟังและพูด คำ และประโยค เกี่ยวกับการแนะนำรายละเอียดเกี่ยวกับ โรงแรม และที่พักในอำเภอหัวหินได้
3. เข้าใจบทสนทนาเกี่ยวกับการแนะนำโรงแรม และที่พักในอำเภอหัวหิน
4. มีความสนใจในการใช้ภาษา

เนื้อหา

ชนิดโรงแรม และห้องพัก

โครงสร้างทางภาษา

Subject + vt noun

What kind of hotel do you prefer?

Subject + Be Subject complement/ adjunct

It is 3,000 baht per night.

There / It + Be Subject

There are single room, double room and suite for you.

Subject + vi past participle

This price is included breakfast.

คำศัพท์

kind of, prefer', cost, rate, per night, first class, mid'dle class, small hotel', include', sing'le room, doub'le room and suite

สื่อการเรียนรู้

1. แผ่นพับ
2. บัตรคำ
3. แถบประโยค
4. ใบความรู้
5. แถบบันทึกเสียง ให้เสียงโดยอาจารย์เจ้าของภาษา โรงเรียนสมถวิล หัวหิน

กิจกรรมการเรียนรู้**ขั้นสร้างความสนใจ**

1. พูดคุยกับผู้เรียนว่าในอำเภอหัวหินมีโรงแรมจำนวนมากมาย และให้ผู้เรียนลองช่วยบอกโรงแรมที่ผู้เรียนรู้จัก โดยแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียน และรวบรวมรายชื่อโรงแรมที่รู้จักให้ได้มากที่สุด

2. ให้กลุ่มที่รวบรวมรายชื่อโรงแรมมากที่สุดนำเสนอรายชื่อโรงแรมที่รวบรวมได้
ขั้นนำเสนอ

3. ให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับโรงแรม และทบทวนเรื่องการอ่านตัวเลข

4. ครุนำเสนอโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการแนะนำโรงแรม และที่พัก โดยใช้

บัตรคำ และแถบประโยค แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม

ขั้นฝึก

5. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมคู่ ฟังบทสนทนาและเติมคำที่หายไป แล้วเฉลยพร้อมกัน

6. ฝึกพูดตามบทสนทนาพร้อม ๆ กัน และฝึกรายคู่

7. ให้นักเรียนฝึกพูดการแนะนำโรงแรม โดยคำแนะนำและรายละเอียดของโรงแรม
ขั้นนำไปใช้

8. ให้ผู้เรียนฟังคำถามจากแถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับบทสนทนา และเฉลยคำตอบ
พร้อมกัน

9. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ โดยแสดงเป็นมัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอำเภอหัวหิน มัคคุเทศก์แนะนำโรงแรม และรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงแรม และที่พัก

ขั้นสรุป**10. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการแนะนำโรงแรมและที่พักในอำเภอหัวหิน
การวัดผลและการประเมินผล**

1. สังเกตจากนำเสนอรายชื่อโรงแรม
2. สังเกตการทำกิจกรรมคู่ ฟังบทสนทนาและเติมข้อมูลที่หายไป
3. ตรวจสอบการตอบคำถามจากบทสนทนา
4. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์แนะนำนักท่องเที่ยวเรื่องโรงแรม

ใบความรู้
เรื่อง การแนะนำโรงแรมในอำเภอหัวหิน

1. Annatrara Hua – Hin Resort & Spa Phetkasem Rd. Tel 0-3252-0250-6 Price 3,250 Up.
โรงแรมอนันตรา หัวหิน รีสอร์ท แอนด์ สปา ถนนเพชรเกษม ราคา 3,250 บาทขึ้นไป
2. Ban Dunag Kaew Resort (Bangalow) Takiab Rd. Tel 0-3251-5307 Price 3,200 Up.
บ้านดวงแก้ว รีสอร์ท (บังกะโล) ถนนตะเกียบ ราคา 3,200 บาทขึ้นไป
3. Chiva – Som Internation Health Resorts Takaib Rd. Tel. 0-3253-6636 Price 32,480 Up.
ชีวาสม อินเตอร์เนชั่นแนล เฮลท์ รีสอร์ท ถนนตะเกียบ ราคา 32,480 บาทขึ้นไป
4. City Beach Resort Damneokasem Rd. Tel. 0-3251-2870-75 Price 2,400 Up.
โรงแรมซิตีบีช รีสอร์ท ถนนดำเนินเกษม ราคา 2,400 บาทขึ้นไป
5. Dusit Resort & Polo Club Phetkasem Rd. tel. 0-3252-008-9 Price 7,060 Up.
โรงแรมดุสิต รีสอร์ท แอนโปโลคลับ ถนนเพชรเกษม ราคา 7,062 บาทขึ้นไป
6. Hilton Hua Hin Resort & Spa Naresdamri Rd. Tel. 0-3251-2/79-90 Price 8,100 Up.
โรงแรมฮิลตัน หัวหิน รีสอร์ท แอนด์ สปา ถนนเรศดำริห์ ราคา 8,100 บาทขึ้นไป
7. Hua – Hin Grand Hotel & plaza Phetkasem Rd. Tel. 0-3251-1391 Price 1,300 Up.
โรงแรมหัวหิน แกรนด์พลาซ่า ถนนเพชรเกษม ราคา 1,300 บาทขึ้นไป
8. Hin Nam Sai Suay Phetkasem Rd. Tel 0-3254-7461-5 Price 1500 Up
โรงแรมหินน้ำทรายสวย ถนนเพชรเกษม ราคา 1,500 บาทขึ้นไป
9. Hyatt Regency Hua Hin Takaib Rd. Tel 0-3252-1234 Price 5,200 Up.
โรงแรมไฮแอท รีเจนซี่ หัวหิน ถนนตะเกียบ ราคา 5,000 บาทขึ้นไป
10. Majestic Beach Resort Liebwang Rd. Teo. 0-3252-0162-6 Price 2,600 Up.
โรงแรมมาเจสติก บีช รีสอร์ท ถนนแม่บึง ราคา 2,600 บาทขึ้นไป
11. Sofitel Central hual Hin Damneankasem Rd. Tel. 0-3251-2021-38 Price 7,239 Up.
โรงแรมโซฟิเทล เซ็นทรัล หัวหิน ถนนดำเนินเกษม ราคา 7,239 บาทขึ้นไป
12. Suan Son Phetkasem Rd. Tel. 0-3253-66581-2 Price 1,440 Up.
โรงแรมสวนสน ถนนเพชรเกษม ราคา 1,440 บาทขึ้นไป
13. Supatra Hua Hin Resort Phetkasem Rd. Tel. 0-325- 03362 Price 3,500 Up.
สุภัทรา หัวหิน รีสอร์ท ถนนเพชรเกษม ราคา 3,500 บาทขึ้นไป

14. Damrong Hotel Phetkasem Rd. Tel. 0-3251-1571 Price 300 Up.
ดำรง ค์ โฮเต็ล ถนนเพชรเกษม ราคา 300 บาทขึ้นไป
15. Fresh Inn Hotel Naresdamri Rd. Tel 0-3251-1389 Price 800 Up.
โรงแรมเฟรชอินท์ ถนนนาราศดารี ราคา 800 บาทขึ้นไป
16. Golf Inn Hotel Naresdamri Rd. Tel 0-3251-2473-4 Price 720 Up.
โรงแรมกอล์ฟอินน์ ถนนนาราศดารี ราคา 720 บาทขึ้นไป
17. Pannachai Hotel Naebkehad Rd. Tel 0-3251-1707 Price 550 Up.
โรงแรมพนัญไชย ถนนแนบเคหาสถ์
18. Sand Inn Hotel Poonsuk Rd. Tel. 0-3253-3367-8 Price 500 Up.
โรงแรมแซนด์อินน์ ถนนพูลสุข ราคา 500 ขึ้นไป
19. Subphamitra Hotel Amnuaysin Rd. Tel. 0-3251-1508 Price 375 Up.
โรงแรมศุภมิตร ถนนอำนาจศิลป์ ราคา 375 บาทขึ้นไป
20. Tanachai Hotel Damrongraj Rd. Tel 0-321-1755 Price 300 Up.
โรงแรมธนัญชัย ถนนดำรงราช ราคา 300 บาทขึ้นไป

Conversation

This is conversation between a tourist guide and a tourist.

- A tourist : Good morning, Joe. How are you?
- A tourist guide : Good morning. Fine thanks.
- A tourist : Can you help me, please?
- A tourist guide : Sure.
- A tourist : I'm looking for some accommodations.
- A tourist guide : There are many hotels here. First class hotels, middle class and small hotels.
Which type do you prefer?
- A tourist : A Middle class hotel, please.
- A tourist guide : Majestic Beach Resort Hotel. What kind of room do you prefer?
- A tourist : Single room. How much does it cost?
- A tourist guide : It's 2600 baht per night . This price is included breakfast.
- A tourist : Where is it?
- A tourist guide : It is on Liebwang Road.
- A tourist : Thank you.

Questions

1. What is the tourist guide's name?
2. What are they talking about?
3. Which type of hotel does the tourist prefer?
4. Which type of room does the tourist prefer?
5. Where is the hotel?
6. How much does it cost?

Conversation

Listen to conversation between a tourist guide and a tourist and fill the missing words into the blanks.

A tourist : Good morning, (1) _____ . How are you?

A tourist guide : Good morning. (2) _____ .

A tourist : (3) _____ , please?

A tourist guide : Sure.

A tourist : I'm looking for some (4) _____ .

A tourist guide : There are many (5) _____ for you. A first class hotel,
(6) _____ and small hotel. What (7) _____ do you prefer?

A tourist : Middle class hotel, please.

A tourist guide : (8) _____ What room do you prefer?

A tourist : (9) _____ , please. How much does it cost?

A tourist guide : It's (10) _____ baht per night . This price is included breakfast.

A tourist : Where is it?

A tourist guide : It is on (11) _____ Road.

A tourist : Thank you.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การแนะนำการท่องเที่ยว

เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง การซื้อสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้และเครื่องคั้ม

สาระสำคัญ

ในท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านการดำเนินชีวิต อาหารการกิน ดังนั้นมักบุคคลผู้มึหน้าที้นำเที่ยว จะต้องรู้จักสินค้า อาหาร ผลไม้และเครื่องคั้ม พร้อมทั้งแนะนำ การกิน การเลือกซื้อ และแหล่งที่จะซื้อได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับการแนะนำสินค้าในท้องถิ่นได้
2. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับการแนะนำอาหาร ผลไม้ และเครื่องคั้มได้
3. เข้าใจบทสนทนาเกี่ยวกับการแนะนำสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้ และเครื่องคั้ม
4. แสดงออกถึงความสนใจในการใช้ภาษา

เนื้อหา

สินค้าท้องถิ่น (ผ้าไหมพัสดร์) อาหาร ผลไม้และเครื่องคั้ม

โครงสร้างทางภาษา

Subject + vi past participle

It is made of cotton.

Subject + Be adjective

It is sour.

Subject + vt to- infinitive

I would like to recommend Thai Fruit.

คำศัพท์

souvenir, lo'cal, pro'duct, pat'terns, made of, recommend', sour, salt'y, sweet, spicy and deli'cious

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. แถบประโยค
3. ใบความรู้
4. รูปภาพ
5. ผ้าโจมพิสตรี
6. แถบบันทึกเสียง ให้เสียงโดยอาจารย์เจ้าของภาษา โรงเรียนสมถวิล หัวหิน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นสร้างความสนใจ

1. พูดคุยกับผู้เรียน ถ้าได้ยินคำว่า หัวหิน แล้วผู้เรียนจะคิดถึงสินค้าท้องถิ่นอะไร
ขั้นนำเสนอ
2. ให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 4 แล้วเฉลยพร้อมกัน และฝึกออกเสียงคำศัพท์ใหม่
3. ครูคิดผ้าโจมพิสตรี และรูปภาพของอาหาร ผลไม้ เครื่องดื่มบนกระดาน แล้ว
นำเสนอโครงสร้างในการพูดแนะนำสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้และเครื่องดื่ม โดยใช้แถบประโยค
แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม

ขั้นฝึก

4. ครูชี้รูปภาพอาหาร ผลไม้ เครื่องดื่ม หรือผ้าโจมพิสตรี แล้วให้ผู้เรียนพูดแนะนำ
5. ฟังบทสนทนา(ใบงานที่ 5) แล้วเติมข้อความที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ และ
อ่านออกเสียงพร้อมกัน

ขั้นนำไปใช้

6. ให้ผู้เรียนฟังคำถามจากแถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับบทสนทนา และเฉลยคำตอบ
พร้อมกัน
7. ให้ผู้เรียนแนะนำสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้ และเครื่องดื่ม เลือกพูดแนะนำ
1 อย่าง โดยกำหนดให้พูดอย่างน้อย 3 ประโยค

ขั้นสรุป

8. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการแนะนำสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้และ
เครื่องดื่มในอำเภอหัวหิน

การวัดผลและการประเมินผล

1. สังเกตจากการออกเสียงคำศัพท์ ประโยค
3. ตรวจสอบคำตอบจากใบงานที่ 4 จับคู่คำศัพท์กับความหมาย และใบงานที่ 5 ฟังบทสนทนาและเติมข้อความให้สมบูรณ์
3. ตรวจสอบคำตอบจากบทสนทนา
4. สังเกตจากการแนะนำสินค้าท้องถิ่น อาหาร ผลไม้และ เครื่องดื่ม

ใบงานที่ 4

ให้นักเรียนฟังคำศัพท์แล้วเติมหน้าข้อที่ถูกต้อง

- _____ ข้าวมันไก่
- _____ ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย
- _____ แองจืด
- _____ ไก่ผัดกระเพรา
- _____ ทอดมันปลา
- _____ ไก่ย่าง
- _____ ปลานึ่งมะนาว
- _____ ยำทะเล
- _____ ส้มตำ
- _____ ต้มยำทะเล
- _____ แองเจียวหวานไก่
- _____ ก๋วยเตี๋ยววุ้น
- _____ ตะโก้
- _____ น้ำแร่
- _____ กาแฟเย็น
- _____ น้ำส้มคั้น
- _____ น้ำอัดลม
- _____ ขนุน
- _____ ลำไย
- _____ ทูเรียน

Tape Script**ใบงานที่ 4**

1. spicy seafood salad
2. fried chicken with basil
3. clear soup
4. orange juice
5. chicken green curry
6. steamed fish with lime
7. fried fish cakes
8. papaya salad
9. chicken rice
10. Thai fried rice noodles
11. roast chicken
12. mineral water
13. banana in sweet coconut milk
14. iced coffee
15. coconut pudding
16. longan
17. jack fruit
18. soft drinks
19. durian
20. spicy seafood soup

Tape Script

This is conversation between a tourist and a tourist guide.

A tourist Guide : Good evening. Welcome to the Night Market.

A tourist : Thank you.

A tourist Guide : We are going to enjoy shopping for souvenirs and local product.

A tourist : I want to buy some souvenirs.

A tourist Guide : Are you interested in local cloth?

In Thai, it is called "Pa Khomaphat".

A tourist : What is it made of?

A tourist Guide : It is made of real cotton. It is very comfortable to wear.

A tourist : Well, what Thai fruit do you recommend?

A tourist Guide : This is the local fruit, pineapple. In Thai, it is called Sabparos. It is sweet and sour.

บทที่ 5

Listen to conversation between a tourist and a tourist guide and complete the conversation.

A tourist Guide : Good evening. Welcome to (1)_____.

A tourist : You're welcome.

A tourist Guide : We are going to enjoy shopping(2)_____.

A tourist : I want to buy some souvenirs.

A tourist Guide : Are you interested in (3)_____?

In Thai, it is called "(4)_____".

A tourist : What is it made of?

A tourist Guide : It is made of real cotton. It is very comfortable to wear.

A tourist : Well, what (5)_____ do you (6)_____?

A tourist Guide : This is local fruit, pineapple. In Thai, it is called Sabparos.

It is (7)_____ and (8)_____.

Questions

1. What are they talking about?
2. Where does the conversation take place?
3. What does the tourist want to buy?
4. What local product does the tourist guide recommend?
5. What is Pa Khomaphat made of?

ใบความรู้

คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม และผลไม้

อาหาร

อาหารประเภทข้าว

ข้าวเปล่า

plain rice

ข้าวต้มหมู

Pork rice soup

ข้าวต้มปลา

fish rice soup

ข้าวต้มกุ้ง

shrimp rice soup

ข้าวหมูแดง

rice with sliced roast pork

ข้าวมันไก่

chicken rice

ข้าวผัด

fried rice

อาหารประเภทก๋วยเตี๋ยว

ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย

Thai fried rice noodles

ก๋วยเตี๋ยวผัดซีเม่าทะเล

spicy fried rice noodles with seafood

อาหารประเภทแกงจืด

แกงจืด

clear soup

ซุปรข้าวโพด

corn soup

อาหารประเภทผัด

ผัดผักเปรี้ยวหวาน

sweet and sour vegetables

ไก่ผัดพริก

fried chicken with chilli

ไก่ผัดกระเพรา

fried chicken with basil

อาหารประเภททอด

ทอดมันปลา

fried fish cakes

ปลาทอด

fried fish

กุ้งทอดกระเทียมพริกไทย

fried shrimps with garlic and pepper

ปลาทอดราดพริก

fried fish with chilli sauce

ปูจ๋า

fried stuffed crab shell

อาหารประเภทย่างหรือเผา

ไก่อ่าง

roast chicken

หมูย่าง

roast pork

อาหารประเภทนึ่ง

ปลาหนึ่ง

steamed fish

ปลาหนึ่งมะนาว

steamed fish with lime

ห่อหมกทะเล

seafood mixed in curry paste steamed in a
banana leaf cup**อาหารประเภทยำ**

ยำทะเล

spicy seafood salad

ยำเนื้อ

spicy beef salad

ส้มตำ

papaya salad

ลาบเนื้อ

spicy ground beef with mint

ยำปลาชุกฟู

crispy fried catfish salad

ยำปลาหมึก

spicy squid salad

อาหารประเภทต้มยำ

ต้มยำกุ้ง

spicy prawn soup

ต้มยำปลาหมึก

spicy squid soup

ต้มยำทะเล

spicy seafood soup

อาหารประเภทแกง

แกงส้มปลา

spicy and sour fish soup

แกงเขียวหวานไก่

chicken green curry

ต้มข่าไก่

chicken soup with coconut milk

พะแนงเนื้อ

dry beef curry

อาหารประเภทน้ำพริก

น้ำพริกกะปิ

shrimp paste sauce

อาหารหวาน

สังขยาฟักทอง

pumpkin custard

สังขยามะพร้าว

coconut custard

ทองหยิบ

egg yolk in syrup

ทองหยอด

egg drops in syrup

ฝอยทอง

shredded egg in syrup

กล้วยบวชชี

banana in sweet coconut milk

ตะโก้

coconut pudding

เครื่องดื่ม

น้ำเปล่า

water

น้ำแร่

mineral water

ชาร้อน

hot tea

ชาเย็น

iced tea

กาแฟร้อน

coffee

กาแฟเย็น

iced coffee

โอเลี้ยง

iced black coffee

โอวัลติน

Ovaltine

น้ำส้มคั้น

orange juice

น้ำอัดลม

soft drinks

ผลไม้

มะพร้าว

coconut

ขนุน

jack fruit

น้อยหน่า

custard apple

มะละกอ

papaya

ลำไย

longan

มะม่วง

mango

ส้มโอ	pomelo
มังคุด	mangosteen
ทุเรียน	durian
กล้วย	banana
สับปะรด	pineapple
ชมพู	rose apple
เงาะ	rambutan
แตงโม	watermelon
ฝรั่ง	guava
ลิ้นจี่	lychee
แตงไทย	musk melon

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การแนะนำการท่องเที่ยว
เรื่อง ประเพณีที่น่าสนใจ (ประเพณีวันสงกรานต์)

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ประเทศไทยมีวัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ความเป็น
ของไทย ประเพณีสงกรานต์ก็เป็นประเพณีที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของไทย มีการเฉลิมฉลองกันทั่ว
ประเทศ เช่นเดียวกันในอำเภอหัวหิน ก็มีการเฉลิมฉลองกันอย่างยิ่งใหญ่ ซึ่งถึงว่าเป็นวันขึ้นปีใหม่
ของไทย จัดขึ้นในวันที่ 13 เมษายน ของทุกปี เป็นระยะเวลา 3 วัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์
2. ฟังและพูดบรรยาย พร้อมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์
3. อธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์
4. ตระหนักและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำประเพณีวันสงกรานต์

ของไทย

เนื้อหา

การให้ข้อมูลประเพณีวันสงกรานต์

โครงสร้างทางภาษา

Subject + vi past participle

It is held a period of 3 days. On April 13 to 15.

It + Be subject

It is traditional Thai New Year.

Subject + Be adjective

This time is the hottest of the year.

Subject + vt noun

Thai people go the to temple.

Subject + vi infinitive phrase

Younger relatives will go to pay respect to elders and pour scented water into their hands.

Subject + vt gerund

They enjoy splashing water on each other.

คำศัพท์

fes'tival, trad'ition, held, the hot'test, of'fer, release', scented wa'ter, young'er re'lative, to pay respect', pour and Bud'dha im'age

สื่อการเรียนรู้

1. บทอ่าน
2. บัตรคำ
3. แถบประโยค
4. รูปภาพ
5. ใบงาน
6. แถบบันทึกเสียง ให้เสียงโดยอาจารย์เจ้าของภาษา โรงเรียนสมถวิล หัวหิน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นสร้างความสนใจ

1. ให้ผู้เรียนดูรูปวันสงกรานต์แล้วบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน

ขั้นนำเสนอ

2. ครูนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวันสงกรานต์โดยใช้บัตรคำ แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม
3. ครูนำเสนอประโยคที่ใช้ในการพูดให้ ข้อมูลประเพณีวันสงกรานต์ โดยใช้รูปภาพและแถบประโยค แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม

ขั้นฝึก

4. ฝึกพูดการให้ข้อมูลประเพณีวันสงกรานต์โดยใช้รูปภาพ และสุ่มบางคนออกมานำเสนอการให้ข้อมูลประเพณีวันสงกรานต์

5. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ทำใบงานที่ 6 โดยการเลือกคำศัพท์มาเติมลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ แล้วฟังข้อความเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์ เพื่อตรวจคำตอบ แล้วตอบคำถามโดยการฟังข้อความจากแถบบันทึกเสียง โดยการเล่นเกมตามหาคู่ มีวิธีการเล่นดังนี้

5.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้กลุ่มที่หนึ่งคือสุนัข กลุ่มที่สองเป็นกระท่าย และกลุ่มที่สามเป็นแมว

5.2 ครูนำรูปภาพสุนัข กระท่าย และแมว โดยเส้นชัยของกลุ่มสุนัขคือกระดูก กลุ่มกระท่ายคือแครอท และกลุ่มแมวคือปลา แล้วแต่ละกลุ่มจะต้องตอบคำถาม กลุ่มใดตอบถูกจะได้เดิน 1 ก้าว และกลุ่มใดเดินไปถึงเส้นชัยหรืออาหารของตนเองก่อนจะเป็นผู้ชนะ
ขั้่นนำไปใช้

6. แสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์ โดยใช้รูปภาพประกอบการพูด
ขั้่นสรุป

7. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการสนทนาเพื่อแนะนำประเพณีวันสงกรานต์

การวัดผลและการประเมินผล

1. สังเกตการออกเสียงคำศัพท์และประโยค
2. ตรวจจากการตอบคำถาม
4. สังเกตขณะนักเรียนเล่นเกม
5. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์

ใบงานที่ 6

Complete the right words into the blanks.

hottest time, younger relatives, bathing, scented water, food,
water festival, hands, celebrated, splash and traditional

Songkran Festival

The Songkran or (1) _____ is the (2) _____ Thai New Year's celebration. Generally, it is held for a period of 3 days, from April 13 to 15. It is the (3) _____ of the year.

Songkran is (4) _____ all over Thailand. Thai people offer (5) _____ to Buddhist monks on the early morning of April 13.

Another essential celebration of Songkran is the (6) _____ of Buddha images with (7) _____ water. On Songkran day (8) _____ and friends will go to pay respect to the elders and pour scented water into their (9) _____. As a sign of respect to the elders. The real fun starts after this. The young people (10) _____ water on each other.

Tape Script**Songkran Festival**

The Songkran or Water Festival is the traditional Thai New Year's celebration.

Generally, it is held for a period of 3 days, from April 13 to 15. It is the hottest time of the year.

Songkran is celebrated all over Thailand. Thai people offer food to Buddhist monks on the early morning of April 13.

Another essential celebration of Songkran is the bathing of Buddha images with scented water. On Songkran day younger relatives and friends will go to pay respect to the elders and pour scented water into their hands. As a sign of respect to the elders. The real fun starts after this. The young people splash water on each other.

Question for Game

1. What is the Songkran Festival?
2. When do we celebrate the Songkran Festival?
3. How long do we celebrate the Songkran Festival?
4. Where do Thai people celebrate the Songkran Festival?
5. What do Thai people do on Songkran Festival?
6. What do we do with the elder people?
7. What do we do with the Buddha image?
8. What is another name for Songkrang Festival?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การแนะนำการท่องเที่ยว
เรื่อง ประเพณีที่น่าสนใจ (ประเพณีวันลอยกระทง)

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ประเทศไทยมีวัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ความเป็นมาของไทย ประเพณีวันลอยกระทงก็เป็นประเพณีที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของไทย เชื่อกันว่าเป็นการบูชาและขอขมาพระแม่คงคา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง
2. ฟังและพูดบรรยาย พร้อมให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง
3. อธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง
4. ตระหนักและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำประเพณี วันลอยกระทง

เนื้อหา

การให้ข้อมูลประเพณีวันลอยกระทง

โครงสร้างทางภาษา

Subject + vi past participle

Loy Krathong Festival is held in November.

Subject + Be adjective

The water is high.

Subject + vt noun

In the Krathong contains three joss sticks, some flowers and coins.

Subject + vt that clause

Thai people believe that they offer thank to the Goddess of water.

Subject + anomalous finite infinitive

Krathong can carry sins and bad luck away.

คำศัพท์

lotus', contain', joss stick, coins, carry away', sin, high light and contest

สื่อการเรียนรู้

1. แดบบันทึกลีเสียง ให้เสียงโดยอาจารย์เจ้าของภาษา โรงเรียนสมถวิล หัวหิน
2. บัตรคำ
3. แดบประโยค
4. รูปภาพ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นสร้างความสนใจ

1. ร้องเพลง Loy Krathong
2. ให้ผู้เรียนดูรูปภาพประเพณีวันลอยกระทง และพูดคุยซักถาม

ขั้นนำเสนอ

3. ให้ผู้เรียนดูภาพประเพณีวันลอยกระทงอีกครั้ง และถามว่ามีคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทงที่ผู้เรียนรู้อะไรบ้าง
4. ครูนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง ให้ผู้เรียนออกเสียงตามโดยใช้ของจริง รูปภาพ และบัตรคำ

ขั้นฝึก

5. ฝึกพูดการให้ข้อมูลประเพณีวันลอยกระทงโดยใช้รูปภาพ และสุ่มบางคนออกมานำเสนอ
 6. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ทำใบงานที่ 7 โดยการเลือกคำศัพท์มาเติมลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ แล้วฟังข้อความเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง เพื่อตรวจคำตอบ แล้วฟังคำถามจากแดบบันทึกลีเสียง และตอบคำถามเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง
- ขั้นนำไปใช้

7. ให้ผู้เรียนเล่นเกมทางภาษา โดยมีป้ายคำถาม และหลังป้ายคำถามนั้น ๆ เป็นรูปภาพประเพณีวันลอยกระทง และวันสงกรานต์ โดยนักเรียนจะต้องพูดให้ข้อมูลประเพณีต่าง ๆ อย่างน้อยภาพละ 2 ประโยค
8. ให้ผู้เรียนนำรูปภาพประเพณีวันสงกรานต์ และประเพณีวันลอยกระทง แล้วพูดบรรยายภาพประเพณี

ขั้นสรุป

9. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการสนทนาเพื่อแนะนำประเพณีวันลอยกระทง การวัดและการประเมินผล

1. สืบเกิดจากการนำเสนอการให้ข้อมูลประเพณีวันลอยกระทง
2. สืบเกิดจากการตอบคำถาม
3. สืบเกิดจากการเล่นเกมทางภาษา
4. สืบเกิดจากการพูดบรรยายประเพณีวันลอยกระทงและประเพณีวันสงกรานต์

ใบงานที่ 7

Complete the right words into the blanks.

lotus shape, highlight, foreigners, banana leaves, to float,
contest, candle, festival, flowers, full moon and sin

Loy Krathong Festival

The most popular (1) _____ early in the month of November, is the Loy Krathong Festival. This festival is very well known to Thai people and also (2) _____. It is set during clear weather, on the (3) _____ night, when the rivers are high over the country. There are important meaning "Loy Krathong", first, "Loy" means "(4) _____" and "Krathong" means a (5) _____ vessel made of (6) _____. The krathong usually contains a (7) _____, three joss-sticks, some (8) _____ and coins. Thai people believe the krathongs can carry (9) _____ and bad luck away.

On the night of this festival before they float the krathong on the water, there is a Beauty Queen Contest, an important(10) _____. We call it "The Noppamas queen(11) _____." Noppamas may be the person who invented and first decorated a Krathong in Thailand.

Tape Script

Loy Krathong Festival

The most popular festival early in the month of November, is the Loy Krathong Festival. This festival is very well known to Thai people and also foreigners. It is set during clear weather, on the full moon night, when the rivers are high over the country. There are important meaning "Loy Krathong", first, "Loy" means "to float" and "Krathong" means a lotus-shaped vessel made of banana leaves. The krathong usually contains a candle, three joss-sticks, some flowers and coins. Thai people believe the krathongs can carry sins and bad luck away.

On the night of this festival before they float the krathong on the water, there is a Beauty Queen Contest, an important highlight. We call it "The Noppamas Queen Contest" Noppamas may be the person who invented and first decorated a Krathong in Thailand.

Questions

1. When is Loy Krathong Festival held?
2. What do Thai people do on Loy Krathong Festival?
3. What things do we contain in a Krathong?
4. What is krathong made of?
5. What do Thai people believe in krathong?
6. What is the highlight of Loy Krathong Festival?
7. Who invented a Krathong in Thailand?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การแนะนำการท่องเที่ยว

เวลา 4 ชั่วโมง

เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยว (หาดหัวหิน, สวนสนประดิพัทธ์, ตลาดโต้รุ่ง)

สาระสำคัญ

อำเภอหัวหินมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และเป็นที่ยู้งักกันมาช้านาน มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากมาย หน้าที่ที่สำคัญของมัคคุเทศก์คือการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยวรู้จัก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูด คำ และประโยคเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน ได้แก่ หาดหัวหิน สวนสนประดิพัทธ์ และตลาดโต้รุ่ง
2. ฟังและพูดบรรยาย พร้อมให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน ได้แก่ หาดหัวหิน สวนสนประดิพัทธ์ และตลาดโต้รุ่ง
3. เข้าใจข้อความที่ใช้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน
4. ตระหนักและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน

เนื้อหา

การบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน ได้แก่ หาดหัวหิน สวนสนประดิพัทธ์ และตลาดโต้รุ่ง

โครงสร้างทางภาษา

Subject + vt noun

Hua – Hin Beach has clear water, clean white sand.

Subject + vi prep + noun

It is open from 5 o'clock in the evening untill 1 o'clock in the morning.

Subject + Be adjective

Hua – Hin Beach is the oldest seaside resort town.

There + Be Subject

There is the sunrise on the Gulf.

Subject + vt gerund

You enjoy shopping.

Subject + vi past participle

Suan Son Phadiphat Beach is called "Garden of Fir Trees"

คำศัพท์

beach, sand, sea'side, resort town, sun'rise, Gulf, won'derful, at'mosphere, high'light, Fir Trees, along', shore, un'der the care of, arm'y and clam

สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. บัตรคำ
3. แถบประโยค
4. แถบบันทึกเสียง ให้เสียงโดยอาจารย์เจ้าของภาษา โรงเรียนสมถวิล หัวหิน

กิจกรรมการเรียนรู้**ขั้นสร้างความสนใจ**

1. ให้ผู้เรียนดูรูปภาพสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน แล้วให้ผู้เรียนเดาว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวใด และให้ผู้เรียนแต่ละคู่ระดมสมองรวบรวมแหล่งท่องเที่ยวในหัวหินให้ได้มากที่สุด แล้วคู่ใดรวบรวมได้มากที่สุดนำเสนอข้อมูลของคน

ขั้นนำเสนอ

2. เสนอคำศัพท์เกี่ยวกับการแนะนำแหล่งท่องเที่ยว โดยใช้บัตรคำ
3. ครูคิดแถบประโยคที่ใช้ในการบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวบนกระดาน แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม

ขั้นฝึก

4. ฝึกพูดบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวโดยใช้รูปภาพ โดยพูดพร้อมกันทั้งห้อง
5. ฝึกพูดบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวเป็นรายบุคคลโดยใช้รูปภาพ และสุ่มผู้เรียนบางคนออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ชั้นนำไปใช้

6. ฟังข้อความจากเทป และเติมข้อความให้สมบูรณ์ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้น ๆ

7. ให้แสดงบทบาทสมมติในการพูดบรรยาย แนะนำ และให้ข้อมูล สถานที่ท่องเที่ยว โดยการจับฉลากเลือกสถานที่ท่องเที่ยว

ขั้นสรุป

8. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการพูดบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการออกเสียงคำ และประโยค
2. สังเกตจากการพูดบรรยายสถานที่ท่องเที่ยว
3. ตรวจสอบคำตอบจากการฟัง และเติมข้อความให้สมบูรณ์
4. ตรวจสอบคำตอบจากการตอบคำถาม
5. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติในการพูดบรรยาย แนะนำ และให้ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว

Tape Script

Hua - Hin Beach

Hua - Hin beach is 6 kilometers long. It has clear water, clean white sand and a wonderful atmosphere. It is the oldest seaside resort town in Thailand and today it is a very popular destination for tourists. One of the most beautiful sights in Hua - Hin is the sunrise over the Gulf.

Hua - Hin Night Market

Hua - Hin Night market is the most colourful night attraction. The Night market is on Dechanuchit Road. Every evening, there are a lot of local foods, very cheap but delicious, including fresh seafood dishes and the highly recommended Thai style noodles called Pad Tai. There are many souvenirs, books, shoes, clothes and local products on sale. The market is open from 5 pm. until 1 am.

Suan Son Pradiphat Beach

This is a beautiful beach located 9 kilometers to the south of Hua- Hin. The name comes from the Fir trees (Son) growing along the shore. Suan Son Pradiphat beach is under the care of the Army. There are restaurants serving Thai dishes. It is a place close to nature , peaceful and quiet.

Listen to tape two time and fill the missing words into the blanks

Hua - Hin Beach

_____ is 6 kilometers long. It has clear water, clean white sand and a wonderful _____. It is the oldest seaside _____ in Thailand and today it is a very _____ destination for _____. One of the most beautiful sights in Hua - Hin is the _____ over the _____.

Hua - Hin Night Market

Hua - Hin _____ is the most colorful night _____. The Night market is on Dechanuchit Road. Every evening, there are a lot of _____, very cheap but _____, including _____ dishes and the highly _____ Thai style _____ called Pad Tai. There are many _____, books, shoes, clothes and _____ on sale. The _____ is open from 5 pm. until 1 am.

Suan Son Pradiphat Beach

This is a _____ located in 9 kilometer to _____ of Hua- Hin. The name comes from the _____ growing along the _____. Suan Son Pradiphat beach is under the care of the _____. There are restaurants serving Thai dishes. It is a place close to _____, _____ and quiet.

Questions

1. Where is Hua - Hin Beach?
2. Where is Hua - Hin Night Market?
3. Where is Suan Son Pradiphat Beach?
4. Which place is the oldest seaside resort town?
5. There are Son Trees growing along the shore. Where is the place?
6. You can buy a lot of things. Where is the place?
7. If you want to close to nature, where will you go?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์
เรื่อง บทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

มัคคุเทศก์ หมายถึง ผู้นำทาง ผู้ชี้ทาง ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Guide มัคคุเทศก์เป็น
ผู้ทำหน้าที่พานักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนถึงชี้แจง อธิบาย ตอบคำถาม และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นมัคคุเทศก์คือผู้ที่เผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศ
ดังนั้นมัคคุเทศก์จึงต้องมีบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
1. ระบุบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ได้
3. ปฏิบัติตนเป็นมัคคุเทศก์ที่ดีได้
4. ตระหนักและเห็นคุณค่าของการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี

เนื้อหา

บทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์

สื่อการเรียนรู้

1. วีดีโอ
2. บัตรคำ
3. บทอ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นสร้างความสนใจ

1. ให้ผู้เรียนดูวิดีโอ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์

ขั้นสอน

2. ให้ผู้เรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม แสดงความคิดเห็นว่าถ้าผู้เรียนเป็นมัคคุเทศก์ นักเรียนคิดว่ามัคคุเทศก์มีบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณอย่างไร
3. แต่ละกลุ่มนำเสนอ บทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
4. อ่านใบความรู้ และตอบคำถาม แล้วนำเสนอคำตอบ
5. ผู้เรียนสรุปบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์เป็นแผนผังความรู้

พร้อมทั้งนำเสนอผลงานของตน

ขั้นสรุป

6. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการทำงานกลุ่มในการคิดบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
2. สังเกตจากการนำเสนอบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
3. ตรวจสอบจากแผนผังความรู้

ใบความรู้

ความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์

มัคคุเทศก์ มาจากการสนธิของคำในภาษาบาลีสองคำคือ มคค (มัคคะ) : ทาง อุทเท สก (อุทเทสะกะ): ผู้แสดง, ผู้ชี้แจง เมื่อนำเอาคำสองคำมารวมกันเป็น "มัคคุเทศก์"

มัคคุเทศก์ หมายถึง ผู้นำทาง ผู้ชี้ทาง ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Tourist Guide มัคคุเทศก์เป็นผู้ทำหน้าที่พานักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนชี้แจง อธิบาย ตอบคำถาม และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว (มหาวิทยาลัยศิลปกร, 2541, หน้า 6)

บทบาทหน้าที่ คุณลักษณะ มารยาท และการวางตัวของมัคคุเทศก์

ถถึง สวัสดิพันธ์ ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของมัคคุเทศก์ไว้ดังนี้

1. เป็นตัวแทนของชาติ
 - 1.1 สร้างภาพพจน์ที่ดีให้ชาติและหลีกเลี่ยงที่จะทำให้ภาพพจน์เสีย
 - 1.2 ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีและวิถีความเป็นอยู่
 - 1.3 ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจในสถาบันต่าง ๆ ของชาติ
2. ปฏิบัติงานในหน้าที่มัคคุเทศก์ให้สมบูรณ์
 - 2.1 ดูแลอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ตั้งแต่รับนักท่องเที่ยวจากสนามบิน โรงแรม หรือจุดนัดพบจนถึงสิ้นสุดรายการท่องเที่ยว
 - 2.2 อธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่นำชมตลอดจนความรู้ต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวควรทราบ เช่น ความรู้เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี ความเป็นอยู่ของผู้คน รวมทั้งแนะนำสถานที่จำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร เครื่องดื่ม ร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ที่ทำการไปรษณีย์ ฯลฯ แนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติคนให้ถูกต้องในสังคมไทย เช่น มารยาทการรับประทานอาหารแบบขันโตก การเข้าชมภายในอุโบสถ การเดินการนั่งในบางสถานที่ขณะเดียวกันมัคคุเทศก์จะต้องไม่มีความคิดว่านักท่องเที่ยวเป็นนักเรียนที่ต้องรู้และเข้าใจในทุกอย่าง เรื่องอย่างละเอียด โดยอธิบายเนื้อหาวิชาการต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง เพราะจะทำให้เสียบรรยากาศการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะรู้สึกเครียดเกินไป เนื่องจากนักท่องเที่ยวแต่ละคนมักสนใจในเรื่องแตกต่างกัน นอกจากนั้นเมื่อเขาไปพบสิ่งใหม่หรือเดินทางจากเมืองไทยแล้ว เขาก็จะลืม ดังนั้นมัคคุเทศก์ก็ควรทราบข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวก่อนว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของกลุ่มที่จะพานเที่ยวมีพื้นฐานความรู้ ความสนใจ และความต้องการเช่นไร เพื่อว่าจะได้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวกลุ่มนั้น ๆ ประการสำคัญมัคคุเทศก์จะต้องไม่ลืมให้เวลาแก่นักท่องเที่ยว เพื่อถ่ายภาพสถานที่ที่นำชมนั้นด้วย ถ้าสถานที่นั้นอนุญาตให้ถ่ายภาพได้ และอาจ

เสนอแนะมุมหรือบริเวณที่จะได้ภาพถ่ายที่สวยงาม รวมทั้งเปิดโอกาสนักท่องเที่ยวบางคนที่มีปัญหาสงสัยเกี่ยวกับสถานที่ที่ชม ชักถามความรู้เพิ่มเติมได้ด้วย ถ้ามัคคุเทศก์ไม่สามารถตอบปัญหาใด ๆ ได้ ไม่ควรตอบโดยการเดาเป็นอันขาด แต่ควรรับที่จะไปศึกษาค้นคว้าหาคำตอบให้ในภายหลัง

2.3 คุณแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว และช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้แก่ นักท่องเที่ยวมัคคุเทศก์จะต้องช่วยเหลือเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ นักท่องเที่ยว เช่น แนะนำให้นักท่องเที่ยวเก็บลูกกุญแจห้องพักไว้กับตนเอง ในกรณีที่โรงแรม อนุญาตเพื่อป้องกันคนร้าย ที่อาจสวมรอยใช้กุญแจห้องพักที่ฝากไว้กับเจ้าหน้าที่โรงแรมไขเข้าไป ในห้องพัก แนะนำให้จดหมายเลขกล้องถ่ายรูป หรือของมีค่าต่าง ๆ ไว้เพราะเมื่อเกิดการเสียหายจะมีหลักฐานในการแจ้งความทำให้เกิดการติดตามของได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ควรแนะนำว่าสถานที่ใด เวลาใดไม่ปลอดภัย เพื่อให้ นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกอบอุ่นใจ สบายใจ ปลอดภัย ไร้กังวล และศรัทธาในตัวมัคคุเทศก์ว่าจะช่วยให้เขาท่องเที่ยวด้วยความสนุก ไร้กังวล และประทับใจในไม่ตรีจิตที่มัคคุเทศก์มีความห่วงใยเอาใจใส่ต่อเขา ซึ่งจะนำไปสู่ความรู้สึกที่ดีต่อคนไทย และประเทศไทยว่าคนไทยเป็นคนมีน้ำใจ และจริงใจต่อเขา ทำให้เขาอยากกลับมาเมืองไทยอีก

2.4 ให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวในการซื้อของ โดยพยายามรักษาผลประโยชน์ของนักท่องเที่ยวให้มากที่สุด มัคคุเทศก์ควรทราบว่าร้านขายสินค้าพื้นเมืองหรือของที่ระลึกต่าง ๆ ร้านไหนมีอะไรดีและราคายุติธรรม เพื่อว่าจะได้ให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวได้

คุณลักษณะที่ดีของมัคคุเทศก์

1. มีบุคลิกลักษณะที่ดี ไม่พิการ มีร่างกายแข็งแรง
2. พูดน้ำเสียงชวนฟัง และเสียงดังชัดเจน
3. มีความรู้ภาษาต่างประเทศในขั้นใช้งานได้ โดยเฉพาะภาษาพูด
4. สนใจในการแสวงหาความรู้ มีความรู้ที่ดีเกี่ยวกับสถานที่นำเที่ยว และความรู้ทั่วไปในทุก ๆ เรื่อง
5. มีวิธีการที่จะอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ และสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ นักท่องเที่ยว
6. มีสติอารมณ์มั่นคง สามารถแก้ปัญหาได้อย่างไม่วู่วามและรอบคอบ
7. มีมารยาทงามและวางตนเหมาะสม มีความซื่อสัตย์สุจริต และตรงต่อเวลา

จรรยาบรรณของมัคคุเทศก์

1. มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพและหน้าที่ของมัคคุเทศก์ ต่อธุรกิจการท่องเที่ยว และต่อชื่อเสียงของประเทศชาติ
2. มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อนักท่องเที่ยว และทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
3. มีสติในการปฏิบัติหน้าที่การงาน
4. มีน้ำใจต่อนักท่องเที่ยว
5. มองโลกในแง่ดี และมีมนุษยสัมพันธ์
6. มีความรับผิดชอบในหน้าที่

Achievement Test

Section one

Read the conversation between a tourist guide and a tourist then answer the questions

No. 1 – 3.

A tourist guide : Good morning. My name is Arisala. My nickname is Sa.

I would like to introduce my friend. This is Jenny. She will be your guide.

A tourist : Good morning , Jenny . How do you do?

Jenny : Good morning. How do you do? What is your name?

A tourist : I'm Jack. Nice to meet you.

Jenny : Pleased to meet you, too.

1. How many people are there in the conversation?
 - a. 5
 - b. 4
 - c. 3
 - d. 2
2. What is the tourist's name ?
 - a. Arisala
 - b. Jenny
 - c. Ason
 - d. Jack
3. Do you think they meet for the first time?
 - a. Yes, I do.
 - b. No, I don't.
 - c. I don't know.
 - d. I'm not sure.

Section two

Read the passage then answer the questions No. 4– 8.

Good morning. I am Jennifer. I will be your guide. Welcome to Hua – Hin district.

I would like to tell you about Hua – Hin district. It is called “ The City of Nature”.

It's about 229 kilometers south of Bangkok and it takes about three hours from Bangkok by road.

Hua – Hin is located in Pachuap Khirikhan Province. There are many interesting places in

Hua – Hin. –: Hua – Hin beach, Hua – Hin Night market, Kho Sing Toh Island,

Had Khao Tao, Khao Takaib, Had Suan Son Pradiphat Beach, Khao Hin Lek Fai,

Pa La U Waterfall and the beautiful railway station.

4. How long does it take to get Hua - Hin from Bangkok?
 - a. Three hours and a half.
 - b. Two hours.
 - c. Three hours.
 - d. Two hours and a half.
5. How many interesting places does Jennifer talk about ?
 - a. 7 places
 - b. 8 places
 - c. 9 places
 - d. 10 places
6. What is Hua – Hin called ?
 - a. The beautiful town
 - b. The city of Nature
 - c. The interesting city
 - d. The south city of Bangkok
7. Where is Hua – Hin?
 - a. It is located in Prachuab Khirikhan.
 - b. It is located in the south.
 - c. It is located in Bangkok.
 - d. It is located near Bangkok.
8. Can we go to Hua – Hin by train?
 - a. Yes, we can.
 - b. No, we can't.
 - c. I'm not sure.
 - d. I don't know.

Section three

Look at map that given then answer the question.

9. You are at the clock tower. How can I get to the Hua – Hin airport?
 - a. Go straight on Neahard Road. It is near the Klia Kangwon Palace.
 - b. Go straight on Neahard Road. It is near the tunnel.
 - c. Go straight on Phetkhasem Road. It is near the Klia Kangwon Palace.
 - d. Go straight on Phetkhasem Road. It is near the tunnel.

Section four :

Read this conversation between a tourist guide and a tourist then answer the questions

No. 10 – 11.

A tourist guide : Good morning. What can I do for you?

A tourist : I'm looking for some accommodation.

A tourist guide : There are big hotels, small hotels and guest house in Hua – Hin for you.

Which kind of hotel would you prefer?

A tourist : A First class hotel , please.

A tourist guide : The Hiton Hotel is first class.

A tourist : What is the rate?

A tourist guide : It's 5,000 baht. This includes breakfast.

A tourist : Where is it?

A tourist guide : It is on the Somsin Road.

A tourist : Thank you.

10. What are they talking about?

- a. They are talking about accommodation.
- b. They are talking about the way in Hua – Hin.
- c. They are talking about the weather.
- d. They are talking about shopping in Hua – Hin.

11. Which kind of hotel does the tourist prefer?

- a. Small hotel
- b. First class hotel.
- c. Guest house.
- d. b and c are correct.

Section five :

Read to this conversation between a tourist guide and a tourist then answer the questions

No. 12 - 14

A tourist guide : Do you like seashell souvenirs?

A tourist : Yes, I like the little shellfish made in the forms of peacocks, rats and porcupines. I want to buy some souvenirs.

A tourist guide : Are you interesting in local cloth?

In Thai it is called " Pa Khomaphat". There are many patterns.

A tourist : What is it made of ?

A tourist guide : Real cotton.

A tourist : Wow. This pattern is very beautiful.

12. What are the souvenirs that are mentioned in the conversation?

- a. Seashell.
- b. Pa Khomaphat.
- c. Local cloth.
- d. All are correct.

13. What are the forms of seashell souvenir?

- a. cats , peacocks and fish.
- b. rats, birds and peacocks.
- c. rats, peacocks and porcupines.
- d. cats , peacocks and porcupines.

14. What is local cloth made of ?

- a. It's made of real cotton.
- b. It's made of cotton.
- c. It' s made of 100 % cotton.
- d. a and c are correct.

Choose the best answer for the questions No. 15 -17

15. This is Thai food , Thai fried rice noodles. They are called _____.
- Tum Yam Kung
 - Somtarn
 - Pad Tai
 - Tum Yam Talay
16. This is chicken green curry. It is _____.
- sour
 - spicy
 - salty
 - sweet
17. It is yellow – green. It is sweet and sour. It's a local fruit. What is this fruit?
- durian
 - longan
 - papaya
 - pineapple

Section six :

Read the passage then answer the questions No. 18 –21

Good morning and welcome to Hua –Hin. Today , I'm glad to present the most popular festival in Hua – Hin, Loy Krathong. It is held in November. On the day of the full moon night when the river is high. There is an important meaning about "Loy Krathong". "Loy" means "to float" and "Krathong" means a lotus-shaped vessel made of banana leaves. The Krathong usually contains a candle, three joss-sticks, some flowers and coins.

Thai people would like to thank to the Goddess of Water with Krathong. It is believed that the Krathongs can carry sins and bad luck away.

18. When does the Loy Krathong Festival start?
- In November
 - In December
 - When the moon is full.
 - a and c are correct.

19. What does the Krathong look like?
- a. A banana
 - b. A lotus
 - c. A candle
 - d. the moon
20. Why do Thai people float Krathongs?
- a. To get the safety from the Goddess of Water.
 - b. To thank the Goddess of Water.
 - c. To celebrate the Thai New Year's Day.
 - d. To sell banana leaves, candles and flowers.
21. What do Thai people believe about the Loy Krathong Festival?
- a. Krathong can give them money.
 - b. Krathong can give them happiness.
 - c. Krathong can carry sins away.
 - d. Krathong can carry good things away.

Read the passage then answer the questions No. 22 –26.

The Songkran or Water Festival is the traditional Thai New Year's celebration. Generally, it is held for a period of 3 days, from April 13 to 15, the hottest time of the year.

Songkran is celebrated all over Thailand. Thai people offer food to Buddhist monks on the early morning of April 13. A customary practice during the festival is to release birds and fish. Thai people believe that they will gain merit through such acts of kindness.

Another essential customary of Songkran is the bathing of Buddha images with scented water. On Songkran day younger relatives and friends will go to pay respect to the elders and pour scented water into their hands. That sign shows respect of the elders. The real fun starts after the water – pouring on the elders, as the young people begin splashing water on each other.

22. What is the another name for Songkran Festival?
- a. Thai New Year Festival
 - b. Bathing of Buddha images.
 - c. Popular Festival
 - d. Water Festival
23. What don't Thai people do on Songkran Festival?
- a. They go to temple.
 - b. They bathe younger relatives.

- c. They offer food to Buddhist monks.
 - d. They bathe Buddha images with scented water.
24. What do the younger people do?
- a. They go to pour scented water into the hands of elder people.
 - b. They go to offer food for monks.
 - c. They go to bathe Buddha images.
 - d. a b and c are correct.
25. When do we celebrate the Songkran Festival?
- a. On April 13 –15.
 - b. On April 13.
 - c. All days in April.
 - d. On the third day of April.
26. What is the sign to show respect to elder persons?
- a. water - pouring
 - b. splashing water
 - c. pour scented water into their hands
 - d. pour scented water on their heads.

Section 7

Read the passage then answer the questions No. 27-30.

Good morning, welcome to Hua – Hin. Now, we are going to the most beautiful beach. It's located about 9 kilometers south of Hua – Hin town. Suan Son Pradipht Beach is under the care of the Army. It is long white beach with a calm sea. There are many Fir trees or Son trees along the shore. The name of the beach comes from these trees.

27. What is the tourist guide talking about?
- a. Army.
 - b. Fir Trees
 - c. Hua – Hin Beach
 - d. Suan Son Pradiphat Beach

28. Where is the beach located?
- the west
 - the east
 - the south
 - the north
29. How far is the beach from Hua – Hin town ?
- Nine kms.
 - Ten kms.
 - Eleven kms.
 - Twelve kms.
30. What kind of trees are along the shore?
- Coconut Trees
 - Fir Trees
 - Son Trees
 - b and c are correct.

Section 8 :

Read the passage then answer the questions No. 31 - 33.

Hua – Hin Night Market is the highlight of nightlife in Hua – Hin. It is open from 5 o'clock in the evening until 1 o'clock in the morning everyday. There are a lot of souvenirs, local products, clothes, Thai fruits and Thai food, including fresh seafood dishes. Tourists enjoy shopping at the Night Market.

31. What can you see at the Hua – Hin Night market ?
- Thai food and clothes
 - souvenirs, local products, clothing, Thai fruits and seafood dishes
 - local products, clothing and Thai fruit
 - souvenirs, local products, clothes and Thai food

32. What can we do at Hua - Hin Night Market?
- You enjoy shopping.
 - You enjoy eating.
 - You enjoy walking.
 - a b and c are correct.
33. What day can you go shopping at Hua – Hin Night market?
- Everyday.
 - On Sunday.
 - On Saturday.
 - On Monday.

ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ (ข้อ 34 –40)

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

34. ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ใช่ บทบาทหน้าที่ ของมัคคุเทศก์
- สมมติอธิบายประวัติศาสตร์ของอำเภอหัวหินอย่างละเอียด
 - สมชายดูแลความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว
 - สนใจดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว
 - สุกฤษฎีให้คำแนะนำกับนักท่องเที่ยวในเรื่องการซื้อสินค้าพื้นเมือง
35. ข้อใดคือบทบาทหน้าที่ ของมัคคุเทศก์ในการปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ให้สมบูรณ์
- เขวเรศปฏิบัติตนเป็นคนดี
 - เริงฤทัยอธิบายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจในสถาบันพระมหากษัตริย์
 - จันทร์นภาอธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยว
 - วิภาพรอธิบายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจในสถาบันศาสนา
36. ข้อใดคือลักษณะของมัคคุเทศก์ที่ดี
- วาริแต่งตัวทันสมัย
 - นทีชอบสถานที่ท่องเที่ยว
 - สายธารพูดจาหวานผ่าซาก
 - พิกุลมีความซื่อสัตย์สุจริต และตรงตรงต่อเวลา

37. สุปราณีช่วยแนะนำให้นักท่องเที่ยวไปร้านขายสินค้าท้องถิ่น โดยแนะนำสินค้าราคายุติธรรม
 สุปราณีมีจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ข้อใด
- มีน้ำใจต่อนักท่องเที่ยว
 - มีสติในการปฏิบัติงาน
 - มองโลกในแง่ดี
 - มีความซื่อสัตย์ต่อนักท่องเที่ยว
38. มณฑกานต์คิดว่ามัคคุเทศก์เปรียบเสมือนผู้ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของประเทศชาติ
 เพราะฉะนั้นเธอจึงปฏิบัติหน้าที่เต็มความสามารถ มณฑกานต์มีจรรยาบรรณมัคคุเทศก์ข้อใด
- มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ
 - มีความซื่อสัตย์
 - มองโลกในแง่ดี
 - มีสติในการปฏิบัติงาน
39. ประโยคที่ว่า “มัคคุเทศก์ต้องห่วงใยเอาใจใส่ต่อนักท่องเที่ยว” นักเรียนคิดว่าสอดคล้องกับ
 จรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ข้อใด
- มีความซื่อสัตย์ต่อนักท่องเที่ยว
 - มีน้ำใจต่อนักท่องเที่ยว
 - มองโลกในแง่ดี
 - มีความรับผิดชอบในหน้าที่
40. พี่ใหม่พานักท่องเที่ยวไปซื้อสินค้าและผู้ขายขายสินค้าให้กับนักท่องเที่ยวในราคาที่สูงเกิน
 ความเป็นจริง พี่ใหม่เห็นว่านักท่องเที่ยวเป็นคนรวย และต้องการให้คนไทยมีรายได้มากขึ้น
 เธอจึงทำเฉย ๆ นักเรียนคิดเห็นด้วยกับการกระทำของพี่ใหม่หรือไม่
- เห็นด้วย เพราะ เธอต้องการสร้างรายได้ให้กับคนไทย
 - เห็นด้วย เพราะ นักท่องเที่ยวเป็นคนรวย
 - ไม่เห็นด้วย เพราะ เธอไม่ซื่อสัตย์ต่ออาชีพของตน
 - ไม่เห็นด้วย เพราะ เธอไม่รักษาผลประโยชน์ให้กับนักท่องเที่ยว

Listening Test

Listen to the conversation between Peter, Paul and a tourist and fill the missing words in the blanks. (No. 1 – 4)

Paul : Good morning. My name is Paul. I will be your guide.

This is Peter, your guide, too.

Peter : Good morning, everybody. (1) _____ ?

A tourist : Good morning. (2) _____ ?

Peter : Glad to meet you.

A tourist : (3) _____.

Peter : Welcome to Hua – Hin.

A tourist : (4) _____.

1. a. How are you ?
b. How do you do?
c. How is your life?
d. How have you been?
2. a. Pretty well.
b. Quite well.
c. Fine thanks.
d. How do you do ?
3. a. Nice to meet you, too.
b. Pleased to meet you, too.
c. Glad to meet you, too.
d. Pleased to see you, too.
4. a. Don't mention it.
b. Never mind.
c. You are welcome.
d. Thank you very much.

Listen to the passage and fill the missing words into the blanks. (No. 5–7)

Hua – Hin (5) _____ is located in Prachaup Khirikhan (6) _____.

There are 7 Tambons. Nongkae , Hua – Hin , Khao Hin Lek Fai, Nong Phlab, Huaysadyai Bung nakorn and Tabtai. Hua – Hin is 229 kilometers from Bangkok. Hua – Hin is the most beautiful town. It is called “(7) _____”.

5. a. district
b. big
c. six
d. click
6. a. since
b. province
c. prince
d. pumpkin
7. a. The real nature
b. The city of nature
c. The town of nature
d. The downtown of nature

Listen to the tape and fill the missing words into the blanks. (No. 8 – 16)

8. A : Where is the bus station?

B : _____

- a. It's opposite the bakery shop.
 - b. It's near the bus station.
 - c. It's near railway.
 - d. It's opposite the hotel.
9. Where is the _____ ?
- a. office
 - b. police office
 - c. post office
 - d. municipality office

10. A : How can I get to the Hua – Hin temple ?

B : _____

- a. Go ahead on Petchakasem Road.
- b. Turn right on Petchakasem Road.
- c. Go straight on Petchakasem Road
- d. Turn left on Petchakasem Road.

11. A : Where is the _____ ?

B : It is on Petchakasem Road.

- a. Hua – Hin temple
- b. Hua – Hin town
- c. Hua – Hin hospital
- d. Hua – Hin municipality office

12. A : How much does it cost?

B : _____

- a. 3,000 baht
- b. 3,500 baht
- c. 4,000 bath
- d. 4,500 bath

13. A: How much does it cost ?

B : _____

- a. It's 3000 baht per night. It's included breakfast.
- b. It's 3000 baht. It's included breakfast
- c. It's 3500 baht per night. It's included breakfast
- d. It's 3500 baht. It's included breakfast.

14. This is Thai food. It is called _____

- a. spicy seafood.
- b. spicy beef salad
- c. papaya salad
- d. spicy squid salad

15. Are you interested in _____ ?

It is called "Pa Khomaphat".

- a. Pa Khomaphat
- b. local products
- c. local cloth
- d. cloth

16. A : What is it made of ?

B : _____

- a. Real cotton.
- b. Pure cotton.
- c. Mixed cotton.
- d. Cotton.

Listen to the conversation and fill the missing word into the blanks. (No. 17–20)

At the office

A : Good morning. How are you?

B : Good morning. Very well, and you?

A : I'm fine. Where did you go on Songkran (17) _____ ?

B : I went to Hua – Hin with my family.

A : What did you do at Hua - Hin?

B : In the morning of April 13, they go to the temple for (18) _____ to monks and bathing of Buddha images with scented water. That day was (19) _____ in the year. How about your Water Festival?

A : I and my (20) _____ went to pay respect to the elders and pour scented water into their hands.

B : It was great.

17. a. fashion

b. festival

c. famous

d. funny

18. a. offering food
 b. giving food
 c. offering fruit
 d. giving fruit
19. a. hot time
 b. very hot time
 c. hotter time
 d. the hottest time
20. a. young relations
 b. younger relations
 c. young relatives
 d. younger relatives

Listen to the conversation and fill the missing word in the blanks. (No. 21 –22)

The day before Loy Krathong's Day

Preecha : Tomorrow will be the best festival in November. This is Loy Krathong Festival. It is well known of Thai people and also foreigners.

Sandy : What is the Loy Krathong Festival?

Preecha : This festival is the time for thank the (21)_____.

Sandy : What do we use for thank?

Preecha : Krathong. It looks like a lotus shape.

Sandy : What is it made of?

Preecha : (22)_____ There are candle, three joss – sticks and some flowers in krathong. Thai people believe krathong can carry sin and bad luck away.

21. a. Water Goddess
 b. Goddess of Water
 c. Goddess Water
 d. Good of water

22. a. leaves
b. lotus leaves
c. flowers leaves
d. banana leaves

Listen to the passage then answer the questions No. 23 –25.

23. What is the place in the passage?

- a. Hua – Hin town
b. Hua – Hin beach
c. White sand
d. Thailand

24. How long is the beach?

- a. 3 kms.
b. 4 kms.
c. 5 kms.
d. 6 kms.

25. Which one is not correct?

- a. There is clear water.
b. There is clean white sand.
c. It was the first beach in Thailand for visitors.
d. It is five kilometers long.

Listen to the passage and answer the questions No. 26 –27.

26. If you want to go to this place, what time do you go?

- a. 2 o'clock in the morning.
b. 2 o'clock in the evening.
c. 5 o'clock in the morning.
d. 5 o'clock in the evening.

27. What thing can't you see at this place?

- a. clothes
- b. local products
- c. souvenirs
- d. Thai food

Listen to the conversation then answer the questions No. 28 –30.

28. Suan Son Pradiphat or _____ is far from Hua – Hin town?

- a. The Garden of Army
- b. The Garden of trees.
- c. The Garden of Fir Trees.
- d. The Garden of wonderful atmosphere.

29. How far is the beach from Hua – Hin town?

- a. Five kms.
- b. Nine kms.
- c. Fifteen kms.
- d. Nineteen kms.

30. What do the tourist enjoy in Suan Son Pradiphat ?

- a. long white beach
- b. Fir trees
- c. wonderful atmosphere
- d. a b and c are correct.

Speaking Test

Look at the pictures below. Choose two pictures and describe each picture with four sentences. Give a greeting and introduce yourself before describing the first picture.

ภาพที่ 1 Local product

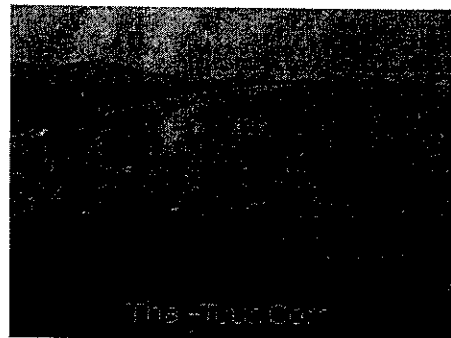
ภาพที่ 2 Songkran Festival

ภาพที่ 3 Loy Krathong Festival

ภาพที่ 4 Khao Takaib

ภาพที่ 5 Khao Tao

ภาพที่ 6 Pa La U Waterfall

แบบประเมินระดับความสามารถ

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การท่องเที่ยว	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. ความคล่องแคล่ว					
2. ความเหมาะสมของเนื้อหา					
3. การใช้ภาษา					
4. การออกเสียง					
รวม					

ลงชื่อ.....

เกณฑ์ในการประเมินระดับความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

ความคล่องแคล่ว

- 5 พูดได้อย่างต่อเนื่องและราบรื่น มีความเร็วสม่ำเสมอของคำพูด
- 4 มีความลื่นไหลเป็นบางครั้ง มีตะกุกตะกักบ้าง
- 3 มีความลื่นไหลบ่อย และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์
- 2 พูดช้ามาก ไม่สม่ำเสมอยกเว้นประโยคสั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้กันอยู่เป็นประจำ
- 1 พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อจนไม่สามารถเข้าใจได้

ความเหมาะสมของเนื้อหา

- 5 พูดได้ถูกต้องตามเนื้อหาทั้งหมด
- 4 พูดเนื้อหาได้บางส่วน
- 3 พูดเนื้อหาได้เป็นวลี หรือกลุ่มคำ
- 2 พูดเนื้อหาเป็นคำเดี่ยว ๆ
- 1 พูดเนื้อหาได้บางคำแต่ไม่ถูกต้อง

การใช้ภาษา

- 5 พูดได้ถูกต้องทุกคำ และถูกต้องตามโครงสร้างของประโยค
- 4 พูดถูกต้องบางกลุ่มคำ และถูกต้องตามโครงสร้างบางประโยค
- 3 พูดได้ ถูกต้องบางคำ บางประโยค
- 2 พูดได้ ถูกต้องบางคำ แต่ไม่ถูกต้องตามโครงสร้าง
- 1 พูดได้ ไม่ถูกต้องทั้งคำ และโครงสร้างประโยค

การออกเสียง

- 5 ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนพร้อมทั้งมีการเน้นหนักคำและประโยค
- 4 ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน แต่เน้นหนักคำและประโยคบางส่วน
- 3 ออกเสียงได้ถูกต้องแต่ไม่มีการเน้นหนักคำ และประโยค
- 2 ออกเสียงผิดบางครั้ง ไม่มีการเน้นหนักคำ และประโยค แต่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้
- 1 ออกเสียงผิดบ่อย ๆ ไม่มีการเน้นหนักคำ และประโยค จนผู้ฟังไม่เข้าใจ

แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็นด้วย 4	ไม่ แน่ใจ 3	ไม่เห็น ด้วย 2	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง 1
1. นักเรียนเห็นว่าการศึกษาคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับท้องถิ่นนั้นมีประโยชน์
2. นักเรียนสนุกกับการสะกดคำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ
3. นักเรียนชอบฟังชาวต่างชาติพูดภาษาอังกฤษ
4. นักเรียนชอบพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
5. นักเรียนสนุกในการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ
6. นักเรียนคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษนั้นยากและจำเจ
7. นักเรียนคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ทำให้ท้อความสามารถนักเรียน
8. นักเรียนรู้สึกชื่นชมคนที่พูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว
9. นักเรียนกระตือรือร้นในการพูดภาษาอังกฤษเสมอเมื่อมีโอกาส
10. นักเรียนตั้งใจเสมอเมื่อครูให้ฝึกพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
11. นักเรียนสนุกกับการเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ในท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ

รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็นด้วย 4	ไม่ แน่ใจ 3	ไม่เห็น ด้วย 2	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง 1
12. นักเรียนเชื่อว่ากิจกรรมในห้องเรียน ช่วยพัฒนาทักษะการฟัง – พูด
13. นักเรียนคิดว่า การแสดงบทสมมติ ในชั้นเรียนน่าเบื่อหน่าย
14. นักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษไม่สำคัญ เพราะไม่ใช่ภาษาประจำชาติ
15. นักเรียนเชื่อว่าภาษาอังกฤษมี ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
16. นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษ
17. นักเรียนสนุกกับการเรียน ภาษาอังกฤษ
18. นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน ภาษาอังกฤษเสมอ
19. การเรียนภาษาอังกฤษใน หนังสือเรียนน่าเบื่อหน่าย
20. คนเก่ง ๆ เท่านั้นที่จะพูด ภาษาอังกฤษได้
21. นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษโดย ใช้ สถานการณ์จริง
22. การจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ หลากหลายทำให้นักเรียนสนใจและ สร้างแรงจูงใจในการเรียน
23. นักเรียนอยากฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ได้คล่องแคล่ว
24. นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมทาง ภาษาอังกฤษเสมอเมื่อมีโอกาส

รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็นด้วย 4	ไม่ แน่ใจ 3	ไม่เห็น ด้วย 2	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง 1
25. นักเรียนรู้สึกเงินอายุเมื่อพูด ภาษาอังกฤษ
26. นักเรียนกระตือรือร้นในการร่วม กิจกรรมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน
27. นักเรียนสนใจในการจัดกิจกรรม ทางภาษาที่เป็นการแสดงออกทาง ภาษาอังกฤษ
28. นักเรียนมีความพึงพอใจเสมอเมื่อมี โอกาสพูดภาษาอังกฤษ
29. นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษใน การฟัง - พูด เมื่อมีโอกาสกับเพื่อนหรือ ชาวต่างชาติ
30. การเรียนภาษาอังกฤษให้ได้คั้นนั้น ต้องมีความเอาใจใส่

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงข้อมูล

- แสดงความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
- แสดงความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
- แสดงความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
- แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
- แสดงการหาค่า r เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
- แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
- แสดงคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
- แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- แสดงคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 12 แสดงความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	ตอบถูกใน กลุ่มสูง (R_u)	ตอบถูกใน กลุ่มต่ำ (R_l)	รวมคน ตอบถูก (R)	ค่าความ ยากง่าย	$R_u - R_l$	ค่าอำนาจ จำแนก
1	10	4	14	0.7	6	0.6
2	8	4	12	0.6	4	0.4
3	7	5	12	0.6	2	0.2
4	9	5	14	0.7	4	0.4
5	7	4	11	0.55	3	0.3
6	8	4	12	0.6	4	0.4
7	9	4	13	0.65	5	0.5
8	8	6	14	0.7	2	0.2
9	8	3	11	0.55	5	0.5
10	9	6	15	0.75	3	0.3
11	9	4	13	0.65	5	0.5
12	5	3	8	0.4	2	0.2
13	7	5	12	0.6	2	0.2
14	7	3	10	0.5	4	0.4
15	7	5	12	0.6	2	0.2
16	9	6	15	0.75	3	0.3
17	7	5	12	0.6	2	0.2
18	8	6	14	0.7	2	0.2
19	9	5	14	0.7	4	0.4
20	6	2	8	0.4	4	0.4
21	8	2	10	0.5	6	0.6
22	6	4	10	0.5	2	0.2
23	9	6	15	0.75	3	0.3
24	7	4	11	0.55	3	0.3

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อ	ตอบถูกใน กลุ่มสูง (R_u)	ตอบถูกใน กลุ่มต่ำ (R_l)	รวมคน ตอบถูก (R)	ค่าความ ยากง่าย	$R_u - R_l$	ค่าอำนาจ จำแนก
25	8	6	14	0.7	2	0.2
26	6	1	7	0.35	5	0.5
27	6	3	9	0.45	3	0.3
28	8	2	10	0.5	6	0.6
29	9	6	15	0.75	3	0.3
30	5	3	8	0.4	2	0.2
31	8	3	11	0.55	5	0.5
32	6	4	10	0.2	2	0.2
33	10	5	15	0.75	5	0.5
34	8	4	12	0.6	4	0.4
35	5	3	8	0.4	2	0.2
36	8	6	14	0.7	2	0.2
37	10	5	15	0.75	5	0.5
38	9	6	15	.75	3	0.3
39	8	4	12	0.6	4	0.4
40	6	2	8	0.4	4	0.4

ตารางที่ 13 แสดงความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ข้อ	ตอบถูกใน กลุ่มสูง (R_u)	ตอบถูกใน กลุ่มต่ำ (R_l)	รวมคน ตอบถูก (R)	ค่าความ ยากง่าย	$R_u - R_l$	ค่าอำนาจ จำแนก
1	6	4	10	0.5	2	0.2
2	8	6	14	0.7	2	0.2
3	8	6	14	0.7	2	0.2
4	8	5	13	0.65	3	0.3
5	8	6	14	0.7	2	0.2
6	10	5	12	0.75	5	0.5
7	9	5	14	0.7	4	0.4
8	7	3	10	0.5	4	0.4
9	9	4	13	0.65	5	0.5
10	9	5	14	0.7	4	0.4
11	10	4	14	0.7	6	0.6
12	6	4	10	0.5	2	0.2
13	8	5	13	0.65	3	0.3
14	7	3	10	0.5	4	0.4
15	10	4	14	0.7	6	0.6
16	8	5	13	0.65	3	0.3
17	9	5	14	0.7	4	0.4
18	7	4	11	0.55	3	0.3
19	6	3	9	0.45	3	0.3
20	6	2	8	0.4	4	0.4
21	8	4	12	0.6	4	0.4
22	9	5	14	0.7	4	0.4
23	9	3	12	0.6	6	0.6
24	6	2	8	0.4	4	0.4

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ชื่อ	ตอบถูกใน กลุ่มสูง (R_u)	ตอบถูกใน กลุ่มต่ำ (R_l)	รวมคน ตอบถูก (R)	ค่าความ ยากง่าย	$R_u - R_l$	ค่าอำนาจ จำแนก
25	6	1	7	0.65	5	0.5
26	8	3	11	0.55	5	0.5
27	7	3	10	0.5	4	0.4
28	9	4	13	0.65	5	0.5
29	8	4	12	0.6	4	0.4
30	7	4	11	0.55	3	0.3

ตารางที่ 14 แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	p = สัดส่วนของผู้ตอบถูก	q = สัดส่วนของผู้ตอบผิด	p.q
1	0.7	0.6	0.42
2	0.6	0.4	0.24
3	0.6	0.2	.012
4	0.7	0.4	0.28
5	0.55	0.6	0.17
6	0.6	0.4	0.24
7	0.65	0.5	0.33
8	0.7	0.2	0.14
9	0.55	0.5	0.28
10	0.75	0.3	0.23
11	0.65	0.5	0.33
12	0.4	0.2	0.08
13	0.6	0.2	0.12
14	0.5	0.4	0.2
15	0.6	0.2	0.12
16	0.75	0.3	0.23
17	0.6	0.2	0.12
18	0.7	0.2	0.14
19	0.7	0.4	0.28
20	0.4	0.4	0.16
21	0.5	0.6	0.3
22	0.5	0.2	0.1
23	0.75	0.3	0.23
24	0.55	0.3	0.17
25	0.7	0.2	0.14
26	0.35	0.5	0.18

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อที่	p = สัดส่วนของผู้ตอบถูก	q = สัดส่วนของผู้ตอบผิด	p.q
27	0.45	0.3	0.14
28	0.5	0.6	0.3
29	0.75	0.3	0.23
30	0.4	0.2	0.08
31	0.55	0.2	0.28
32	0.5	0.2	0.1
33	0.75	0.5	0.38
34	0.6	0.4	0.24
35	0.4	0.2	0.08
36	0.7	0.2	0.14
37	0.75	0.5	0.38
38	0.75	0.3	0.23
39	0.6	0.4	0.24
40	0.4	0.4	0.16

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

$$\begin{aligned}
 r_u &= \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_r^2} \right\} \\
 &= \frac{40}{39} \left(1 - \frac{8.26}{62.94} \right) \\
 &= 1.0256 (1 - 0.13) \\
 &= 0.89
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.89

ตารางที่ 15 แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ข้อที่	p = สัดส่วนของผู้ตอบถูก	q = สัดส่วนของผู้ตอบผิด	p.q
1	0.5	0.2	0.1
2	0.7	0.2	0.14
3	0.7	0.2	0.14
4	0.65	0.3	0.2
5	0.7	0.2	0.14
6	0.75	0.5	0.38
7	0.7	0.4	0.28
8	0.5	0.4	0.2
9	0.65	0.5	0.33
10	0.7	0.4	0.28
11	0.7	0.6	0.42
12	0.5	0.2	0.1
13	0.65	0.3	0.2
14	0.5	0.4	0.2
15	0.7	0.6	0.42
16	0.65	0.3	0.2
17	0.7	0.4	0.28
18	0.55	0.3	0.7
19	0.45	0.3	0.14
20	0.4	0.4	0.16
21	0.6	0.4	0.24
22	0.7	0.4	0.28
23	0.6	0.6	0.36
24	0.4	0.4	0.16
25	0.35	0.5	0.175

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อที่	p = สัดส่วนของผู้ตอบถูก	q = สัดส่วนของผู้ตอบผิด	p.q
26	0.55	0.3	0.28
27	0.5	0.4	0.2
28	0.65	.05	0.33
29	0.6	0.4	0.24
30	.55	0.3	0.17

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

$$\begin{aligned}
 r_u &= \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_r^2} \right\} \\
 &= \frac{30}{29} \left(1 - \frac{6.87}{38.99} \right) \\
 &= 1.034(1 - 0.1761) \\
 &= 0.85
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.85

ตารางที่ 16 แสดงการหาค่า t เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1	4.08	16	3.96
2	7.76	17	3.63
3	2.93	18	2.76
4	2.32	19	2.04
5	3.18	20	3.01
6	4.06	21	1.92
7	3.96	22	5.67
8	4.56	23	2.09
9	4.67	24	3.56
10	7.07	25	1.94
11	3.16	26	4.20
12	4.38	27	4.67
13	1.88	28	2.52
14	5.79	29	3.95
15	1.90	30	4.68

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

$$\begin{aligned}
 \alpha &= \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right) \\
 &= \frac{30}{29} \left(1 - \frac{26.463}{225.8} \right) \\
 &= 1.034 (1 - 0.1171) \\
 &= 0.91
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.91

ตารางที่ 17 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

คนที่	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คนที่	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน
1	20	14	16	30	18
2	18	7	17	19	5
3	27	14	18	38	24
4	25	14	19	26	25
5	29	16	20	32	22
6	20	9	21	29	18
7	20	11	22	33	19
8	14	7	23	20	15
9	27	14	24	30	14
10	23	14	25	28	8
11	25	19	26	21	9
12	25	20	27	25	11
13	23	13	28	26	14
14	25	12	29	29	6
15	24	7	30	33	18

ตารางที่ 18 แสดงคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

คนที่	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คนที่	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน
1	20	11	16	32	17
2	12	4	17	38	31
3	27	13	18	38	28
4	25	17	19	35	19
5	28	22	20	30	19
6	29	18	21	32	23
7	23	13	22	32	20
8	22	13	23	35	24
9	20	11	24	28	10
10	30	19	25	29	18
11	23	12	26	25	15
12	24	13	27	23	16
13	31	23	28	27	16
14	24	12	29	24	17
15	22	12	30	22	8

ตารางที่ 19 แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คนที่	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คนที่	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน
1	3.25	1.00	16	5.00	1.25
2	3.50	1.25	17	4.50	2.50
3	3.50	1.00	18	3.50	1.00
4	3.75	1.25	19	3.50	1.00
5	3.50	1.00	20	4.25	1.00
6	3.25	1.00	21	3.00	1.25
7	3.50	1.00	22	3.00	1.00
8	3.50	1.25	23	3.00	1.00
9	3.50	1.00	24	3.75	1.00
10	3.75	1.25	25	3.50	1.00
11	2.50	1.00	26	3.75	1.00
12	3.75	1.25	27	3.75	1.00
13	3.75	1.25	28	3.00	1.00
14	3.00	1.00	29	3.50	1.00
15	3.25	1.00	30	3.00	1.00

ตารางที่ 20 แสดงคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

คนที่	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คนที่	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน
1	4.53	4.10	16	3.87	3.57
2	3.73	3.27	17	3.87	3.63
3	4.17	3.83	18	3.80	3.20
4	3.53	3.20	19	3.03	2.70
5	3.90	3.43	20	3.73	3.23
6	3.03	2.77	21	3.37	3.10
7	4.10	3.73	22	4.07	3.90
8	4.30	3.83	23	4.43	4.10
9	3.50	3.13	24	3.83	3.17
10	3.67	3.27	25	3.27	3.67
11	3.63	3.23	26	3.63	3.33
12	3.97	3.77	27	3.63	3.33
13	3.20	3.00	28	3.90	3.57
14	3.63	3.40	29	3.77	3.33
15	4.47	4.17	30	4.43	4.10

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล

วัน เดือน ปี เกิด

สถานที่เกิด

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตำแหน่งและประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2546 - ปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2545

พ.ศ. 2548

นางสาวปรีชญา เข้มนิ่มนวล

31 มกราคม 2523

อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน

ถนนแนบเคหาสัด ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110

อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน

ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)

สถาบันราชภัฏนครปฐม

การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

มหาวิทยาลัยบูรพา